

AVDELNING TVÅ UNDERVISNING OM MEDITATION

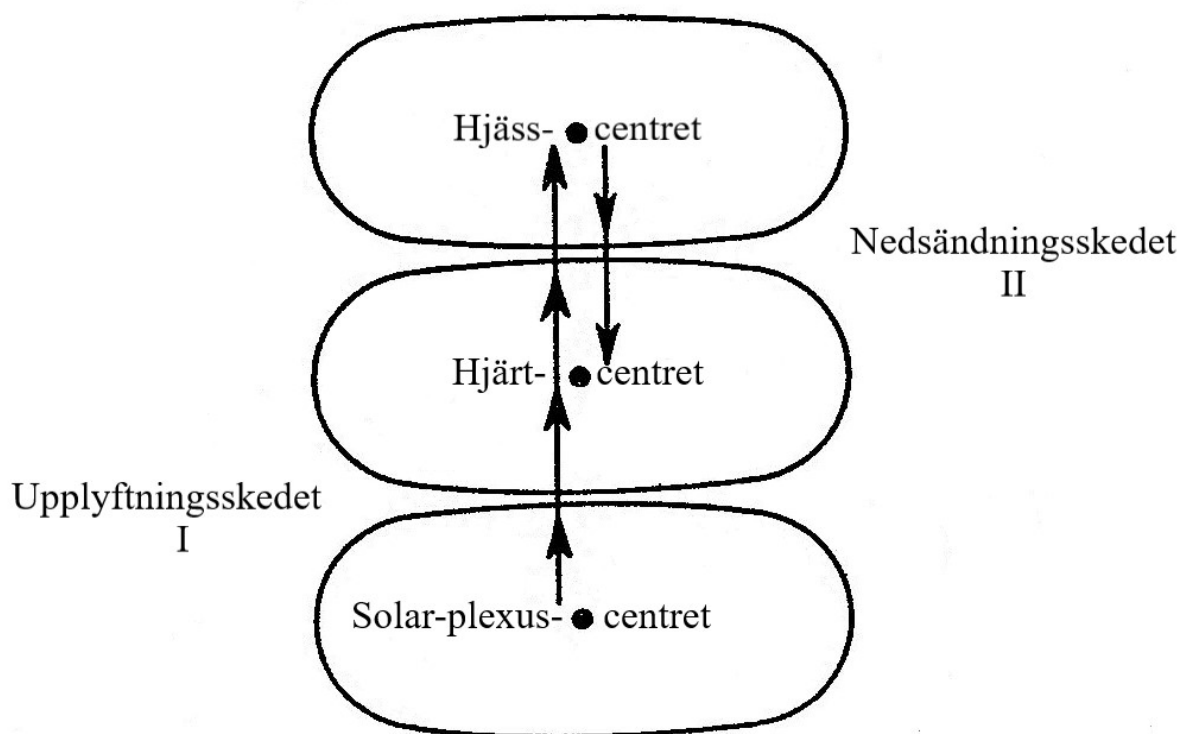
DEL I

När jag nu fortsätter undervisningen i meditationens vetenskap, vill jag påminna er om att vi bygger på samma grundläggande sanningar, som tidigare fastställts (i *Lärjungaskap i den nya tidsåldern*, vol. I) och att våra mål och syften likaledes förblir desamma. Det som omedelbart angår oss är att åstadkomma en gruppens enhet, grundad i kärlek, och detta förutsätter att hjärtcentret väcks till starkare kraft. Låt mig i detta sammanhang upprepa vad jag tidigare sagt, ty det bildar ett lämpligt företal till det jag skall bedja er att göra:

”Endast från hjärtcentret kan i verkligheten de energilinjer strömma som förenar och sammanbinder. Därför skall jag för er *gruppmeditation* ge er en form, som kommer att stimulera hjärtat till verksamhet, varvid hjärtcentret (mellan skulderbladen) förbinds med hjässcentret genom det hjärtcentrum som finns i hjässcentret (den tusenbladiga lotusblomman). När detta hjärtcentrum är tillräckligt utstrålande och magnetiskt, kommer det att verka så, att ni står i en ny relation till varandra och till hela mänskligheten. När det därtill genom en akt av den andliga viljan förbinds med solar-plexus-centret, kommer det att ge upphov till det telepatiska samspel som är så högeligen önskvärt och som är i konstruktiv mening så användbart för den andliga Hierarkin, förutsatt att det upprättas inom en grupp av löftesbundna lärjungar, hängivna tjänandet av mänskligheten. Då kan man lita på dem.”

Hjärtcentrets aktivitet visar sig *aldrig* i samband med individer. Detta är ett grundläggande faktum. Det som bringar de flesta lärjungar ur fattningen är (det renade och förädlade) solar-plexus-centrets förmåga av identifiering med individer. Hjärtcentret kan icke reagera annat än på gruppens impuls, på gruppens lycka eller lidande, och på andra grupprelationer.

Följande diagram belyser det förfarande jag föreslår att ni tillämpar:

I solar-plexus-centret finns två punkter av livgivande ljus, varigenom detta centrum är av särskild betydelse och verkar renande på de energier som från centren under diafragman stiger

till centren ovanför denna. Den ena av dessa ljuspunkter är förbunden med det lägre psykiska och emotionala livet, och den andra vitaliseras genom inflödet från hjässcentret. Jag vill här påminna er om att centren ovanför diafragman har endast en punkt av livsenergi vart och ett och att centren under solar-plexus-centret likaledes endast en vart och ett, medan solar-plexus-centret självt har två punkter av dynamisk energi. Av dessa båda är den ena mycket gammal och uppväckt, då den uttrycker emotionalkroppens, den lägre psykiska kroppens liv, och väntar den andra på att av själen bringas till medveten aktivitet. När detta skett, medför uppvaknandet till de högre livsfrågorna att lärjungen blir mottaglig för den andliga världens högre ”psykiska skänkevågor” (såsom den tibetanske esoterikern kallar dessa).

Allt detta är ett ganska nytt begrepp för den genomsnittliga esoterikern och teosofen och ingår i de nya upplysningar som lämnas lärjungar (som bereder sig för initiation). Denna sanning ligger till grund för den meditationsmetod som jag söker ge er och som är delad i två delar, varav den ena delen eller tekniken upptar ungefär de första sex månaderna och den andra de följande sex månaderna. Denna tvådelade meditation är en gruppmeditation och medför framför allt en gruppverkan. Detta faktum måste varje lärjunge nogsammt inse.

Jag vill att ni mycket omsorgsfullt begrundar den här lämnade upplysningen. Den meditation jag önskar anvisa är delad i två delar:

Skede I. Ett skede vari energi lyfts upp från hjärtcentret till hjässcentret medelst riktad, kontrollerad aspiration – avsiktligt stimulerad, mentalt uppskattad och emotionalt framdriven. Jag väljer här mina ord, varvid jag noga beaktar dessas symboliska innebörd.

Skede II. Därefter sänds med en viljeakt andlig energi ned till solar-plexus-centret. Detta medför uppväckandet av den dittills vilande kraftpunkt som ligger bakom (eller snarare inom) det aktiva och uppväckta centret.

Det är tydligt för er att det första skedet ägnas åt det som esoteriskt betraktas såsom ”tillbakadragandet till inspirationens centrum”, och det är till detta tillbakadragande jag kallar er alla i dag, före det bestämda och detaljerade grupparbete som senare skall beskrivas. Enligt cyklernas lag råder det perioder av utåtriktande och perioder av tillbakadragande, av framåt-skridande i tjänande mot verksamhetens gränser och även av medvetenhetens medvetna bortdragande från den yttre kretsen och dess återcentrande i livets själva hjärta. Det är till detta tillbakadragande inåt jag kallar er – ett tillbakadragande som måste fortsättas och medvetet behållas till nästa fullmån i maj. Ni kan betrakta det såsom det *individuella* skedet av inrättning och förberedelse, till vilket envar av er är kallad och kallad innan ni deltar i den gruppmeditation ni kommer att ägna er åt under årets återstående del, efter maj månad. Skede II och dess framgångsrika resultat kommer att till stor del bero på den framgång som nåtts under skede I.

Skede I är i sig delat i två delar, och på dessa riktar jag nu er uppmärksamhet. Första delen av skede I är en kort dynamisk meditation, som utföres varje morgon med största regelbundenhet. Andra delen är en ihållande reflektion eller en ständigt övad insikt, som tjänar till att bestämma er dagliga aktivitet. I detta bör råda en inställning på ständig erinring av syftet och ändamålet och tillämpas ett förfarande, som kallas ”att leva avsiktligt”. Jag talar här icke symboliskt utan klarspråk, ty allt detta handlar om medvetenhetens fokus. Om denna inställning kan oavslått behållas till fullmånen i maj, kommer de individuella frön, som ryms inom gruppens yttre gräns (kunde vi symboliskt kalla denna fröskidan?), att bli levande och mäktiga energienheter (andliga dylika) och den följande perioden av gruppens inbördes förhållande och gruppaktivitet att bli i motsvarande grad mäktig. I och för främjandet av denna process, som leder till utstrålning och magnetiskt liv, är den föreslagna metoden den följande:

Skede I

1. Själens och personlighetens reflekterande inrättning, ett förfarande vari den skapande fantasin kommer till användning. Detta är en ”känslans” aktivitet, emotional aktivitet.
2. Solar-plexus-, hjärt- och huvudcentren förutsättes stå i ett inbördes förhållande och den

förutsättande medvetenheten ha sin fokus i ajna-centrets område. Detta göres mentalt.

3. Sedan detta genomförts och insikten därom erhållits, följer därnäst aspirationens och tankens koncentration i hjärtcentret, varvid föreställs att detta befinner sig alldeles mellan skulderbladen. Det måste inses att tankeenergins koncentration bestämt är där.

4. Därefter följer det medvetna och i bild (eller i fantasin) framställda upplyftandet av hjärtcentrets aspiration, liv och hängivelse till hjässcentret (den tusenbladiga lotusblomman) och den så upplyfta energins medvetna fokusering i detta.

5. Sedan man uppnått detta och allt medan man varsamt och likväl säkert bibehåller den medvetna insikten om stället och aktiviteten, låter man det Heliga Ordet, OM, ljuda mycket stilla tre gånger, varvid man andas ut och riktar sig mot:

- a. Själen.
- b. Hierarkin.
- c. Mänskligheten.

Dessa tre insedda faktorer bildar nu en bestämd och sammanhängande krafttriangel.

6. Yttra sedan med *avsikt som känns i hjärtat* (begrunda dessa fem ords innebörd) den åkallelse jag gav er i mitt meddelande i september 1939:

Människorna är ett, och jag är ett med dem.

Jag söker älska, icke hata.

Jag söker tjäna, icke kräva gentjänst.

Jag söker hela, icke såra.

Låt smärtan bringa ljusets och kärlekens rätta lön.

Låt själen styra den yttre formen och livet och allt som sker

Och bringa i dagen den kärlek som ligger till grund för det som sker i tiden.

Låt visionen och insikten komma.

Låt framtiden stå uppenbarad.

Låt inre förening framträda och yttre splittring förgå.

Låt kärleken segra.

Låt alla människor älska.

7. Bemöda er om att hela dagen igenom oavslåttligt hålla fast vid denna erinring och arbeta alltid med rätt hågkomst av morgonmeditationen.

Denna aktivitet bör ej taga mer än några minuter, men om man utför den med fullt vaken medvetenhet och med den mest omsorgsfullt fokuserade uppmärksamhet, kan resultaten bli högst mäktiga och effektiva – långt mer än ni kanske tror. Meditationen bör taga mindre än tio minuter, sedan ni lyckats bekanta er med förfarandet. Därmed läggs en fast grund för det grupp-arbete och den gruppmeditation jag avser att ge er i maj, när ni får er personliga undervisning och er gruppundervisning.

Vid fullmånatiden varje månad – med början från den tid, då ni mottar denna undervisning och tills vidare – ber jag er att arbeta såsom följer:

1. Gruppera er, alla tjugofyra, symboliskt, i bildframställning och i fantasin omkring er Lärare och stå – med Honom – vända mot öster i en halvcirkel strax bakom Honom.

2. Sträck sedan ut era händer i välsignelse, säg tillsammans med högtidlig, uttalad avsikt Förenandets mantra, begynnande med ”Människorna är ett”, som ni använt varje morgon i er personliga meditation. Lägg kraften av er fokuserade tanke och vilja i och bakom orden.

3. Stå sedan tillsammans i det ljus som alltid strömmar från öster och se det gjutas genom Mästaren till envar av er, varvid det inträder genom hjässcentret, går därefter till hjärtcentret och riktas därefter från hjärtcentret med en akt av fokuserad vilja – uttryckt och framdrivet medvetet – till den inaktiva punkten av svagt ljus inom solar-plexus-centret.

4. Drag er sedan åter tillbaka till hjässcentret och försök medvetet se alla tre centren (hjäss-centret, hjärtcentret och solar-plexus-centret) förbundna, så att alla gruppmedlemmarnas huvuden tänker såsom ett och gruppmedlemmarnas hjärtan älskar såsom ett. Även er

aspiration (genom solar-plexus-centrets andliga uppvaknande) kommer då att stiga uppåt såsom en enda spontan rörelse. Detta kommer att i sinom tid alstra ett magnetfält av ljus och liv, inom vilket den Nya Gruppen av Tjänare i Världen kommer att leva, mogna och bära frukt.

Mina bröder, låt hela förfarandet vara mycket enkelt och okomplicerat i ert medvetande. Om ni följer de just meddelade anvisningarna på enklast möjliga vis, kommer ni att åstadkomma en situation, vari arbetet blir möjligt. Sök ej efter resultat. Er uppgift är att utföra det beskrivna arbetet, och när detta göres rätt, blir det rätta resultatet ofrånkomligt. Men såsom jag tidigare sagt er: ”det är reflektionens inre liv och den uttryckta kärlekens yttre liv, som bestämmer den nödvändiga grupprelationens framgång och dess framtida arbetes makt” i mänsklighetens tjänst.

DEL II

I den senast meddelade undervisningen lät jag er börja med den nya meditationens första del. I den fullbordade meditationen ingår förfarandet att förbinda hjärtcentret och hjässcentret och sedan – med en viljeakt – förena båda med den inaktiva punkten inom solar-plexus-centret – den punkt, om vilken hittills intet sagts i undervisningen (ehuru nödvändigheten av en dylik punkt var uppenbar i arbetet med energiöverföringen) men vilken är av den största betydelse i all förberedelse för initiation.

Detta är så långt jag ledde er i den senaste meditationen, men till detta måste läggas den individuella meditation som hjälper till i gruppens integration och i den enskilda lärjungens utveckling.

Ni har säkerligen märkt att jag i den meditation, jag anvisade för dagligt bruk, inte lät den fortgå fram till det skede, där viljan brukas och hjässcentrets energi föres till den inaktiva punkten i solar-plexus-centret. Ni har märkt även att jag lät er vid fullmånatiden och i gruppformation och i direkt kontakt med mig tillsammans förena hjärtcentret, hjässcentret och solar-plexus-centret. En gång i månaden och då endast genom grupplivets skyddande magnetfält kan ni fullborda meditationen.

Fullmånearbetet förblir för återstoden av året sådant det redan anvisats, men vi skall fullborda meditationen, och jag skall nu beskriva för er gruppmeditationens skede II. Med första halvan bör ni nu vara så förtrogna att ni utan svårighet utför den och fullbordar den på endast några minuter. Den har karaktären av en inledning till den jag nu söker anvisa. Den bör hjälpa er (om ni genomför den till rätt avslutning) att fokusera medvetenheten och hjärtcentrets energi i hjässcentret. Den verkliga andliga människans aktivitet har icke väckts, och när den har väckts, blir nedflödet av energi från hjässcentret av tre slag:

1. Den väckta punkten i solar-plexus-centret blir ytterst aktiv, och om arbetet utföres rätt, gör det denna punkt även ytterligt magnetisk, så att den samlar de under diafragman befintliga centrerna (utom ryggradsslutscentrets) alla energier – och detta innefattar sakralcentret och andra smärre brännpunkter av energi – uppe i solar-plexus-centret. Där måste de hållas stadiga, tills människan är redo att förfara esoteriskt med dem.

2. Den ouppväckta eller inaktiva ljuspunkten i solar-plexus-centret vaknar sakta till liv och till ett tillstånd av ny vibrationsaktivitet. Dess magnetfält stärks och vidgas stadigt, tills det når periferin av det magnetfält som omger hjärtcentret.

3. När de två ovan beskrivna skedena fullbordats, följer en långvarig överföringsprocess. Solar-plexus-centret är ett centrum, vari de lägre centrerna energier renas i och för befordran till de högre centren. Själva processen uppvisar två skeden:

- a. De båda punkterna inom solar-plexus-centrets aktivitetsfält försätts i ett bestämt samband med varandra, och de lägre sakrala energierna överföres till den hittills inaktiva ljuspunkten, som nu är uppväckt och intensifieras i kvalitet och makt.

- b. De koncentrerade energierna i det nya centret inom solar-plexus-centrets omkrets lyfts upp med en viljeakt till hjärtcentret och därifrån till hjässcentret.

I denna överföring av de lägre energierna i tre steg, till solar-plexus-centret, till hjärtcentret och slutligen till hjässcentret, har vi en inom lärjungens livserfarenhet fattbar bildlig och symbolisk framställning av energiernas inbördes samband och slutliga överföring från personligheten (symboliserad av solar-plexus-centret) till själen (symboliserad av hjärtcentret) och från själen till Monaden (symboliserad av hjässcentret). Dessa motsvarigheter är värdefulla, emedan de bevisar förfarandets faktiska natur och även sätter aspiranten i stånd att något fatta beskaffenheten av det åtagande han är bunden vid. Således framträder i lärjungens medvetenhet vissa förhållanden, och i detta skede av hans skolning är de närmast uppräknade fyra förhållandena av större betydelse:

1. Förhållandet mellan de energier som finns under diafragman och motsvarar personlighetens liv (drivet av begäret) och de energier som finns över diafragman och drivs av själen. De sistnämnda är hos den genomsnittliga aspiranten ännu så länge nästan helt inaktiva och blir aktiva först när själen i ökande grad styr lärjungen.

2. Förhållandet mellan de två punkterna inom själva solar-plexus-centret. Dessa symboliserar även förhållandet mellan personligheten och själen. Den ena punkten, den som avser människans lägre liv, är uppväckt. Den andra punkten är i färd med att väckas, såsom är fallet hos aspiranten, eller är helt och hållet uppväckt, såsom är fallet med den löftesbundna lärjungen före andra initiationen.

3. Förhållandet mellan solar-plexus-centret och hjärtcentret. Detta är av stor betydelse och hjälper aspiranten till en klarare uppfattning, eftersom det återigen symboliserar det omedelbart närliggande problemet om förhållandet mellan personligheten och själen.

4. Förhållandet mellan panncentret och hjässcentret. När dessa två centra står i ett riktigt förhållande till varandra, kan människan genomgå tredje initiationen, varvid Monadens makt kan börja göra sig gällande, så att hjärtcentret, hjässcentret och solar-plexus-centret förenas.

Det finns ett mellanskede, vari hjärtcentret och panncentret inrätas och förbinds med varandra. Detta skede har utelämnats från den nyss gjorda uppräkningsen på grund av att det är av sju slag och att övergångs- och överföringsmetoden beror av stråltillhörigheten. Här är det naturligt att lämna en ny upplysning. Strupcentret har ej medtagits i denna uppräkning av förhållanden mellan centra ovan diafragman, eftersom det förhåller sig till dessa såsom sakralcentret till solar-plexus-centret – ett centrum för ren kreativ verksamhet, aktiverat genom de andra centrens växelverkan, men i synnerhet energiseras och aktiveras strupcentret med tiden av själva sakralcentret. Det är mer än något annat en effekt eller ett resultat av förhållanden.

Tre andra ting av intresse kan här omnämnas. Det första: Strupcentret aktiveras egentligen genom själens direkta påverkan via hjässcentret i samband med att sakralcentrets energi samtidigt höjes. Detta har sin analogi i att solar-plexus-centret göres användbart för verkligt konstruktiva ändamål genom själens direkta inverkan via hjärtcentret. Detta förklarar varför kreativt arbetande människor vanligen har en första strålens personlighet i den inkarnation, under vilken strupcentret första gången blir dynamiskt aktivt. Det andra: Solar-plexus-centret väckes genom inflödet av två slags energier – hjärtcentrets och hjässcentrets energier i samverkan. Detta är en motsvarighet till den tvåfaldiga energi som utgör själens väsentliga natur – atma-buddhi eller andlig vilja och andlig kärlek. Den tredje själsenergin, manas eller mentalenergin, har ett mer omedelbart samband med strupcentret. Det tredje: Man skulle kunna säga att rygg-radsslutscentrets väckande är resultatet av en viljeakt, som riktas från hjässcentret och medför att alla energierna höjes till hjässcentret, liksom solar-plexus-centret väcktes och energin höjdes till hjärtcentret – också detta med en viljeakt. Energin från solar-plexus-centret, detta stora centrum för personlighetsenergin, måste alltid höjas till hjärtcentret.

Här vill jag ännu en gång förmana er och rikta er uppmärksamhet på mitt tidigare gjorda uttalande att all stimulering av och all fokus på solar-plexus-centret medför bestämd fara och att lärjungar ålägges att klokt styra emotionaliteten. En decentraliserad inställning vad gäller personlighetens reaktioner och en alltmer fördjupad kärlek till mänskligheten skyddar lärjungarna på

detta stadium – det stadium, på vilket de söker kvalificera sig för första eller andra initiationen.

Vi fortsätter nu med meditationens andra skede. Det fortsattes till den punkt, där ni ombads att *såsom en själ* yttra Förenandets stora mantra.

SKEDE II

1. Upprepa snabbt skede I, och låt det icke taga mer än fem minuter. Höj er medvetenhet och förbind hjässcentret och hjärtcentret. Upprepa eftertänksamt mantrat, något som till sist leder till insikten om enhet.

2. Med medvetenhetens fokus därefter i huvudet kalla Viljan till er hjälp och led med en viljeakt den energi som fokuserats i huvudet till solar-plexus-centret. För att underlätta detta förfarande kan ni använda följande formel:

a. Jag är själen. Och även kärleken är jag. Framför allt är jag både viljan och den fasta avsikten.

b. Min vilja är nu att lyfta det lägre jaget in i det gudomliga ljuset. Detta ljus är jag.

c. Därför måste jag stiga ner dit, där det lägre jaget väntar min ankomst. Det som önskar lyfta och det som ropar högt efter att lyftas är nu förenade. Sådan är min vilja.

Medan ni yttrar dessa mantriska ord (hämtade från en mycket gammal lärjungehandbok), visualisera i bilder förfarandet fokusering – fordran – nedstigning och förening.

3. Gör här ett uppehåll och bemöda er om att *känna* den igångsättande vibration eller embryoniska växelverkan som är i färd med att upprättas mellan den väckta punkten och den uppvaknande punkten inom solar-plexus-centret. Detta kan göras, men det innefattar en akt av sakta utförd koncentration.

4. Ljuda sedan O M två gånger ur hjässcentret, varvid ni vet er vara själen, som andas ut det. Ha tillit till att detta ljud, som bäres av viljans och kärlekens utandning, förmår rätt stimulera solar-plexus-centret och förvandla de lägre energierna, så att de blir rena nog att höjas först till den punkt, som är i färd med att väckas, och från denna till sist till hjärtcentret.

5. Jag vill be er att ni, medan ni visualiserar hur solar-plexus-centrets energier höjes *uppför ryggraden* till hjärtcentret (som ju sitter mellan skulderbladen), åter igen andas ut O M in i solar-plexus-centret men denna gång, sedan ni gjort detta, drar den fokuserade energin *uppför ryggraden* mot huvudet. Den sålunda upprättade vibrationen kommer att föra energin till hjärtcentret, ty den måste passera detta centrum i ryggraden på sin väg till huvudet. I de tidiga skedena kanske den inte når längre, men senare kommer den att gå genom hjärtcentret, därvid avlämna det mått av energi som tillkommer detta, och till sist nå hjässcentret.

6. Fokusera er sedan i hjärtcentret, alltmedan ni har tillit till att en energitriangel bildats mellan hjässcentret, hjärtcentret och solar-plexus-centret. Visualisera denna såsom sammansatt av ljusenergi, något liknande en triangel av neonljus. Färgen hos detta så kallade neonljus kommer att bero av den stråle själen tillhör.

7. Upprepa därpå igen Förenandets mantra, begynnande med ”Människorna är ett ...”.

8. När ni således står i hjärtcentret, se era gruppbröders energi såsom de utstrålande ekrarna av ett stort hjul av ljus. Hjulet har tjugofyra ekrar, och i hjulets centrum, liksom ett hjuls nav, kan ni finna er Mästare (D.K.). Yttra sedan sakta med kärlek alla era gruppbröders namn och utelämna därvid ej er själva.

9. Se sedan detta hjul såsom aktivt snurrande och gnistrande och sålunda tjänande mänskligheten genom sin fokuserade utstrålning. Denna är kärlekens utstrålning. Allt det nyss sagda är rent symboliskt, men om det utföres såsom en visualiseringsprocess under några månader – konsekvent och medvetet – kommer det att framkalla ett medvetenhetstillstånd, som blir varaktigt, ty ”såsom en människa tänker, sådan är hon”.

10. Avsluta sedan med den nya åkallelsen och även med Gayatri, vilken framhåller den enskildes plikt.

O M

O M

O M

Denna meditationsprocess är förhållandevis enkel, om ni under några veckor gör er förtrogna med dess skeden. Mycket av det nyss sagda är av förklarande natur och kan undvaras, när ni kan utan svårighet följa processen.

Jag övergår nu till att meddela envar er personliga undervisning och anvisa er individuella meditation. Denna meditation skall utföras vid någon sådan tid under dagen som *inte* är den tid som valts för gruppmeditationen. Jag vill icke att ni gör de båda meditationerna samtidigt, ty jag vill icke att era personlighetsproblem och era möjliga självbedrägligheter kastas in i gruppmedvetenheten. Akta er för att göra detta, ty den uppgift envar av er har att fylla är svår sådan den är utan att behöva kompliceras av de personliga problem någon broder i gruppen kan vara belastad med. När jag meddelar er den personliga undervisningen, kommer jag att tala fullständigt uppriktigt och icke tita med vare sig beröm eller klander. Om ni harmas över det jag kan säga, så anger det blott den makt er personlighet har att reagera ogynnsamt på sanningen och ger er följaktligen en fingervisning om var ni i er medvetenhet har ett område av blindhet och svaghet. På detta kommer ni att ha något att vinna och att kunna fatta något klarare, vari den strid består som ni måste utkämpa.

DEL III

Enskilt har många av er regelbundet använt (och gagnats av) den meditation jag hittills anvisat er i denna undervisning. Men allmänt sett har gruppen *såsom en helhet* ej skänkt den ena meditationens två delar så mycken uppmärksamhet och tanke som jag hade hoppats och bett. Jag vill därför be er att förnya er aktivitet i detta avseende till maj månad, då – om ni arbetar med anspänning och åstadkommer resultat – jag kan anvisa er ytterligare en meditation, som kommer att utgöra höjdpunkten av det gjorda arbetet och aktivera ytterligare ett centrum. Det är föga jag kan uträtta med er, förrän ni gjort detta meditationsarbete tålmodigt och regelbundet och därav erhållit – ur min synvinkel – positiva resultat. Jag kommer icke att kunna anvisa er någon ytterligare meditation, såvida ni ej förnyar er strävan och gör det tillsammans i det dagliga förfarande jag beskrivit.

Denna meditation är ett av de viktigaste av de steg jag någonsin skall bedja er att taga i dessa ert arbetes tidiga, förberedande skeden. Den måste föregå den mer bestämda skolning som blir möjlig, om ni är ihärdiga i det beskrivna arbetet. Jag vill påminna er om att detta är min sista ansträngning med er i denna inkarnation och i fysiska världen. Ni har satt er hand till plogen, och det gives ingen återvändo för någon av er, men tidsfaktorn bestäms av envar av er och icke av mig. Det kan under skolningen och er förberedelse för initiation förekomma att ni tillfälligt ej förstår orsakerna till sådant jag kan begära av er och till de fordringar som ställs på er. Glöm ej att aspiranten till Mysterierna på de tidiga stadierna skrider framåt i blindo, att först efter tredje initiationen fjällen faller från hans ögon. Efterkom därför lydigt (ehuru frivilligt) vad jag begär, när jag strävar efter att undervisa er i de uråldriga reglerna.

Vill ni alltså, vid detta laget, på nytt studera den lära jag gav i den tidiga undervisningen i ämnet visualisering och förklarade varför denna är hemligheten till framgång i allt verkligt meditationsarbete i dettas tidiga skeden? Jag söker icke upprepa, men denna lära behöver ni på detta stadium. (*Discipleship in the New Age, Vol. I, sidorna 89–91.*)

Vad avser ert fullmånearbete, söker jag ändra det förfarande ni så länge följt – det att stiga in i mitt arbetsrum och där kontakta mig. Jag skall ge er ett annat symboliskt förfarande, som består av fem steg:

1. Vid fullmån tiden (omfattande fem dagar) föreställ er en blå ocean och vid horisonten en skinande sol, som sakta stiger upp.
2. Föreställ er att ni, fria från alla bördor, bekymmer och orosanledningar, kastar er i oceanen och att ni simmar mot en roddbåt, som ligger mitt emellan er och den uppgående solen. Medan ni simmar, blir ni medvetna om era gruppbröder, som likaledes simmar åt samma håll. Ni igenkänner, känner och älskar varandra.

3. Visualisera sedan att ni stiger ombord på båten. När gruppens alla medlemmar sitter på plats, se då att ni var och en fattar en åra och tillsammans, rytmiskt och stadigt rör mot den uppgående solen. Det råder harmoni i årslagen, i avsikten och i riktningen.

4. Se sedan – mellan er och den uppgående solen – en gestalt förflytta sig mot er. Det är jag själv (Mästaren D.K.), som kommer från ljuset mot ert håll. Ni kan se mig tydligt på den klara väg som ljuset bildar. Ni ser mig *tillsammans*.

5. Säg sedan ljudlöst men likväl såsom grupp:

”In i ljuset rör vi oss, dit anvisade på ditt tecken. Ut ur mörkret kommer vi, dit drivna av allsjälen. Upp från jorden rusar vi och in i oceanen dyker vi. Tillsammans kommer vi. Tillsammans rör vi oss, vägleda och anförda av den själ vi tjänar och av dig, den Mästare vi känner. Den inre Mästaren och den yttre Mästaren är Ett. Detta Enda är vi. Detta Enda är allt – min själ, din själ, Mästaren och allas själ.”

Om var och en av er gör detta de fem fullmånedagarna (såsom tidigare angivits), kommer ni att frambringa en gruppens sammansvetsade avsikt, vilken är ert nästa önskvärda steg. Ni har arbetat med att svetsa gruppen samman i kärlek, och en viss framgång därmed är tydlig. Arbeta nu med den förenade åkallelsen av viljan.

Skicka varje månad in er fullmånerapport. Jag vill bedja er att göra detta varje månad och därvid sammanföra er fullmånerapport och er meditationsrapport till en enhet, ty arbetet med att avfatta rapporter är av verkligt gagn i att centrera er tanke och därmed ert liv inom grupplivet. Det har helt enkelt karaktären av ett symboliskt skeende – en symbol för ert framåtskridande, er målmedvetenhet, er medverkan och ert samarbete, och allt detta ur *gruppens* synvinkel. Däri ligger dess värde. Dessa rapporters så kallade informationsvärde är förhållandevis försumbart vad gäller grupper sådana som denna. Men den symboliska nyttan är stor och är avgjort till gagn för gruppen.

Jag vill göra ett förslag. Allt medan ni vid fullmånnetiden sålunda närmar er mig, sträva efter att i er medvetenhet hålla orden från Formel Ett (som ges i Avdelning Tre): ”På strömmen, mellan de två ytterändarna, flyter seendets öga.” Ni behöver minnas att dessa symboler från en viss synpunkt betraktade har samband med antahkarana, denna linje mellan två punkter, och att er förståelse av formeln kommer att växa, allteftersom ni i ert eget liv bygger antahkarana. Er makt kommer att öka, allteftersom ni skrider framåt på ”chelans väg”. Använd formeln aktivt så mycket ni förmår och nöj er icke blott med att söka förstå några av dess betydelser. Den har en magisk innebörd, och när förståelsen paras med viljans bruk, utgör denna formel ett maktord för magiskt tjänande.

DEL IV

Medan jag studerat det meditationsarbete envar av er utfört (och både ni och jag vet om det har troget följts eller ej), har jag blivit medveten om ett grundläggande behov, och detta är behovet av *inrätning*. Ni behöver en direktare kontakt mellan hjärtat, huvudet och själen. Detta nödvändigtvis till förberedelse för en ännu högre kontakt. De två delar av övningen, ni följt alltsedan den nya frögruppen organiserades, har icke utträttat vad de var avsedda att uträtta, och endast tre av er har haft tillräckligt gagn av detta arbete. Jag ger er därför en mycket enkel inrättningsövning, som jag vill bedja er att följa *tillsammans* tills vidare. Jag framhåller ordet *tillsammans* och fortsätter att göra detta i hopp om att gruppen skrider framåt med ett enhetligt förfarande, ty detta kommer att ge de största och snabbaste resultaten. Det gagnar er att ha i åtanke att ju bättre ni gör denna övning och ju snabbare ni erhåller inrätningen och ju exaktare denna blir, desto bättre blir även gruppens inrättning. Övningen är så kort och enkel att ni kanske uppfattar den såsom alltför elementär. Jag försäkrar er att den lönar varje ihärdig ansträngning. Det hade varit min avsikt att anvisa en annan meditation, som avser ett annat centrum, men det utförda arbetets resultat rättfärdigar ej detta. Måhända kan en bättre inrättning leda till stadigare tillämpning och direktare och mer förståelsefull esoterisk lydnad. Jag ber er därför att utföra

denna enkla inrättningsövning varje dag.

I. Börja med det förfarande för fokusering i själen ni vet mycket om i teorin och kan veta mer om i praktiken. Detta består av tre skeden:

1. Höj medvetenheten upp i huvudet.
2. För tanken eller medvetenheten uppåt genom emotionalkroppen och mentalkroppen till själen.
3. Identifiera personlighetsmedvetenheten med själsmedvetenheten och inse att de är ett.

II. Intag därefter bestämt och medvetet Iakttagarens hållning. Även detta förfarande innefattar tre skeden:

1. Iakttag personligheten och betrakta den ur eterkroppens synvinkel.
2. Skicka medvetet själsenergi ner i ryggradsslutscentret. Höj den sedan långsamt via de fem centren och de två centren i huvudet (panncentret och hjässcentret) upp i själskroppen. När detta utföres rätt, livar det sutratma och förenar personligheten och själen till en enhet. Det är vad som kunde kallas inrättnings höjdpunkt.
3. Sträva sedan efter att rikta den förenade själen och personlighetens uppmärksamhet mot den Andliga Triaden.

III. Reflektera över antahkarana och dess förhållande till själen–personligheten och Monaden.

I er personliga undervisning för detta år tänker jag ej uttrycka mig alltför tydligt och ej heller anvisa någon individuell meditation för er envar. Tiden för detta är nu förbi. Ni har redan fått mycket dylikt. Jag tänker återgå till en del av det gamla skolningssystemet och ge er antydningar och kortfattade ålägganden och därmed överlåta åt er att själva tolka vad jag meddelar, rätt tillämpa det och gagnas eller ej gagnas därav, såsom ni själva finner för gott.

Dessa ålägganden tar gestalten av sex utsagor, meningar eller aforismer, som förmedlar till er ett särskilt budskap, som ni kan uppfatta, om ni tar med var och en av dem i er dagliga meditation. Ni har ett år på er att göra detta och kan således låta de sex utsagorna bilda stommen till sex frötankar för meditation eller reflekterande begrundan – en för varje månad i sex månader. Upprepa sedan i avsikten att ni under de ytterligare sex månaderna skall göra ert bästa för att verkningarna av den föregående reflektionsperioden blir en dynamisk faktor i ert liv. Sålunda kommer ni att låta resultaten av den förra cykeln av andlig och mental begrundan komma till uttryck i det yttre. Sålunda kan er subjektiva insikt bli till ett objektivt skeende. Gör denna övning varje morgon i inrättningsarbetets slut, sträva därvid efter att hålla det mentala stadigt i ljuset och öva så långt ni kan den förmåga av begrundan själen uppvisar, när den befinner sig i djup meditation. Detta blir i förstone icke lätt, men om ni troget håller er till anvisningarna, kommer ni att medvetet erhålla säker vinst. Jag föreslår tio minuters begrundan varje dag (med penna i handen, om ni det föredrar) och att ni sedan – under dagen – håller frötanken eller -utsagan i ”bakhuvudet”, som det heter. Där kan den bearbetas. På detta sätt icke blott klargör ni för er betydelsen av de ålägganden, antydningar eller anvisningar ni personligen fått utan även lär ni er samtidigt att odla den löftesbundne lärjungens ”dubbla livsmönster”. Han fullföljer detta samtidigt med det lägre mentala och det högre mentala, och den andliga tankens och verksamhetens ström flyter medvetet, medan hans liv i sitt yttre mönster framskrider med allt större användbarhet.

Här följer sex utsagor för envar av er, och som vanligt riktar jag mig till er i alfabetisk ordning. Ett manande ord vill jag tillägga: Sök icke tolka och icke förstå er broders anvisningar. Telepatiskt växelspel existerar, oinsett, naturligtvis bland er, och er tanke och era tolkningar (grundade på otillräcklig kunskap) påverkar säkerligen er broders tanke. Detta måste ha sin inverkan. Om ni försöker tolka, kan ni tolka orätt, och hur som helst vet ni icke min avsikt ifråga om er broder. Er tanke kunde framhålla en konkret innebörd, medan jag däremot avser en helt annan tillämpning. Håll därför er tanke borta från er broders undervisning. Ni har er plikt i att dagligen och stadigt utge inlyst kärlek, fri från varje kritik. Det är icke er plikt att hjälpa er

broder till att bli en bättre esoteriker och lärjunge. Det är hans, hans själs och min ensak.

Många av de lämnade antydningarna och de meningar vari de ingår har hämtats ur en gammal bok innehållande regler för lärjungar. Några kommer direkt från mig, er Mästare, och är tillämpliga på era problem och ert åliggande.

DEL V

Det meditationsarbete, som hittills anvisats er, består av tre delar:

- a. Det skede, vari hjärtcentrets energi höjes till hjässcentret.
- b. Det skede, vari energi från hjässcentret skickas till solar-plexus-centret.
- c. En bestämd och planerad inrättningsprocess.

Som ni vet, har jag funnit att gruppens största behov är att utveckla den förhållandevis enkla hållningen av omedelbar relation till eller kontakt med själen och genom själen med Mästaren och Hans Ashram. Jag anvisade därför en inrättningsövning, när jag senast meddelade mig med er, och detta gjorde jag i stället för mer svårfattliga meditationsövningar.

Denna meditation avser att ge tre alldeles bestämda resultat:

- a. Upprättandet av samband mellan de sju centren och därigenom ett ohindrat energiflöde.
- b. Energiutbytet mellan denna grupps medlemmar i min Ashram via de sju centren. Denna grupptankeform kommer att innehålla sju livsenergicentra, vilkas energier kommer att fördelas av gruppmedlemmarna. Denna grupplivets eterform blir ett uttryck för helheten av de sju energityperna, när varje enskild medlem använder dessa.
- c. Den enskilda själens medvetet och avsiktligt genomförda sammansmältning med grupp-själen och senare med Hierarkin – via min Ashram.

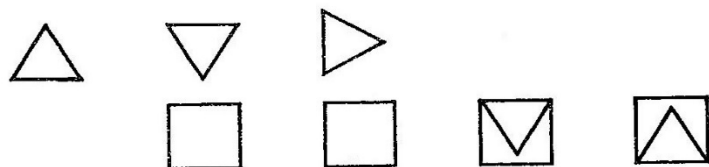
För att rätt utföra detta arbete utgår vi från satsen *"energi följer tanken"*. Denna är esoterikerns första och mest grundläggande liksom även äldsta sats. Den andra satsen sammanhänger med den första och har sin plats i våra betraktelser. Den lyder *"det av tanken öppnade ögat riktar energin i rörelsen"*.

På de tidiga stadierna av sin skolning är lärjungar benägna att betrakta energi såsom ett förråd eller en reservoar, som de kan lära sig att utnyttja och sålunda förse sig med ett mått av denna energi för sitt behov, sitt tjänande och sitt bruk. Men energin flödar och är i rörelse. Vi lever i ett sannskyldigt hav av energier i rörelse, vilka på otaliga sätt präglats av egenskaper, bestämts för att brukas av otaliga medvetanden, ofta missriktats, ibland riktats visligen, likväl alla nödvändigtvis inneslutna i Dens tankeinnehåll, i Vilken vi lever och rör oss och har vår varelse och utanför Vilkens inflytelsesfär intet kan vara. Lärjungar har i långliga tider brukat de energier och krafter, som finns i de tre världarna, för personlighetens ändamål och för främjandet av sina viktigare intressen, vilka dessa än må ha varit. De har något lärt sig att taga i anspråk och bruka ett mått av själsenergi, därvid lysa sin väg, förbättra sitt andliga uttryck i de tre världarna och tjäna något litet. De börjar även fatta avsiktens och ändamålets betydelse, alltmedan ett inre program sakta bestämmer deras dagliga liv. Det kommer emellertid ett skede – ett skede, som det nu är er plikt och ert privilegium att fatta – vari en annan källa till energi, inspiration och ljus kan göras tillgänglig för lärjungar och av dem användas för tjänande. Denna är Ljusets Krafter energi, som uppstår i Ashramen och utgår därifrån. Ni står alltjämt i Ashramens utkant men kan göra bruk av dessa energier.

Ashramens kraft måste *"dirigeras"* genom själen. Lärjungen får därför lära sig en mycket välkänd symbol – triangelns och kvadratens – esoteriska innebörd.

Denna symbol har hittills för honom betytt den trefaldiga själen och den fyrfaldiga personligheten eller, om han är tillräckligt framskriden i kunskap, den andliga triaden och den fyrfaldiga personligheten. Nu måste han betrakta den i ett annat ljus och lära känna den såsom den trefald Ashramen, själen och lärjungen själv utgör, varvid kvadraten står för mänskligheten, fjärde naturriket. Detta är följaktligen en stor decentraliserande symbol, och omkring

denna kommer er nya meditation att byggas. Om ni noga följer denna meditation, kan och kommer den att medföra grundläggande förändringar i ert liv. Symbolen kan ordnas på flera sätt, vilka alla måste faktiskt bemästras av lärjungen – teoretiskt, visuellt, praktiskt, intuitionellt och faktiskt. Vart och ett av dessa ord uttrycker en särskild innebörd, som rätt uppfattad åstadkommer förändringar i lärjungens liv, i hans tjänande och således i hans verkan inom Ashramen.

Mina bröder, låt mig beskriva den tankegång ni bör följa, när ni söker tränga in i vad denna symbol, som är ämnet för er meditation, verkligen betyder. Denna meditation utgör en normal utveckling av det arbete som redan utförts. I de två första anvisade meditationerna sysslade ni med eterkroppens centra och därför med personligheten, den "fyrkantiga staden". Därefter ålades er att öva inrättning, varvid ni kom till insikt om och i vissa fall i kontakt med den andliga trefalden, som är detta som "svävar ovanför kvadraten och utstrålar ljusenergin i detta väntande fält för aktivt tänkande".

Ni märker att hela förfarandet således hålls inom området för det icke-fysiska och att i detta skede den fysiska hjärnan icke alls medverkar. När ni söker meditera, befinner ni er i den mentala uppfattningens värld. Ni är fokuserade där, och hjärnan hålls under hela detta skede i ett tillstånd av avvaktande och uppmärksam stillhet. Såsom jag så ofta sagt er, måste lärjungen bemästra förfarandet att genomföra en tvåfaldig tankeprocess, vari han behåller det mentala intryckets kontinuitet och en oavbruten aktivitet förbunden med det dagliga livet och tjänandet. Detta registreras med tiden av hjärnan. Detta är av stor betydelse och är ett av de mål som bör ge er rikliga tillfällen till ansträngning under det kommande årets arbete.

Denna trefaldiga andliga verklighet (som är den "intrycksgivande faktorn") är målet för det här framställda meditationsarbetet. Den är i detta fall *icke* själen, vilkens intryck på det mentala är kärleken, dennas manifestation och plats i Hierarkins Plan. Den intryckets källa, för vilken ni nu söker bli sensitiva, är den Andliga Triaden, och intryckets kvalitet är viljan, när den förverkligar det andliga ändamålet. Jag anger således ett långt mer framskridet stadium, och det gör jag av två skäl: Det ena är att ni alla i årtal bemödat er om att registrera kontakt med själen och att uttrycka kärleksfull förståelse. Ni är väl bekanta med vad Hierarkin (varav min Ashram utgör en del) söker uträtta, och intet är vunnet med att ständigt upprepa det välbekanta. Det andra är att jag beskriver förfaranden, meditationer och syftemål, som blir till gagn för dem som kommer efter er och som utgör arbetarnas hierarki vid detta århundrades slut och under nästa århundrades första fjärdedel.

Jag uppgav att en innebörd hos symbolen är att den står för trefalden:

1. Ashramen,
2. Själen i dess egen värld,
3. Lärjungen i fysiska världen,

medan kvadraten föreställer mänskligheten, att denna ofta omtalas såsom "den fyrkantiga staden" och på välkänt vis i nutida litteratur och diskussioner betecknas såsom "människans stad".

Beträffande triangelns högsta punkt, som är Ashramen, vill jag påminna er om att utstrålningen från Shamballa når in i triangeln vid denna punkt och att genom Ashramen vilja, målmedvetenhet och styrka kan flöda. Detta är en förhållandevis ny bedrift inom Mästarnas Ashram. I den stora Grupp-Ashramen (som är själva Hierarkin) erhålls denna reaktion på intryck från Shamballa, när energin strömmar in, via de två Stora Herrarna, Manu och Kristus. Den registreras även av Dessas främsta lärjungar, sjätte initiationens Chohaner och invigda, sådana

som Mästarna Morya och Kuthumi. På senare tid har Mästaren R. erhållit Mahachohanens ställning, och denna prestation har medfört att den inträdande kraften når ner till lederna av de Mästare som genomgått femte initiationen och sålunda satt dem i stånd att nerdimensionera denna Shamballa-kraft till sina egna Ashramer. Detta skeende har medfört en oerhörd stimulans med alla därmed förbundna tillfällen, manifestationer och faror. Mästare sådana som jag själv har måst lära sig att handha denna väldiga makt och samtidigt ställa så mycket av den till våra äldre lärjungars förfogande vi (tryggt och visligen) förmår.

Man kan symboliskt säga: "Triangelns punkt står fast grundad i Himmelsens gårdar (Shamballa), och från denna punkt flödar två energiströmmar in i själens rike och i lärjungens hjärta. Sålunda bildas Triaden. Sedan förbinds energierna med människornas värld. Sålunda kan Guds vilja framträda och sålunda kan den Store Herre, som vaktar Sollivets Rådskammare, förmedla Sin avsikt till de heliga grupperna (Ashramerna, A.A.B) och därifrån till människornas tänkande, och detta emedan deras hjärtan tryggas av kärlekens eld." Begrunda detta anförande ur en forntida skrift. Det avser den cykel som omedelbart förestår för oss och av vars arbete jag vid denna tid söker utföra blott en liten levande del.

När ni bereder er för det meditationsförfarande, som ni påbörjar under detta kommande år, skall ni alltså inleda med att begrunda själva Hierarkins Ashram, dess förhållande till Shamballa, dess sammansättning, bildad av många Ashramer såsom den är. Några av dessa arbetar under Chohanernas ledning, andra under Mästarnas ledning och åter andra befinner sig ännu så länge i ett embryoniskt tillstånd, då de långsamt sätts samman av fjärde initiationens adepter. Vill ni söka inse att denna stora, levande, andliga organism faktiskt existerar? Den ligger ständigt bakom eller till grund för världens organisation. Se den såsom en växande, levande verklighet, som äger ett sådant liv och en sådan makt att den kan bryta igenom eller bryta ner all begränsande yttre organisation och genom kraften av själva sitt inre liv till sist framträda i det yttre.

Detta kommande framträdande i det yttre av de grupper som utgör Mästarnas Ashramer (ännu icke Chohanernas Ashramer, ty dessa är i grunden fortfarande alltför kraftfulla) blir en gradvis skeende process men kommer med tiden att medföra att Mysterierna återinrättas, att de två första initiationerna blir förhållandevis framträdande såsom oskiljaktiga beståndsdelar av den kommande världsreligionen, att hela mänskligheten blir förtrogen med den osynliga världens faktiska existens och att slutligen de mest utvecklade människorna svagt förstår den väsentliga Verklighet som ligger bakom alla synliga företeelser och något fattar Shamballas avsikt och Världens Herres vilja. Mänskligheten har nu nått en sådan ståndpunkt i utvecklingen att det finns en bestämd uppfattning om Hierarkins Plan – kalla det broderskap, medansvarighet och jämlik fördelning av resurser, internationalism, enhet eller vad ni vill. Detta är vad världens tänkare och esoteriker, upplysta religiösa människor, vidsynta politiker och i dag även vanliga människor i växande mån faktiskt begriper och inser. Den gudomliga avsikten, sådan den förverkligas och genomföres av den gudomliga viljan, är emellertid alltför utom räckhåll för även de mest framskridnas tänkande.

Arbetet under de närmaste århundradena kommer att medföra förändringar i detta avseende, och dessa förändringar kommer att åvägabringas genom det arbete som utföres i Mästarnas Ashramer, vägleda av Chohanernas Ashramer, sammansvetsade i själva Hierarkins stora Ashram och stadda i att träda i ett allt närmare förhållande till Sanat Kumaras, Världens Herres stora Rådskammare i Shamballa. Detta måste åstadkommas på Jorden av lärjungar, som handlar enligt anvisningar, sådana som jag nu meddelar er, och genom deras beredvilliga samarbete med sina Mästare. När lärjungen gör detta, frammanar det hans skapande fantasi, och denna betingas och styres i sin tur av den inlysta mentalmedvetenheten.

Ett andra skede inträder, när lärjungen begrundat Ashramen, sådan som den nyss kortfattat beskrevs, därmed genom fantasin "fixerat" Shamballa såsom ett faktum i sin medvetenhet och därefter riktar sina tankar på Hierarkin eller på själen. Minns alltid att *Hierarkin helt enkelt är själarnas värld*, att den är medvetet varse Planen, sensitiv för avsikten och kreativt och oupp-

hörligt hos mänskligheten inpräglar målet med syfte att vidga den mänskliga medvetenheten. Av denna är er själ – i dess rena natur – en del. Ni skall därför tänka på Hierarkin, ni skall försöka skåda dess arbete och ni skall sträva efter att sätta er själva i förbindelse med min Ashram genom en gärd av tillit och av vilja, vilken i detta fall är sublimeringen av den personliga egenviljan. Ni skall även intaga er ställning såsom en medveten, oskiljaktig del av min Ashram och följaktligen av Hierarkin. Sådan är alla lärjungars plikt. Ni har fått mycken undervisning om Ashramen, och mer behöver jag ej säga.

Triangelns tredje punkt (vad avser ert arbete i denna meditation) kommer in i ljuset av er reflekterande begrundan. Ni skall nu rikta er uppmärksamhet på er själv, den medvetna lärjungen som bereder sig för det vidgande av medvetenheten som är nästa steg i er andliga utveckling, som till sist leder till initiation. Den reflekterande begrundan gör ni *icke* utgående från medvetenheten om era ofullkomligheter, utmärkande egenskaper eller förmågor, era misslyckanden eller era framgångar, utan helt och hållet utgående från medverkan i Planen, samverkan med den gudomliga Viljan och Avsikten. Det är med dessa högsta aspekter, som lärjungen ombeds att samarbeta.

Det är inte möjligt för den enskilda lärjungen i någon Ashram att medverka i alla delar av Mästarens arbete, och det är inte möjligt för er att till exempel medverka i varje skede av det arbete i min Ashram som jag beskrivit i mina småskrifter (och som sammanfattats i den skrift som heter *My Work*). Men det är möjligt för er att välja någon del av denna plan och skänka den er största uppmärksamhet ... Dessa verksamheter kan – om de bedrives ändamålsenligt och kraftfullt – bistå i det esoteriska arbetet i världen och det exoteriska återupprättandet av riktiga mänskliga relationer ...

Meditationsarbetets fjärde skede avser kvadraten, vilken – för vårt arbetes ändamål – vi helt enkelt betraktar såsom området för vårt tjänande och vår erfarenhet – i arbetet vunnen erfarenhet och icke den enskildes livserfarenhet.

Ni märker att denna beskrivning av det meditationsarbete, jag ber er att utföra under åtminstone ett år, bygger på de tre föregående meditationerna. Dessa avsåg att försätta eterkroppen med dess olika kraftcentra i ett sådant tillstånd att den kunde bli mottaglig för inprägling och därefter aktivt samverka, och genom inrättningsövningen strävade ni efter att sätta detta redskap för tjänandet i förbindelse med inspirationens källa och inpräglingens källa, det vill säga Ashramen och själen. Nu har vi nått därhän att (åtminstone teoretiskt och i det enskilda fallet beroende på hur framgångsrikt allt tidigare utfört arbete varit) vi kan påbörja uppgiften att medvetet föra ner inspirationen och inpräglingen, genom målmedveten kontakt med dessas källor. Jag skall därför kortfattat beskriva arbetet och därvid bedja er att noga studera allt jag ovan skrivit:

I. Insiktens skede.

1. Insikten om att ni är löftesbundna lärjungar.
2. Insikten, tacksamt erhållen, om den utrustning ni äger.
3. Insikten om den inrättning ni åstadkommit.
4. Insikten om själen, kärlekens–visdomens källa.
5. Insikten om Hierarkin.

Allt detta bör lärjungen göra mycket snabbt, varvid han håller medvetenheten stadigt i det mentala och icke i huvudet. Detta förutsätter att lärjungen i själva början av sitt meditationsarbete omedelbart fokuserar sig i det mentala.

II. Begrundans skede.

1. Begrundan av Ashramen såsom en helhet, det vill säga av Hierarkin såsom Sanat Kumaras Ashram. Medelst den skapande fantasin ser ni alla Ashramerna i nära förbindelse med Shamballa såsom:

- a. Mottagliga för Ändamålet, förverkligat av Chohanernas Ashramer.
- b. Inpräglade med Viljans energi, när den stora Ashramen energiserar sina beståndsdelar

– de olika Ashramerna inom dess inflytelsesfär.

c. Vitaliserande de invigda och lärjungar som är förbundna med Mästarna och arbetar i Dessas Ashramer.

d. Nående ut i människornas värld genom de antagna och löftesbundna lärjungarna.

Sedan säger ni med insikt om ändamålet och beslutsamt:

”Jag strävar efter att förstå.

Ske Din vilja, icke min.”

Hela den ovan anförda avdelningen avser Shamballas ändamål, vilja och ”öde”, för att använda en gammal esoterisk formulering.

2. Begrundan av själarnas värld, vilken är Hierarkin i förhållande till människornas värld och icke i förhållande till Shamballa, såsom i den första delen. Detta innefattar:

a. Ett studium av vad den hierarkiska ansträngningen består i, när den uttrycker sig genom kärlek.

b. En medveten identifiering med Planen.

c. Hängivenhet för det arbete som leder sitt ursprung från den Ashram, med vilken ni vet er stå i förbindelse, i det ni ser det helt och hållet såsom en oskiljaktig beståndsdel av det hierarkiska arbetet.

Sedan säger ni med kärlek och medvetenhet om strävan uppåt:

”Jag eftersträvar att förstå.

Må visdomen intaga kunskapens plats i mitt liv.”

3. Begrundan av er själv såsom en enhet i min Ashram. Detta innefattar:

a. Insikt om vilken del av mitt planerade arbete ni äger utrustning för att göra.

b. Fastställande av hur det skall göras.

c. Begrundan av förberedelse för möjlig initiation, såsom en faktor i och ett medel för ökandet av din kapacitet för hierarkiskt samarbete.

d. Energisering genom ljus, tillit, kärlek och makt av det andliga centrum, inom vilket ni tjänar, och de ashramiska projekt, för vilka ni åtar er ansvaret. I detta fall kan det vara Arcane School och Tjänandets verksamheter.

Sedan säger ni:

”Jag eftersträvar samarbete.

Må mitt livs Mästare, själen, och likaledes den Ende, jag söker tjäna, låta ljuset skina genom mig på andra.”

III. *Den fasta beslutsamhetens skede.*

1. Reflektion över skillnaden mellan Ändamål, Vilja och Avsikt.

2. En stunds fullständig fokuserad tystnad, som råder medan ni söker tillhandahålla en ohindrad kanal för inflödet av ljus, kärlek och styrka från Hierarkin.

Ett yttrande ni, själen, lärjungen, gör till personligheten:

”I Guds viljas centrum står jag.

Intet skall använda min vilja från Hans.

Jag förverkligar denna vilja genom kärleken.

Jag riktar mig mot tjänandets område.

Jag, den gudomliga Triangeln, genomför denna vilja

Inom kvadraten och tjänar mina medmänniskor.”

Om ni kan göra detta arbete rätt, kommer ni icke endast att i stort mått öka er egen insikt, ert eget tjänande och er egen förståelse, utan ni kommer även att avgjort samarbeta i uppgiften att låta Ashramen framträda i det yttre och främja Hierarkins arbete (vad avser den Nya Tidsåldern i grundläggande mening) och därmed medverka i att införa den nya civilisationen, de nya inställningar som skall råda i världen och den nya världsreligionen.

DEL VI

Den meditation, ni fick i er senaste undervisning, har flera ändamål. Den är en meditation, som avser att förbereda för en omfattande plan för ett särskilt slags meditation, som nu utvecklas och som lärjungar är i stort behov av inför sitt förvärv av ashramisk sensitivitet av ett alldeles särskilt slag.

Den är först och främst ämnad att ge er (om ni troget arbetar) en tilltagande känsla av samhörighet med planeten ur subjektiv synvinkel och framför allt vad avser den "intelligenta övervakningen" – ett uttryck som kommer att betyda mera för er senare. Ett verkligt grepp om vad denna meditation medför och avser torde i lärjungens medvetenhet utveckla en insikt om en levande värld av Intelligenser, sinsemellan förbundna alltifrån Sanat Kumara nedåt, ända tills Hierarkins kedja når den enskilde lärjungen, och därvid leder honom till en senare insikt om att även han är blott en länk och att det finns de som även han måste nå och sätta i förbindelse med verkligheternas värld och väcka till insikt om deras ansvar. I alla lärjungars skolning är ett av målen att i medvetenheten låta fenomenvärlden träda i bakgrunden och samtidigt göra meningens värld verkligare och mer levande. Denna värld är i sin tur förrummet till orsakernas värld, där ett medvetet förhållande med Invigaren kan upprättas.

Till sitt andra ändamål har meditationen att bringa i dagen faktum att lärjungen (såsom en utpost till sin Ashram såsom en fungerande själ) måste vara på ett mer bestämt sätt inriktad på mänskligheten. Avsikten med en dylik inriktning är att "triangelarnas liv skall kunna tränga in på kvadratens yta och frambringa den ofrånkomliga verkan, ideernas groning och den nya civilisationens och kulturens blomning." Så har en av Mästarna uttryckt avsikten med vissa skeden av det ashramiska arbetet, i synnerhet det som sammanhänger med meditation. En annan Mästare har uttryckt den hierarkiska avsiktens ändamål såsom "den högre triangelns förening med den lägre och dessas sammanförande i kvadraten". Mästarna betraktar sina lärjungars arbete ur denna symbolernas synvinkel. Den lärjunge, som har gagn av denna senast föreslagna meditation blir – genom sin medvetenhets utvidgning och sin visions större synkrets – "en som sår fröna inom människornas värld". Han sprider ideer, levande och potentiella, i den åker som är världen, och dessa erhåller han ur två källor:

1. Hans egen själ, allteftersom hans intuition vaknar.
2. Ashramen, allteftersom han uppfattar mer av dess ändamål och vänjer sig vid att tillgodogöra sig dess undervisning. Detta tar tid.

Ännu ett syfte med denna meditation är att föra lärjungen till den punkt, där hans intresse (framkallat genom igenkännandets och begrundandets stadier) torde leda honom till en insikt om nödvändigheten av att frammana Viljan, varav de första svaga ansatserna jag kallat "fast beslutsamhet". I det ovan sagda finner ni de mål jag hade i åtanke, när jag förra året anvisade meditationen.

Jag vet att det är svårt för neofyten, på vilken etapp av vägen han än befinner sig, att fatta hur nödvändigt det är att alstra ett magnetiserat tankeområde, på vilket de högre intrycken kan spela. Ihärdighet i dagligt igenkännande och begrundande, beledsagad av en fast beslutsamhet att bringa det egna livet och tjänandet i överensstämmelse med de relationer som uppenbaras, kommer likväl (nästan oväntat) att avkasta stora och förvandlande resultat. Mästarna ödar icke sin eller er tid på att anvisa onödiga övningar. Den lärjunge, som troget och i en bestämt obruten rytm följer sina anvisningar, kan förvänta sig att märka effekter av överraskande och bestående slag inom sig själv och följaktligen inom sin omgivning. Det är emellertid icke på resultaten ni ombedes att fokusera er, utan enbart på de teman som framläggs för ert bruk och beaktande.

På er skolnings första stadier lades vikten vid formsidan, vid att åstadkomma inrätning (alltjämt synnerligen nödvändigt), vid att ljuda OM med dess förmåga att rena auran och atmosfären och vid de förfaranden som skulle iakttagas. I den meditation, ni nu bör utföra, bör inrätningen vara ögonblicklig och lätt och följandet av en given form onödigt, emedan ni begynner såsom ett centrum av insamlad tanke, såsom det väntade intryckets mottagare, såsom

ideers skolade analyserare och slutligen såsom överförare av det som mottagits ur högre inspirationskällor. Detta innefattar även förmågan att urskilja de källor, ur vilka intrycket stammar. Det är dessa aspekter av er själv i aktion, som skall utgöra grunden för den föreslagna meditation ni alla skall följa under de kommande tolv månaderna.

Meditationen har till sitt grundläggande syfte att öva er i att vara intelligent varse det som Patanjali kallar ”regnmolnet av vetbara ting”, de avsikter, ändamål och ideer som i ett givet tidsskede driver det hierarkiska arbetet och betingar kvaliteten av den inspiration som kan erhållas från den Ashram, till vilken ni kan vara anknuten. Med ”anknuten” menar jag förnimmelsen av relation och *icke* hängivenhet eller tillgivenhet. Anknytning är i själva verket ett uttryck för individens fria vilja, i det han väljer och igenkänner sina relationer och håller fast vid dessa. I den andliga bemärkelsen är drivkraften kärleksfullt ansvarstagande, i den personliga bemärkelsen är den medveten känsla.

Jag skall ge er tolv ord såsom hjälpmedel i er koncentration och mottaglighet, tolv ord, vilka vart och ett blir temat för tolv månaders arbete och vilka torde kunna – allteftersom ni vinner förmågan att meditera, inse samband, mottaga och överföra – ge frötankarna för tolv års arbete i stället för tolv månaders. Ord är levande ting, som äger form, själ och ande eller liv. Detta skall ni alltid ha i åtanke, när ni använder dem för att öppna dörren till en månads insikt och inspiration liksom till det tjänande som följer därav. Här följer de tolv orden. Använd ett ord varje månad i er dagliga meditation.

1. Mottagare	2. Intryck
3. Igenkännande	4. Relation
5. Källa	6. Ashram
7. Förmedlare	8. Uttryck
9. Målmedvetenhet	10. Frö
11. Idé	12. Anknytning

Ni märker hur den meditation, som nu skall i huvuddrag anges, utgör en naturlig fortsättning av den som ni antagligen alla följde förra året.

ETAPP ETT . . . *Inledning.*

Gå snabbt igenom stegen igenkännande, begrundan och fast beslutsamhet. Om ni rätt går igenom dessa, når ni den punkt, där denna nya meditation börjar.

Förfar sedan såsom följer:

ETAPP TVÅ . . . *Den fokuserade tankens centrum.*

1. Polarisera er medvetet i mentalvärlden, varvid ni utestänger alla lägre vibrationer och reaktioner.
2. Inrikta er sedan på den andliga triaden genom en viljeakt och bruket av antahkarana.
3. Begrunda därnäst det ord som utgör temat och reflektera djupt på dess innebörd under åtminstone fem minuter. Bemöda er om att utvinna innebördens kvalitet och liv och sålunda lyfta innebörden och er tanke om denna till en så hög värld som är er möjligt.
4. Ljuda sedan OM och vänta tyst, varvid ni håller tanken stadig. Detta är ”mottagandets paus”.

ETAPP TRE . . . *Intryckets mottagare*

1. Med en inställning av högsta förväntan uttrycker ni nu med egna ord den högsta sanning om månadens ordtema ni kunnat uppnå.
2. Ni sätter sedan detta tema i samband med nuvarande möjlighet *i världen*. Ni förallmänligar således begreppet, ser dess samband med världens angelägenheter, dess användbarhet och andliga värde för mänskligheten *såsom en helhet*.
3. Medan ni håller intellektet i ljuset, skriver ni ner den första tanke (oavsett vad denna är) som inträder i ert väntande intellekt i samband med er meditations tema. Förmågan att göra detta växer allteftersom ni övar och kommer med tiden att framkalla intuitionen och sålunda

befrukta ert intellekt.

4. Ljuda återigen OM i avsikten att återfokusera er i mentalvärlden. Om ni nått framgång i ert arbete, har er ursprungliga fokus via antahkarana förflyttats till intuitionens nivåer eller det högre, abstrakta mentalas nivåer. Detta måste med tiden inträffa, om ni troget utfört arbetet. Men ha alltid i åtanke att ni måste arbeta såsom ett *intellekt* och icke såsom en aspirant eller utgående från minnet. Tänk på detta.

ETAPP FYRA . . . *Ideers analyserare.*

1. Ni analyserar nu eller klart tänker igenom det arbete ni gjort och de ideer som nu finns i ert intellekt, ser dem i ett sant perspektiv i förhållande till dagens hela problem.

2. Välj sedan en av de ideer ert temaord frammanat. Ni tänker på den, analyserar den och sätter den i samband med livet, så att ni utvinner allt ni kan ur den. Denna frammanade idé kan och bör vara en annan från den ena dagen till den andra, men den står alltid i samband med månadens tema.

3. Studera sedan idén såsom förknippad med er själv, lärjungen, verksam i tjänandet och Mästarens arbete, men *icke* såsom förknippad med personligheten. Detta särhållande kommer ni att finna intressant. Gör idén praktisk, låt den kunna "kvalificera" er eller berika er.

4. Ljuda återigen OM i avsikten att göra den uppfattade idén till en del av själva er natur.

ETAPP FEM . . . *Ideers förmedlare.*

1. Liksom lärjungen har ni insett att kunskap om sanningen och mottagandet av ideer pålägger er ansvaret för att vara en förmedlare till andra. Begrunda detta.

2. Utgå nu från den idé er meditation på temat framkallat eller, om inga ideer nått er, från själva temaordets innebörd och formulera den i tanken i en sådan form att den kan framläggas för andra, för era vänner, för dem ni söker hjälpa och för mänskligheten – när tillfället yppas. Tänk igenom tanken mentalt, emotionalt och praktiskt och skicka sålunda ut den i tankens värld.

3. Andas sedan ut idén såsom en formulerad, levande tankeform in i den stora ström av mentalsubstans som ständigt spelar på det mänskliga medvetandet. (Därvid använder ni den skapande fantasin och ser er själv såsom en ansvarig förmedlare, som utför Ashramens arbete.)

4. Ljuda OM, varmed ni "avslutar episoden".

Avsluta den ovan framställda meditationen varje dag med att överlämna er till mänsklighetens tjänst, förnya ert löfte till er Mästare och uttala Förenandets mantra, som jag gav er för några år sedan:

Människorna är ett, och jag är ett med dem.

Jag söker älska, icke hata.

Jag söker tjäna, icke kräva gentjänst.

Jag söker hela, icke skada.

Låt smärtan lönas med välförtjänt ljus och kärlek.

Låt själen styra den yttre formen och livet och allt skeende.

Och bringa i dagen den kärlek som ligger till grund för det som händer i tiden.

Låt visionen och insikten komma.

Låt framtiden uppenbaras.

Låt inre förening framträda och yttre splittringar försvinna.

Låt kärleken segra.

Låt alla människor älska.

Jag har givit er denna meditation i viss utförlighet, emedan jag är angelägen om att ni begriper vad det är ni skall göra. Meditationen framställs i en kortare form i slutet av denna allmänna undervisning.

Gå vid varje månads slut igenom de ideer ni antecknat i ert dagliga arbete och välj ut de tre som synes er vara bärare av den mesta inspirationen och som ni bedömer kunna vara ett frö, som vore nyttigt att sprida och förmedla. Vid årets slut skickar ni in anteckningarna av era

trettiosex frötankar. Eftersom ni alla använder samma temaord, kan envar av er lämna hela gruppen mycken hjälp. Ni kommer att finna detta arbete ytterst intressant. Det är på sätt och vis en liten avspegling av Hierarkins teknik och det sätt, på vilket Mästarna arbetar (ehuru på ett mycket högre varv av spiralen), när kris råder eller när alla grupperna eller ashramerna – såsom i dag – behöver förenas i någon strävan, som föranletts av mänsklighetens behov eller något planetomfattande nödläge. Mästarna inleder sitt arbete i någon av den andliga triadens världar, icke såsom deras lärjungar i mentalvärlden, och de koncentrerar sig under tre fullmåneter på det ”tema” de särskilt beaktar. Sedan samlas de i konklav och lämnar envar av dem sitt bidrag till det problem de gemensamt dryftar, och detsamma gör Kristus och i krislägen även medlemmar av Sanat Kumaras Rådskammare. På grundval av de gjorda förslagen och efter erforderlig analys och diskussion förmedlas det samfälliga beslutet genom intryck till ashramernas invigda och lärjungar och av dessa till världen. Om ni studerar det ovan sagda, inser ni vikten av den meditation jag beskrivit. Den är avsedd att bereda er för arbete enligt riktiga hierarkiska principer i närmare anslutning till ashramerna och Mästaren.

KORTFATTAD FRAMSTÄLLNING

I. Det inledande tillståndet av igenkännande, begrundan och fast beslutsamhet.

II. Den fokuserade tankens centrum:

1. Polarisera.
2. Inrikta.
3. Meditera på temaordet.
4. Ljuda OM. Håll paus.

III. Intryckets mottagare:

1. Yttra den högsta mottagna idéen.
2. Sätt temat i samband med nuvarande möjlighet i världen.
3. Anteckna den första tanke ni då mottar.
4. Ljuda OM. Fokusera återigen i mentalvärlden.

IV. Ideers analyserare:

1. Tänk analytiskt.
2. Sammanfatta slutsatserna för praktiskt bruk.
3. Andas ut idéen i tankens värld.
4. Ljuda OM.

V. Ideers förmedlare:

1. Överlämna er till tjänandet.
2. Förnya ert löfte till Mästaren.
3. Uttala mantrat: ”Människorna är ett ...”

IV. Arbeta intensivt vid fullmåneter enligt givna riktlinjer.

DEL VII

April 1945

MINA BRÖDER:

När denna världskatastrof nu går mot sitt oundvikliga slut och ljusets krafter triumferar över ondskans krafter, yppas återuppbyggnadens tillfälle. För envar av er anger detta ett förnyat skede av tjänande och verksamhet. Jag skickar er härmed, såsom jag lovat, den Stora Åkallelsens sista strof. Jag gav er den första för omkring nio år sedan och den andra under krigets lopp. Jag ber er att använda den dagligen och så många gånger om dagen ni minns att göra det. Därmed bildar ni en frötanke eller en skarpskuren tankeform, som gör spridandet av denna Åkallelse till ett framgångsrikt initiativ, när den rätta tiden kommer. Den tiden är ännu icke inne.

Denna Stora Åkallelse kan uttryckas med följande ord:

Från punkten av Ljus i Guds Tanke
 Låt Ljus strömma fram i människornas tankar.
 Låt Ljuset stiga ner på Jorden.
 Från Kärlekens punkt i Guds Hjärta
 Låt Kärlek strömma fram i människornas hjärtan.
 Må Kristus återvända till Jorden.
 Från det Centrum där Guds Vilja är känd
 Låt Avsikt leda människornas små viljor –
 Den Avsikt Mästarna känner och tjänar.
 Från det Centrum vi kallar människosläktet
 Låt Kärlekens och Ljusets Plan förverkligas
 Och må den försegla dörren till det ondas boning.
 Låt Ljus och Kärlek och Makt återupprätta Planen på Jorden.

Det har visat sig svårt att begripligt översätta och nöjaktigt uttrycka de urgamla ordformer Kristus kommer att bruka. Dessa ordformer är blott sju till antalet och kommer att utgöra hans fullständiga, nya yttrande. Det är endast deras allmänna innebörd jag kunnat återge. Något annat var inte möjligt. Men även i denna längre form blir de mäktiga i sin åkallande vädjan, *om* de uttalas med intensitet och brinnande avsikt. De ställen, på vilka tonvikten ligger och vilka jag ber er att dröja vid (sedan tillåtelse lämnats att bruka utsagorna), är två till antalet:

1. *Må Kristus återvända till Jorden.* Detta återvändande får icke uppfattas i sin vanliga innebörd och sin välbekanta mystiska kristna mening. Kristus har aldrig lämnat Jorden. Det som avses är Hierarkins framträdande i det yttre på Jorden. Hierarkin kommer till sist att verka öppet och synligt på Jorden under sin ledare, Kristus. Detta kommer att ske, när den gudomliga Viljans avsikt och den plan som kommer att förverkliga denna är bättre förstådda och det skede har inträtt, vari tillrättaställande, världsvid upplysning och återuppbyggnad verkligen skrider framåt. Detta skede börjar i samband med San-Francisco-konferensen (därav dess större betydelse), och framstegen går i början mycket sakta. Det kommer att taga tid, men hierarkien tänker inte i begrepp av år och kortvariga cykler (ehuru långvariga för mänskligheten), utan i begrepp av skeenden och medvetenhetens expansion.

2. *Må den försegla dörren till det ondas boning.* Förseglandet av de onda krafterna, vilka släpptes lösa under detta krig, sker inom den omedelbara framtiden. Det onda, varom här talas, har ingenting att göra med de onda böjelser, de själviska instinkter och den tendens till avskildhet som finns i människors tanke och känsla. Dessa måste människorna själva övervinna och utmönstra. Ondskans lösläppta krafter utnyttjade världsläget, besatte det tyska folket och ledde det japanska folket, verkade genom barbari, mord, sadism, lögnpropaganda och missbrukade vetenskapen för att nå sina mål, och att beröva dessa krafter makten fordrar ingripandet av en makt större än den mänskliga. Denna makt måste åkallas, och denna åkallan kommer att finna ett hastigt gensvar. Dessa onda makter kommer att esoteriskt "förseglas", inestängas på sin egen plats. Vad detta exakt betyder har ingenting med mänskligheten att göra. Människorna måste i dag taga lärdom av det förflutna, draga nytta av den disciplin kriget ålagt dem och gå till rätta – envar i det egna livet och samhället – med de svagheter och villfarelser, varåt de kan finna sig vara hemfallna.

Jag vill här påminna er om vad jag förra året sade till ... rörande denna sista strof i Åkallelsen:

"Jag bereder mig att framlägga för er Den Stora Åkallelsens sista strof, för att ni skall sprida den över hela världen. Det är ingalunda lätt att översätta denna strof i ordalag, som gör den tilltalande för allmänheten och betydelsefull icke endast för övertygade esoteriker ... Den kan så framläggas att massorna överallt, den breda allmänheten, förmås antaga den och använda den. Detta kommer de att göra i en förhållandevis större omfattning än de gör som

kan bruka intuitionen, de andligt sinnade eller ens den goda viljans människor. En långt bredare allmänhet kommer att fatta den. Jag skall ge A.A.B. denna strof vid första möjliga tillfälle, vilket betingas av världshändelserna och min förståelse av en viss esoterisk ändamålsenlighet i fastställandet av en tidscykel. Om planerna mognar såsom Hierarkin önskar, kan den nya strofen mottagas för spridning vid tiden för fullmånen i juni år 1945, vad Västerlandet angår, och betydligt senare för Österlandet. Före dessa fastställda tidpunkter kan strofen användas av alla den esoteriska skolans medlemmar, sedan den använts en hel månad av min grupp, varvid denna månad bestäms från den tid gruppens mest avlägsna medlemmar mottog den.”

Jag söker låta denna Åkallelse gå ut med den kraft som min Ashram och alla ni som är anslutna till min Ashram alstrar. Mästaren K.H.:s Ashram och Mästaren M.:s Ashram är likaledes djupt engagerade i att delta i detta arbete.

Jag vill även bedja er att läsa och läsa om de två Anvisningarna – varav den ena handlar om Konferensernas cykel och den andra om Kristi arbete. Bemästra deras innehåll och låt utkastet till den hierarkiska planen taga form i ert tanke. Sedan kan ni lämna ert bidrag till att genomföra den och kommer att kunna igenkänna dem som i andra grupper och i olika länder också är livsviktiga delar i hierarkisk strävan.

DEL VIII

Innan vi går vidare med ämnet meditation, vill jag rikta er uppmärksamhet på att det slags arbete jag nu ger er är *formlöst* i jämförelse med de tidigare anvisade meditationerna. Jag har redan givit er fem meditationer, vilka ni såsom grupp har ombetts att följa. Jag vill sammanfatta deras ändamål för er, så att ni (återigen) kan intelligent skrida framåt.

Den första meditationen avsåg överföring av energi från solar-plexus-centret till hjärtcentret. Ändamålet därmed var att den stora skiljeväggen (för vilken diafragman är den exoteriska symbolen) skulle kunna genombrytas och den emotionala personligheten styras med hjärtat. Därmed skulle genomsnittsmänniskans själviska individualitet förvandlas till den målmedvetna lärjungens gruppmedvetenhet. Jag sökte hjälpa er i att nå större färdighet i att överföra, vilket torde bli av största vikt för er i ert dagliga liv.

Den andra meditationen avsåg bibringandet av ett grundläggande begrepp. Jag undrar om ni så uppfattade det. Idén med denna meditation var det fria flödet av riktad energi. Ni behöver ständigt hålla i minnet att den invigde för alltid sysslar med energier och krafter, som han riktar och handhar i enlighet med hierarkisk avsikt. Men innan han kan göra detta, måste han i någon mån kunna styra de sju energislag, på vilka den mänskliga mekanismen gensvarar. Han måste kunna rikta energiflödet till vilket centrum som helst, fokusera vissa energislag i vissa centra – såsom han själv vill och med förståelse – och upprätta ett fritt flöde och en fri växelverkan genom hela sin egen mikrokosmos. Den anvisade meditationen var icke avsedd att åstadkomma detta. Dess ändamål var endast ett: att bibringa en idé och att visa en möjlighet.

Den tredje meditationen var nära befryndad med de två förstnämnda, även om detta icke är genast tydligt för er. Den avsåg inrätning. Ni har varit benägna att tänka på inrätning såsom det förfarande, genom vilket personligheten ställs i ett visst förhållande till själen. Detta är alldeles riktigt, men ändock menas med inrätning det som i verkligheten är fyra förfaranden:

1. Personlighetens inrätning med själen, vilken inrätning medför ett medvetet förhållande till Guds Rike.
2. Själens och personlighetens inrätning med Ashramen, vilken inrätning medför ett medvetet förhållande till Ashramens Mästare.
3. Den högre invigdes inrätning med den andliga triaden och det därav erhållna resultatet att den invigde igenkänner monadisk energi.
4. Inrätningen av alla centra i lärjungens eterkropp. Detta medför att alla dessa centra

förmår registrera och överföra energier, som når in i den lägre mekanismen såsom resultat av de tre ovan förtecknade högre inrätningarna.

Jag vill bedja er att noga studera den ovan gjorda uppställningen.

Den fjärde meditationen var avgjort inriktad på att åstadkomma ett närmare förhållande till Hierarkin genom Ashramen och dennas liv av löftesbundet tjänande. Denna utsaga är viktig för er vid denna tid. Denna meditation var delad i tre etapper: Igenkännande, Begrundan, Beslutsamhet. Lärjungar behöver i sin hjärnmedvetenhet bygga in igenkännande av förhållande och igenkännande av inställning. Dessa måste med tiden och automatiskt bestämma personligheten, och detta icke med en forcerad ansträngning utan med en positiv mottaglighet. Denna mottaglighet åvägbringas genom en stabiliserad inriktning. Lärjungar behöver ständigt reflektera över Ashramens liv sådant detta inverkar på deras medvetenhet. Vilken inverkan är ni, min broder, individuellt varse? Denna lärjungarnas reflektion måste åtföljas av en planerad beslutsamhet att utgöra en konstruktiv del av det ashramiska livet, till vilket deras tänkande och tjänande givit dem tillträde. När den andliga viljan börjar framträda, är det i dennas första svaga ansatser, som denna beslutsamhet kan ses förverkligad.

Denna fjärde följdes av *den femte meditationen*, som under detta gångna år varit föremålet för er uppmärksamhet. Ni torde ha märkt att meditationerna blivit allt abstraktare tills – i denna sista – ni har fått syssla med att begrunda ideer och vad dessa ideer kan uppenbara, när de betraktas såsom *fröideer*, vilka omhöljer eller innesluter en blomma – ännu så länge osedd och oanad.

Såsom ni nu kan inse, har jag arbetat på en bestämd plan, och ni är nu redo (om ni gjort ert arbete regelbundet och samvetsgrant) för nästa fas i detta abstrakta arbete. Jag vill här hänvisa till två begrepp, jag redan framlagt för er. De sammanhänger med att den invigde har två saker att göra:

1. Bli sensitiv för intryck, som når honom från det gudomliga medvetandets och varsevarats olika nivåer.
2. Bli varse ”regnmolnet av vetbara ting”, vilket Patanjali omnämner.

Dessa båda kommer att framstå klarare för er, när vi nu fortsätter med att betrakta det tredje ämnet för dessa anvisningar – telepatin. Var och en av dessa möjliga registreringar inbegriper en viss och bestämd fas av ett medvetet bruk av intellektet såsom kontaktmedel och hjärnaktiviteten såsom mottagare.

För att uttrycka ändamålet med allt detta i högsta möjliga ordalag säger vi att lärjungen och den invigde (genom meditation) lär sig den teknik, genom vilken Guds Tanke, det universella intellektet eller Planetlogos’ tankeprocess kan uppfattas och registreras. För de flesta för närvarande erhålls kunskapen om den gudomliga tanken (sådan den registreras av lärjungar, när den gestaltar sig i den framväxande Planen och när den gör livsändamålet levande) genom Ashramen. Mästaren delger Planens eller Ändamålets natur – enligt den invigdes status – och den invigde godtar denna under den fria esoteriska lydnadens lag. Men lärjungen eller den invigde får icke för alltid förbli beroende av att den gudomliga tanken förmedlas till honom av Dem som är mer framskridna än han själv. Han måste lära sig att upprätta sina egna kontakter och att själv hämta kunskap från ”regnmolnet”. Han måste – på egen hand – (efter att ha fått tillåtelse att bruka andlig telepati eller mottaglighet för intryck) söka sig in i Sanat Kumaras tankeprocesser. Jag bär vid denna tid ansvaret för att ge er dessa meditationer, vilka kommer att möjliggöra för er att taga de första stegen mot denna kunskap. Det är min sak att bibringa er grunderna i de mycket förenklade, likväl ytterligt svårfattliga tekniker som senare meddelas. Håll dessa tankar i minnet, när ni studerar denna sammanfattning av de redan givna meditationerna och gå sedan framåt med den som skall föreslås i denna serie anvisningar. På grundvalen av vad jag här har sagt vill jag även bedja er att skriva en klar redogörelse för:

1. Hur ni har förstått den fortgående syntesen av de sex meditationer som ni kommer att ha mottagit och om dessas ändamål i samband med ert framåtskridande mot initiation?
 - a. Vad har dessa meditationer utträttat med er?
 - b. Vad var de ämnade att uträtta?

2. En klar definition av beteckningarna:

- a. Intryckets vetenskap, som här avser intryckets mekanism, varvid ni uppger vad ni vet om intryckets teknik.
- b. "Regnmolnet av vetbara ting". Vilken är dessa tings natur? Varför regnmolnets symbol?

Ni bemödar er om att hålla i minnet att dessa intrycks källa stadigt förskjuts högre eller djupare, vilkendera beteckning man nu väljer, och att för de genomsnittliga lärjungarna, sådana som ni är, avser de intryck som skall bevaras till dess ni genomgått tredje initiationen:

1. De ideer, ändamål och avsikter som är Hierarkins drivkrafter och som förmedlas till er av den Mästare som är knuten till er stråle och därmed till den Ashram ni är ansluten till.
2. Kvaliteten av den inspiration som ni kan mottaga och registrera och som utgår från den Ashram ni befinner er i. Denna har i sin tur er stråles utmärkande egenskap, ehuru även de sex andra strålarnas egenskaper är närvarande, underförstådda och inneboende.
3. Karaktären av det hierarkiska arbetssätt och de metoder som skall tillämpas i varje särskild världsperiod, sådan som det nuvarande svåra övergångsskedet.

Av det nyss sagda framgår hur olikartade i andlig mening de intryck är som den uppmärksamme lärjungen mottar. Såsom ordet "olikartad" här brukas, har det icke någon separativ innebörd, utan betyder den grundläggande enhet som råder i mångfalden och den vidd som kännetecknar Planetlogos' inklusiva tänkande. För lärjungen består framgången (i detta avseende) i en fortgående och ökande förmåga att med sitt tänkande införliva allt fler av de gudomliga *slutsatserna*. Jag använder detta ord i dess esoteriska betydelse.

Det är detta år min avsikt att låta er koncentrera er på den nya Invokationen från den synpunkt betraktad att den uttrycker den gudomliga avsikten och sammanfattar de slutsatser av sitt tänkande Planetlogos erhållit. Det är det mest abstrakta slags meditation ni hittills fått er framlagd. Denna Åkallelse mening har uttryckts i en form, som i viss mån är förståelig för genomsnittsmänniskan på grund av de välbekanta orden, som bygger på flera beteckningar hämtade från Bibeln. Men den sanna, inre meningen och innebörden är mycket djup och framträder icke på ytan. Jag uppfordrar er att genom meditation trängare djupare in i dessa ords, dessa häpnadsväckande ords livsviktiga mening. De uttrycker, så långt det varit på nutida språk möjligt, en formel som funnits i Hierarkins ägo allt sedan den grundades på Jorden men som först nu är tillgänglig för allmänt bruk tack vare den ståndpunkt i evolutionen mänskligheten uppnått. Dessa mantriska strofers underbara natur består i att de är begripliga för människarikets medlemmar och för Guds Rikes medlemmar. De betyder ett för den vanliga människan, och denna betydelse är god, mäktig och gänelig. De betyder ett annat för den människa som vandrar provlärjungens väg, ty hon knyter till orden en djupare och mer esoterisk mening än vad som är möjligt för den människa som är helt och hållet polariserad i sin lägre natur. Dessa ord betyder åter ett annat för lärjungen, som är ansluten till och medvetet verkar i en Ashram: för invigda och för Hierarkins mer framskjutna medlemmar förmedlar de en ännu högre och mer inklusiv betydelse.

Jag är angelägen om att utröna hur ni förhåller er till dessa ord och ber er att ett helt år koncentrera ert meditativa tänkande och er reflektionsförmåga på dem. Samtidigt utgör de på ett nästan enastående sätt nästa utvecklingsstadium i den serie meditationer jag planerat för er. De bör även (på ett egendomligt sätt) sätta er i stånd att skrida framåt i ert tänkande och i er förmåga att fatta abstraktioner. *Sök den djupare liggande abstrakta idén i denna Åkallelse*. Den finns där. Av ert sätt att förhålla er till denna Åkallelse och er förmåga att använda dess uttryck såsom "trappsteg" till vissa hittills ej uppnådda nivåer av abstrakt tänkande kommer jag att kunna bedöma er beredskap, såsom individer, för visst bestämt förberedande arbete inför den initiation

som ni (återigen såsom individuella lärjungar) bör genomgå.

Den avslutande strofen av "Åkallelsen för Makt och Ljus", såsom den kallas i Mästarnas Arkiv, är ögonskenligen enkel. Den har i dessa Arkiv vid sidan en symbol, som anger den epok eller era i den mänskliga historien, under vilken den kan och bör användas. Det är för oss intressant notera att mänsklighetens evolution överensstämmer med den angivna tiden. Denna Åkallelse kommer att mäktigt tilltala mänskligheten. Mitt grundade råd är att den i den utformning den ges för avgjort kristna mottagare (till exempel alla kyrkosamfunds präster) så ändrats i den tredje strofen att dennas sista rad får lyda: "Den Avsikt Mästaren känner och tjänar" eller kanske "Den Avsikt lärjungar känner och tjänar". Ordet "lärjunge" är ett i hierarkisk mening inklusivt ord. Det är samtidigt ett ord, som de renläriga har lätt att erkänna men som för esoterikern icke innebär någon begränsning. Det avser den mänskliga aspiranten i varje grad från den nyligen antagna lärjungen ända till och med Kristus Själv. Låt mig här citera Åkallelsen:

Från punkten av Ljus i Guds Tanke

Låt Ljus strömma in i människornas tankar.

Låt Ljuset stiga ner på Jorden.

Från Kärlekens punkt i Guds Hjärta

Låt Kärlek strömma in i människornas hjärtan.

Må Kristus återvända till Jorden.

Från det Centrum där Guds Vilja är känd

Låt Avsikt leda människornas små viljor –

Den Avsikt Mästarna känner och tjänar.

Från det Centrum vi kallar människosläktet

Låt Kärlekens och Ljusets Plan förverkligas

Och må den försegla dörren till det ondas boning.

Låt Ljus och Kärlek och Makt återupprätta Planen på Jorden.

Var och en av de fyra stroferna hänför sig till någon av den gudomliga energins tre aspekter och dessutom till mänskligheten själv, vari de tre möts, ligger såsom potentialer och slutligen utvecklas till gudomlighetens fulla kraft med alla tre linjerna fullkomligt uttryckta. Därav, mina bröder, den mänskliga stridens häftighet – en strid utan motstycke i varje annan differentiering av det gudomliga Livet. I mänskligheten möts alla linjer och aspekter. Detta är en grundsats i den esoteriska läran. De undermänskliga rikena når sin fullkomning i mänskligheten, de övermänskliga rikena har däri sitt tillfälle, och genom människoriket har alla övermänskliga liv någon gång passerat. Detta känner ni väl till.

På *de tre första raderna* finner ni Guds Tanke omnämnd såsom en brännpunkt för det gudomliga ljuset. Detta avser alla tings själ. Beteckningen "själ" med upplysning såsom huvudsaklig bestämning avser anima mundi, den animala själen, den mänskliga själen och den fulländande ljuspunkt som vi betraktar såsom mänsklighetens "överskuggande" själ. Den är en aspekt av den gudomliga manifestationen, en aspekt som denne store Gudsson (Shri Krishna) hänvisar till med orden, "Efter att ha genomträngt hela universum med ett brottstycke av Mig Själv, förbliver Jag". Detta brottstycke är alla tings själ. Denna själ bringar ljus och sprider upplysning.

På *andra strofens tre rader* åkallas Guds Hjärta och betraktas kärlekens brännpunkt. Den manifesterade världens "hjärta" är Hierarkin – denna stora förmedlare av kärlek till varje form i den gudomliga manifestationen. Vid Hierarkins väsentligen "kärleksfulla natur" behöver jag icke dröja. Alltför mycket har skrivits om denna, alltför litet har förståtts, alltför mycket har talats om kärleken och icke tillräckligt har insetts om den uppgift Hierarkin står inför, när den förmedlar kärlek. Kärleken är en energi, som måste nå människornas hjärtan och som måste befrukta mänskligheten med tvåfalden kärleksfull förståelse – det vill säga det som uttrycks, när kärlek och intelligens sammanföres.

På *tredje strofens tre rader* finner vi hänvisning till Shamballa – ”det Centrum där Guds Vilja är känd” – det centrum, ur vilket Hierarkin får sitt liv, när den hämtar sin drivkraft till tjänandet av mänskligheten. Det är välkänt för er att det på dessa rader sägs att mänskligheten själv ännu inte kan fatta Sanat Kumaras avsikt. Endast Hierarkins framskridna Mästare och invigda av åtminstone tredje graden (den första graden i Sirius-Logen) har någon uppfattning om beskaffenheten av den avsikt som ligger till grund för Planen. Betänk dessa ord.

På *fjärde strofens tre första rader* låter Åkallelsen av de tre aspekterna eller makterna Tanke, Kärlek och Vilja oss förstå att alla dessa makter förankras i själva mänskligheten, i ”det centrum vi kallar människosläktet”. Här och endast här ligger löftet om framtiden och det hopp den inger och det tillfälle den yppar. Här och endast här kan alla de gudomliga egenskaperna – i tid och rum – komma till uttryck och nå fulländning. Här och endast här kan kärleken sant födas, intelligensen rätt verka och Guds Vilja visa sin ändamålsenliga godhet. Genom mänskligheten, ensam och utan hjälp (utom av den gudomliga ande som finns i varje människa), kan ”dörren till det ondas boning förseglas”. Det är icke Sanat Kumara, som förseglar denna dörr. Det är icke Hierarkin, som tvingar det onda att vända åter dit varifrån det kommer. Det är den kämpande, strävande och lidande mänskligheten, som får uppgiften, och, min broder, mänskligheten är uppgiften vuxen.

Denna utsaga har alltid De i åtanke som är mest förmögna att använda Åkallelsen. Den tjänar till att fokusera och förankra de åkallade energierna i människoriket. Detta är Deras uppgift. Därifrån övertar mänskligheten företaget.

Denna Åkallelse är enastående även i den bemärkelsen att den åkallar alla tre gudomliga aspekterna. Den är syntetisk i sitt betraktelsesätt. Detta är första gången i den mänskliga historien som detta gjorts. Hittills har mänsklighetens utveckling icke givit anledning till ett dylikt uttalande.

I den *lemuriska* epoken åkallades den tredje gudomliga aspekten, intelligensens aspekt, genom den instinktivt medvetna djurmänniskans kollektiva vädjan. Hon visste föga om vad hon med denna knapp yttrade vädjan skulle åkalla. Ljuset framträdde på Jorden, och verklig fortgående upplysning blev möjlig. Här åsyftar jag icke det fysiska ljuset, utan intellektets ljus.

I den *atlantiska* epoken inträdde såsom ett resultat av striden mellan ljusets herrar eller herrarna av det bländande anletet och herrarna av det mörka anletet (såsom de benämnes i de forna skrifterna och i *Den Hemliga Lära*n) ännu ett ”åkallelseskede” och möjliggjordes utvecklandet av den andra gudomliga aspekten, Kärleken, ehuru alltjämt endast såsom en embryonisk egenskap hos mänskligheten. Massvädjan uttrycktes då mer intelligent, ehuru den instinktiva vädjan alltjämt bestod. Det var dock icke intelligens i vår bemärkelse.

I vår *ariska* cykel uppges ännu ett stort åkallande rop. Det är denna gång ett trefalt rop. Det är ropet på ljus på vår väg och på att ljus må strömma in i Jordens mörka skrymslen. Det är också ett rop på mer kärlek i världen, ett rop som människorna av god vilja och humanitär inställning uppger. Det är slutligen den intuitiva vädjan aspiranterna och lärjungarna i världen låter gå ut om att viljan-till-det-goda, Guds Vilja, må komma till fullt uttryck i tid och rum. Den genomsnittliga, av instinkt styrda mänskligheten, människorna av god vilja och lärjungarna i världen är alla delaktiga i denna åkallelse, så att de i denna inför instinkten, intelligensens och intuitionens utmärkande drag. Alla tre är sammanförda i denna stora Åkallelse. Håll ständigt i åtanke denna grundläggande sammansmältning, som nu tar sig uttryck i ord, och repa mod av den kollektiva hänvändelsen till Källan till allt Liv, all Kärlek och allt Ljus. Intet kan motstå den begäran människorna överallt och i sina leder samfällt framställer.

Hela denna Åkallelse hänvisar esoteriskt till ”regnmolnet av vetbara ting”, vilket Patanjali dryftar. Det är detta överhängande, överskuggande och uppenbarande förråd av energi som är den omedelbara orsaken till allt skeende på Jorden och som anger att det som är nytt och bättre och i fortskridande mån *riktigt* skall framträda. De skeenden och händelser som sålunda framkallas visar att det mänskliga medvetandet rör sig framåt in i ett större ljus. Dessa ”vetbara ting”

är källorna till uppenbarelse och alla mänskliga förverkliganden, är kulturella och leder till det vi kallar civilisation. Deras "förtätning" (om jag får bruka ett dylikt ord) erhålls genom hela människosläktets kollektiva åkallande vädjan i ett givet tidsskede. Denna vädjan har i det hela taget projicerats omedvetet men blir i allt ökande mån medvetet yttrad. Resultat kan således förväntas erhållas snabbare och visa sig vara effektivare. Detta regnmoln bildas genom samfällad handling av den Centrala Andliga Solen, verkande genom Shamballa, och mänskligheten själv, som hittills verkat genom att vädja till Hierarkin men i ökande mån riktar sin egen direkta vädjan.

Med nödvändighet utgår en svagt märkbar, oupphörlig indirekt vädjan från de tre undermänskliga naturrikena, men denna vädjan fokuserar sig i människoriket, ty detta rike är det mottagande och förmedlande för dessa tre lägre, liksom Hierarkin varit och är förmedlaren för varje mänsklig vädjan. Märk här hur skönt naturrikena griper i varandra och hur fint de förhåller sig till varandra i den ordning vår Planetlogos inrättat. Denna nya Åkallelse uttrycker på ett enastående sätt detta fullständiga ömsesidiga beroende.

De nya och länge väntade energiernas nedstigning åstadkoms på tre sätt:

1. Genom Hierarkins omedelbara handlande i det att dess medlemmar skolar sina lärjungar att hämta inspiration ur denna källa, att bli sensitiva för det väntande intrycket och föra ned det som behövs för mänsklighetens upplysning och återställande till dess ursprungliga höga andliga tillstånd. Det finns en högre förtätning, som väntar på att regna ner, men för mänskligheten bildar denna ett "regnmoln av ovetbara ting", varför ni ej behöver beakta den.

2. Genom världens lärjungar och aspiranter, vilka tillhandahåller en kanal, genom vilken energierna och de befruktande krafterna kan nå mänskligheten. Detta åvägabringar de genom att främja:

- a. Fördjupning av människans andliga insikt genom reflekterande meditation, strävan och hängivenhet. Med tiden ersätts dessa av övertygelse och mental kunskap.

- b. Mottaglighet för andligt intryck. Denna medför att människan vaknar till att kunna intelligent bruka intuitionen och därtill hålla intellektet stadigt i ljuset, medan hjärnan i stillhet är beredd att registrera denna "kunskap som stiger ned".

- c. Praktisk förmåga att sätta idén i samband med idealet och vidtaga de mått och steg, varmed detta ideal tar form i fysiska världen.

3. Genom mänsklighetens stadiga kollektiva framåtskridande mot ljuset. Med tiden frambringar detta i mänskligheten själv en egenskap och en vibration, vilka gör sig gällande. Denna egenskap och denna vibration är väsentligen åkallande.

I dag har detta "regnmoln av vetbara ting" förtätat eller sammanfört energier, som gjorts tillgängliga av Återställandets, Återuppbyggnadens och Återuppståndelsens Andar. Dessa nu tillgängliga energier liknar – om än i en större skala och av en högre natur – dem som den individuella själen (en paradoxal beteckning) låter komma personligheten till del, när denna personlighet är redo att anträda provlärjungens eller lärjungens väg. Dessa energier är långt mäktigare, emedan de i sin tur utgör en nedsändning av energier, som ställts till Shamballas förfogande, vartill kommer energier och krafter, som Hierarkin alstrat. Utomplanetariska krafter kan nu tagas i bruk på Jorden tack vare framåtskridandet på vår planet och dennas förhållande till solsystemet såsom en helhet.

Aldrig tidigare i något skede av vår planets historia har ett så stort tillfälle yppats eller en sådan mängd andligt ljus och andlig kraft kunnat kontaktas och brukas av mänskligheten.

Det *första tecknet* på att denna energi nu finns i stort mått tillgänglig var att lärjungar sammanfördes till att bilda den Nya Gruppen av Världstjänare i fysiska världen.

Det *andra tecknet* var en uttalad motsättning mellan onskans makter och Ljusets Makter. Denna motsättning utmynnade i världskriget (1914–1945) och gav upphov till det sjudande emotionala och psykiska kaos, vari mänskligheten i dag befinner sig.

Det tredje tecknet var atomenergins frisläppande och upptäckten av hur energi förvandlas till materia och materia till energi.

De andliga energierna har således opersonligt och med ett ”levande direktiv av rent uppsåt” från det andliga ändamålets högsta punkt trängt ner i materiens lägsta aspekt. De har sålunda bevisat sanningen i utsagan att materien är ande i dennas lägsta punkt och anden är materia i dennas högsta och att den skenbara dualiteten blott är en väsentlig enhet.

En koncentration av andliga krafter i och genom den Nya Gruppen av Tjänare i Världen, framkallandet av en världskonflikt med dennas på en gång söndrande och enande resultat och frisläppandet av vissa verkningsfulla energier i själva materien *till gagn* för alla Jordens skapade väsen – detta är de omedelbara resultaten av det tryck de överskuggande andliga krafterna utövar.

Dessa krafter har påverkat de andligt och humanitärt sinnade människorna i världen, svetsat dem samman till en enda grupp i högre världar (även om detta alltjämt förblir oförverkligat i det fysiska) och har sålunda tillfogat avskildhetens svåra irrlära ett dödshugg. Detta kommer att senare bli ovedersägligen uppenbart. De förde den rena ondskan upp till ytan på sådant sätt att kampen mellan gott och ont ställdes i en klarare belysning och det mänskliga eländets orsaker behandlades med ny och skarpare insikt. Mänsklighetens vetenskap om och ansvar för dessa ting överallt kan nu icke förnekas. Dessa krafter möjliggjorde även bruket av energi, som är knuten till själva materien. Om denna rätt brukas, kan och kommer den att fullständigt förändra människans inställning till livet, hennes uppfattning om värden och hennes sätt att använda tiden.

Allt detta har åvägabragts genom det vi kunde exakt kalla den första precipitationen. Dennas verkningar har i mycket stor omfattning varit massverkningar. Dessa har påverkat de andliga arbetarna och människorna av god vilja, varvid de genom kriget framkallat smärtans och vådans renande eldar och även ställt den fysiska världens innersta natur till förfogande. Jag har bemödat mig om att på olika sätt uttrycka de senaste händelsernas majestät för att hos er alla inskräpa att det skedda är av en häpnadsväckande beskaffenhet.

Den andra precipitationen måste åvägabringas mer medvetet av mänskligheten själv, och det är till dess underlättande som denna nya Åkallelse har givits och för detta ändamål den måste spridas vitt och brett.

Denna precipitation framkallas genom att den gudomliga idén gradvis föds i den mänskliga medvetenheten. Vad som framför allt annat fordras vid denna tid är insikt om meningens värld, insikt om Dem Som har världens angelägenhet om hand och bereder de steg som leder mänskligheten framåt mot dess ödesbestämda mål, därtill en stadigt ökande insikt hos massorna om Planen. Dessa tre insikter måste mänskligheten framvisa, och de måste påverka människornas tanke och handling, om mänsklighetens fullständiga förintelse skall avvärjas. De måste utgöra ämnet för allt propagandaarbete som skall utföras de närmaste årtiondena – fram till år 2025 – förvisso en kort tidrymd för erhållandet av grundliga förändringar i människans tänkande, medvetenhet och riktning, men – samtidigt – ett uppnåeligt mål, förutsatt att den Nya Gruppen av Tjänare i Världen och människorna av god vilja samvetsgrant fyller sin uppgift. Ondskan har ännu icke förseglats. Kristusmedvetandets spridning och Kristi *erkända* närvaro hos oss är mål som ännu icke uppnåtts. Planen är ännu icke så utvecklad att dess innehåll allmänt godtagits. Ondskan har drivits tillbaka. Tillräckligt många människor är medvetna om den gudomliga upplysningens möjlighet och om det ömsesidiga beroendet (som utgör kärlekens grundval) för att de skall bilda en mäktig kärna, återigen förutsatt att den tröghet, som är så utbredd hos andligt sinnade människor, övervinns. Det finns gudomliga tecken på kommande händelser och ett planerat framåtskridande mot dessa, och detta väcker redan intresse hos tänkare i många länder. Emellertid saknas fortfarande den planering som är det nödvändiga gensvaret härpå.

Om denna nya Åkallelse får en vid och bred spridning, kan den för den nya världsreligionen bli vad Herrens bön varit för kristendomen och Psaltarens tjugotredje psalm varit för den andligt sinnade juden.

Jag vill för er ange tre sätt att förhålla sig till denna Åkallelse och dess innehåll. Jag skall på grund av tidsbristen göra det i all korthet. Det blir er sak att – enligt er standpunkt i medvetenhetsutvecklingen och djupet av er reflektionsförmåga – utröna vad jag kan ha lämnat osagt. Dessa tre förhållningssätt är:

1. Allmänhetens.
2. Esoterikernas, det vill säga aspiranternas och lärjungarnas.
3. Den mer framskridna lärjungens (så långt jag kan) och Hierarkins.

För det första kommer *människorna i allmänhet* att betrakta den såsom en bön till Gud transcendent. De kommer inte att erkänna Honom ännu såsom inneboende i Sin skapelse. De kommer att sända ut åkallelsen på hoppets vingar – hoppet om ljus och kärlek och fred, vilka de oupphörligt längtar efter. De kommer även att betrakta den såsom en bön om upplysning till alla styresmän och ledare i alla grupper, som ombesörjer världens angelägenheter; såsom en bön om att kärlek och förståelse må strömma in i människorna, så att dessa kan leva i fred med varandra; såsom en begäran om att Guds vilja må ske – en vilja om vilken de ingenting kan veta (detta är ju alldeles sant för alla utom för de invigda) och vilken alltid synes dem så outgrundlig och så alltomfattande att deras normala reaktion torde vara att bruka tålmod och vilja avstå från ifrågasättande; såsom en bön om att människans ansvarskänsla må stärkas, så att de onda förhållanden, som i dag är erkända och som så plågar och upprör mänskligheten, kan avskaffas och något oklart annat upphov till det onda kan betvingas. De kommer slutligen att betrakta den såsom en bön om något lika oklart annat utillstånd av lycka och sällhet måtte återinföras och att all bedrövelse och smärta måtte försvinna från Jorden. Detta är för dem fullständigt gott och gagneligt och allt som är omedelbart möjligt. Jag har givit Åkallelsen en sådan ordalydelse att kristenheten genom sina samfund icke skall finna den omöjlig att använda.

För det andra kommer världens *esoteriker och aspiranter* att förhålla sig till Åkallelsen med en djupare förståelse. För dem kommer åkallelsen att uttrycka ett erkännande av orsakernas värld och av Dem som subjektivt står bakom världens förhållanden, vårt livs andliga Ledare. De är redo att stärka dem som har den sanna visionen, redo att ange icke endast orsaken till det som sker på det mänskliga livets olika områden utan även att verka de uppenbarelser som möjliggör för mänskligheten att skrida framåt ur mörkret in i ljuset. Med denna grundinställning blir det tydligt att det är nödvändigt att ge dessa bakomliggande fakta en omfattande spridning och kommer ett tidsskede av sådan upplysning om Hierarkin, som lärjungar planerar och esoteriker genomför, att mogna. Detta tidsskede började år 1875, då H.P.B. tillkännagav *faktum* att Visdomens Mästare existerar. Detta arbete har fortsatt trots förvanskning, angrepp på själva idén och förhånande. Att de tillgängliga bevisen äger substans har erkänts, och esoterik-studerande och många intellektuella överallt i världen har visat sig intuitivt förstå saken.

Ett nytt slags mystiker är i färd med att framträda och igenkännas. Han skiljer sig från gången tids mystiker (utom några få framstående exempel) i det att han hyser ett praktiskt intresse för världens aktuella angelägenheter, icke endast för religiösa och kyrkliga ting. Han utmärks av sitt ointresse för egen personlig utveckling, av sin förmåga av att se Gud immanent i alla religioner, icke blott i sin egen särskilda variant av religiös tro, och även av sin förmåga att leva sitt liv i ljuset av den gudomliga Närvaron. Alla mystiker har förmått göra detta i högre eller lägre grad, men detta slags mystiker skiljer sig från dem i det förflutna däri att han förmår klart ange Vägens tekniker för andra. Han förenar huvudet och hjärtat, intellektet och känslan, och han äger därtill en intuitiv förnimmelse som hittills saknats. Den andliga triadens klara kalla ljus upplyser vägen för nutidens mystiker, icke endast själens ljus, och detta kommer att i ökande omfattning bli fallet.

Båda dessa grupper – den stora allmänheten och världens aspiranter i sina olika grader – har mitt ibland sig sådana, som utmärker sig framom genomsnittet däri att de äger en djupare insikt och förståelse. De innehar en mellanställning i det ena fallet mellan allmänheten och esote-

rikerna och i det andra fallet mellan esoterikerna och Hierarkins Medlemmar. Glöm icke att också Dessa använder den stora Åkallelsen och att icke en dag förgår utan att Kristus själv uttalar den. När ni nu läser de närmast följande sidorna, kommer ni att finna en viss ledtråd till att förstå dessa andliga Intelligensers inställningar och synsätt.

Ytligt betraktade ligger denna Åkallelses skönhet och styrka i dess enkelhet och i dess uttryck för vissa centrala sanningar, som alla människor medfött och normalt godtar – sanningen att det finns en grundläggande Intelligens, Vilken vi oklart betecknar med *Gud*; sanningen att det som bakom allt yttre sken driver världsalltet är *Kärleken*; sanningen att det till Jorden kom en stor Individualitet, av de kristna kallad *Kristus*, och förkroppsligade denna kärlek, så att vi kunde förstå; sanningen att både kärleken och intelligensen är verkningar av det som kallas Guds Vilja; och till sist den självklara sanningen att endast genom *Mänskligheten* själv kan denna gudomliga Plan förverkligas.

Denna Plan kallar mänskligheten att uttrycka Kärlek och uppfordrar människorna att "låta sitt ljus skina". Därefter kommer den sista högtidliga anhållan om att denna Ljusets och Kärlekens Plan, som förverkligas genom mänskligheten, må "försegla dörren till onskans boning". Den sista raden uttrycker sedan *återställsens idé*, varvid anges grundtonen för framtiden och att den dag kommer, då Guds ursprungliga tanke och första avsikt icke längre skall motverkas av människans fria vilja och det onda – den rena materialismen och själviskheten. Genom att människorna förändrats i sina hjärtan och sina mål kommer då det gudomliga ändamålet att uppnås.

Detta är den uppenbara och enkla meningen, och den står i samklang med den andliga längtan alla människor överallt hyser.

Det finns djupare innebörder, och dessa skall jag senare beröra, men den andliga önskan och längtan uttrycks med dessa ord i en sådan form att dennas användning ej bjuder några hinder för de olika slags intellekt, som kan tänkas mottaga den. Bara de som inte erkänner någon subjektiv eller inre värld och som förkastar uppfattningen om att en inre värld av orsaker svarar för verkningarnas yttre värld, skall förneka dess sanning och värde. Dylika människor är dessbättre fåtaliga och glest spridda.

Det är således tydligt att de tre första stroforna eller verserna åkallar eller vädjar till de tre aspekter av det gudomliga livet som är allmänt erkända – Guds tanke, Guds kärlek och Guds vilja eller avsikt. Den fjärde strofen visar mänsklighetens förhållande till dessa tre, intelligens, kärlekens och viljans energier, och mänsklighetens djupa ansvar för att genomföra spridandet av kärlek och ljus på Jorden.

Just här blir Trianglarnas arbete – som vid denna tid ligger Hierarkin så varmt om hjärtat – uppenbart. Genom det nätverk Trianglarna bildar åkallas ljus eller inlysning tack vare det arbete Trianglarnas medlemmar dagligen utför och den inställning de har till detta. Sålunda kan Ljuset sannerligen "stiga ned på jorden" och även den goda viljan, som är Guds kärlek och i grund och botten viljan-till-det-goda, strömma med en fullständigare levande kraft in i människornas hjärtan. Sålunda förvandlas de i sitt liv och kan de riktiga mänskliga relationernas tidsskede inte hejdas. Detta är en tidsålder, som hittills endast oklart anats och som bara de framåttänkande människorna i världen önskat. Sålunda förverkligas genom det "centrum vi kallar människosläktet" kärlekens och ljusets Plan och måttar dödshugget mot onskan, själviskheten och avskildheten, förseglar den i dödens grav för alltid. Så fullföljes alla tings Skapares avsikt.

Ingen kan använda denna Åkallelse eller bön om inlysning och om kärlek utan att framkalla mäktiga förändringar i sina egna inställningar. Hans livsavsikt, karaktär och mål förändras, och hans liv blir annorlunda och andligen till större gagn. "Såsom en människa tänker i sitt hjärta, sådan är hon" är en grundlag i naturen. Att ständigt rikta tanken på behovet av ljus och utsikten till inlysning kan inte bli utan verkan och blir det inte heller. Medan arbetet med Trianglarna växer och nätverket sprids över hela Jorden, kan man vänta sig att även tanken om att ljus och god vilja (som är den närmaste yttringen av kärlek som behövs i dag hos människorna) stiger

ned ovanifrån sprids allt mera. Intet kan hindra att de förväntade resultaten yppar sig, ty den eviga lagen gäller. Det råder nu ett trängande behov av inlysning i människors tänkande, så att de kan se tingen sådana de är, kan uppfatta de rätta motiven och sättet att åstadkomma riktiga mänskliga relationer. Den goda viljan såsom drivkraft är väsentlig för rätt handling. Om dessa två – ljus och kärlek – är förhanden, skall det icke dröja många årtionden förrän idén om riktiga mänskliga relationer blivit ett massornas ideal och raskt tar form i alla nationella, offentliga och samhällseliga verksamheter. Mänsklighetens historia har varit historien om att ideer uppfattats och tillämpats på mänskligt liv och kommit till uttryck i framåtsyftande begrepp. De två ideer som behövs i dag är de om ljus på vägen och god vilja i praktiken.

Jag vill nu beröra några av de djupare innebörderna för er som är lärjungar eller skolas för lärjungaskap. Om jag kan göra detta, kan ert meditationsarbete bli till gagn vid den hierarkiska avsiktens förening med den mänskliga strävan. Sådant bör alla lärjungars arbete vara.

Ni har redan märkt – när ni studerat Åkallelsen – att de tre viktigare centren i vår planet är sinsemellan förbundna: Shamballa, ”där Guds Vilja är känd”, Hierarkin, där Kristus härskar och varifrån Han söker närmare kontakt med människorna, och det centrum vi kallar Mänskligheten. Det finns ett nära samband mellan den första strofen och den sista. Som ni vet, är det mänsklighetens öde att vara bärare av Guds vilja, således uttrycka den aktiva intelligensen, driven av kärleken och genomförd av viljan. Tiden för detta är ännu icke inne, men om mänskligheten handlar i rätt tid och dess rätta önskan är stark nog, kan för första gången i den mänskliga historien detta öde bli allmänt erkänt och allt fler människor frivilligt ansluta sig till en aktivitet, som i synnerhet är deras eget öde. Detta är återigen ett av Åkallelsens främsta mål. Dess oavlåtliga bruk kommer att medföra en inklusiv syn på andlig utveckling och tillföra det mänskliga tänkandet en syntes, som det hittills saknat. När ”ljuset strömmar in i människornas tankar”, kommer man i vidare kretsar att uppfatta den gudomliga planen och även önska och åkalla viljan-till-det goda.

Det är nödvändigt att alltid minnas att ljuset är aktiv energi och att kärleken även är en energi. Det är också till gagn ha i åtanke att ljus och materia vetenskapligt sett är ett och samma och att ljusets nätverk är verklig substans och således den goda viljans bärare. Det är alltså därför det är nödvändigt inse att det är *ett enda nätverk, bestående av två slags energi*. På denna grund är arbetet med att bilda Trianglar indelat i två kategorier. Somliga människor har lättare för att arbeta med det ena energislaget än med det andra. Det är intressant att också notera att Ljusets Trianglar i grund och botten är mera materiella än den Goda Viljans Trianglar, eftersom de är knutna till substansen, till den energi, med vars bruk mänskligheten är förtrogen, och till etermaterien. Den Goda Viljans Trianglar är till sitt ursprung hierarkiska. Jag ber er att begrunda detta.

Men i denna världskris är nätverket i båda sina aspekter av hierarkiskt ursprung. Mästarna arbetar med substansen (det vill säga ljuset), icke med materien. Det arbete som Trianglarnas medlemmar utför är således rent mentalt och därför utomordentligt mäktigt – givetvis när det utföres riktigt. ”Energi följer tanken”, och Trianglarnas arbete är arbete med att rikta tanken. Arbetet består därför av två delar: åkallandet av gudomligt bistånd (för att uttrycka det i kristna ordalag) och sedan – genom tillit och godtagande – riktandet av ljusets och kärlekens energier (vilka åkallats) till alla människor överallt. De kommer enligt den allmänna inställningen att uppfattas såsom inlysning och god vilja. Det är ett i djup mening vetenskapligt arbete men i grunden ett enkelt dylikt. Åkallelse, bön eller andlig strävan, meditation – det har ingen betydelse vilka ord man använder – med hjälp av dessa tre metoder nedkallar man andliga energier och sätter dem i verket. Med klart tänkande, riktad tanke och mental insikt kan de göras till föremål för mänsklig önskan. Ideer är helt enkelt kanaler för nya och önskvärda gudomliga energier. Ideal är dessa ideer, sedan de förvandlats eller nerdimensionerats till tankeformer och som sådana framlagts för allmänheten. Ideer blir på telepatisk väg till ideal, och att så uttrycka saken är att ge den gamla lagen ”energi följer tanken” en annan formulering.

Arbetet med ljusets och den goda viljans nätverk, ett arbete som är fokuserat i mentalvärlden,

är denna kunskaps bruk för påverkan på allmänhetens medvetenhet. Detta är fakta, som bör framställas i förenklat skick och efterhand meddelas och på det klaraste språk alla Triangelarnas medlemmar. Att arbeta med Triangelarna är att arbeta med människornas intellekt och med en faktor, som används och utnyttjas av ledare överallt. Ansträngningen består i att låta vissa ideer, som är nödvändiga för mänskligt framåtskridande, lämna sitt intryck på detta intellekt. Människor inser att det som nu råder är mörker och elände och välkomnar därför ljuset. Människor är trötta på att hata och strida och välkomnar därför den goda viljan.

Låt mig för ett ögonblick beröra en annan synpunkt. Liksom den första och den fjärde strofen har ett nära samband, så har även den andra strofen och den sista raden ett dylikt samband. Planen kommer att återupprättas på Jorden genom inlysning och god vilja, och när detta sker, kommer Kristus att återvända till Jorden. Jag ber er att icke missförstå denna formulering. Kristus har aldrig lämnat Jorden, och när Han tog farväl av Sina lärjungar, sade Han: "Se, jag är med eder alla dagar intill tidens ände." Hans Närvaro erkänns emellertid inte av de flesta människor, och för de renlärigt religiösa i världens alla trossamfund omfattas den blott med aningen och det oklara hoppet.

Såsom jag tidigare påpekat, uttrycks Kristi återkomst först och främst genom att Kristus-medvetandet väller fram i människors hjärtan överallt. Den goda viljan blir dess första uttryck.

Därefter kommer lärjungar överallt att finna sig vara i ökande grad sensitiva för Hans kvalitet, Hans röst och Hans undervisning. De kommer att i många fall "överskuggas" av Honom, liksom tidigare Han överskuggade Sin lärjunge Jesus. Genom denna överskydd av lärjungar i alla länder kommer Han att upprepade gånger flerfaldiga Sig. Den överskuggade lärjungens effektivitet och förmåga kommer att försvåra.

Ett av de första experiment Han gjorde, när Han förberedde detta slags verksamhet, var det i samband med Krishnamurti. Det var endast delvis framgångsrikt. Den kraft Han använde förvrängdes och felanvändes av det slags hängivna människor, varav Teosofiska samfundet till stor del är sammansatt, och experimentet avslutades. Det tjänade emellertid ett synnerligen gagneligt ändamål. Kriget har medfört att mänskligheten berövats illusioner. Hängivenheten betraktas icke längre såsom tillräcklig eller nödvändig för det andliga livet eller dess ändamålsenlighet. Kriget vanns men icke genom miljoner mäns hängivenhet för något högt ideal. Det vanns genom enkel pliktuppfyllelse och önskan att trygga mänskliga rättigheter. Ett ringa fåtal av de stridande var sådana hjältar som tidningarna enfaldigt framställer det. Dessa män inkallades och utbildades till strid och var tvungna att strida. Det var en kollektiv insikt om vad plikten bjöd. När Kristus återigen söker överskugga Sina lärjungar, blir det ett annat slags förhållningssätt som erfordras. Det är därför som A.A.B. så konsekvent förringat hängivenheten och förordat den andliga självständigheten. Ingen hängiven är självständig. Han är en föreställnings eller en persons fånge.

När Kristus kommer, blir det en stark framväxt av kristusmedvetandet hos människor. När Kristus väl är erkänd och lärjungar arbetar under sådana betingelser, kommer en tid då Han kan åter verka öppet bland människorna. Han kan då utföra sitt arbete såväl i det yttre som i det inre. För dessa tre skeenden, som sammanhänger med människans inneboende gudomlighet, arbetar och förbereder Hierarkin, och denna kommer väsentligen att konstatera ytterligare ett resultat av att den nya Åkallelsen använts till att bistå i detta förberedelsearbete.

De av er som är lärjungar inser lätt den tredje strofens betydelse. Dess innebörd är att Åkallelsen, *sådan den brukas av Hierarkin* (märk detta), bidrar till att hos mänskligheten framkalla den andliga viljan och hos Hierarkin igenkännandet av den gudomliga viljan. Om denna tredje strof kan ej mycket sägas till den stora allmänheten. Denna kommer att i all enkelhet tolka den såsom en bön om att den mänskliga viljan måtte fås att överensstämma med den gudomliga viljan, även om den kanske inte förstår detta. Sådan den gudomliga viljan är till sitt väsen, förblir den även för Hierarkins medlemmar det stora mysteriet. Men icke desto mindre kan de veta och tjäna ändamålet och gör det också. Hierarkin är förmedlaren av energi – kärlekens

energi. När Guds viljas ändamål (som man vet och förstår i Shamballas Rådskammare) således söker påverka den mänskliga viljan, uttrycker den sig i hierarkiskt avseende såsom viljan-till-det-goda och i mänskligt avseende såsom *god vilja*, såsom *kärleksfull målmedvetenhet* eller såsom *en fast beslutsamhet att åstadkomma riktiga mänskliga relationer*.

Även Kristus själv brottades med den gudomliga viljans problem och riktade Sig till Monaden i den stund Han först insåg hur omfattande och svårt Hans uppdrag såsom Världsfrälsare var. Han ropade då högt: "Fader, ske icke min vilja, utan Din." Dessa ord uttryckte att Han stod i begrepp att lämna de höljen, genom vilka Han försökt att rädda mänskligheten. Det visade Honom vad som då kunde ha förefallit vara ett skenbart misslyckande och ett icke genomfört uppdrag. I nära två tusen år har Han väntat på att fullgöra detta uppdrag. Det har även för Honom inneburit inträdet i en nytt verksamhetsskede. Detta skede krönes under de närmaste tre hundra åren med framgång, om denna Åkallelse – sådan som ni alla och Hierarkin brukar den – visar sig verkningsfull. Han kan icke fullfölja det uppdrag Han åtagit Sig, om ej mänskligheten gör en motsvarande insats.

Detta mantra är alldeles särskilt och väsentligen Kristi Eget mantra, och dess "*ljud* har gått ut" till hela världen genom att Han uttalat det och genom att Hierarkin har använt det. Nu måste dess ord gå ut i hela världen genom att uttalas av människor överallt, och dess *mening* måste i sinom tid uttryckas av massorna. Då kan Kristus "återvända till Jorden" och "skall Han av den vedermöda Hans själ utstått se frukt och så bliva mättad".

Även den sista strofens slutrad kanske tarvar förklaring. Den talar om att det är mänsklighetens uppgift, när den genomför Planen, att "försegla dörren till det ondas boning". Detta är (självfallet) ett symboliskt uttryck för idén om att göra de onda avsikterna både overksamma och fruktlösa. Med talet om onskans boning avses ingen särskild plats. I Nya Testamentet talas i Uppenbarelseboken om onskan och om att djävulen skall förgöras och om att Satan skall berövas makten. Dessa utsagor avser alla samma tidsskede som denna Åkallelse handlar om och som den söker införa.

Mänskligheten håller "dörren till onskans boning" öppen genom sina själviska begär, sina hatyttringar och sin åtskillnad, sin girighet och sina ras- och nationsgränser, sina låga personliga strävanden och sin maktlystnad och grymhet. När god vilja och ljus strömmar in i människors tankar och hjärtan, kommer dessa onda egenskaper och dess riktade energier som håller dörren till det ondas boning öppen att vika för en längtan efter riktiga mänskliga relationer, för en beslutenhet att skapa en bättre och fredligare värld och för en världsvid framvisning av viljan-till-det-goda. Medan dessa egenskaper tränger undan de gamla och oönskade egenskaperna, kommer dörren till det ondas boning att symboliskt långsamt stängas genom den allmänna opinionens blotta tyngd och genom rätt mänsklig önskan. Intet kan på något sätt hejda detta.

Sålunda kommer den ursprungliga Planen att återupprättas på Jorden. Bibeln omtalar detta i symboliska ordalag såsom Edens lustgård. Ängeln med det flammande svärdet kommer icke längre att vakta den dörr som leder till invigningen i Guds Rike utan kommer att förvandlas till Närvarons Ängel. Samtidigt kommer dörren till den andliga verklighetens värld att öppnas för mänskligheten och dörren till det ondas boning att stängas. Här har nu framlagts några ideer, som kan tjäna till att låta denna Åkallelse få ett nytt liv i ert tänkande. Den sammanhänger på ett enastående sätt med alla sanna och gamla trosformer: den ger ett hopp för framtiden och har en innebörd för nuet och är av praktisk betydelse.

Ni bör begränsa ert meditationsarbete så att ni uteslutande söker att på djupet förstå denna strof av den Stora Åkallelsen och hos er själva framkalla den åkallande andan.

Jag skall i dag ge er ett mycket gammalt mantra, som heter Lärjungens bekräftelse. Det har använts av lärjungar i Mästarnas Ashramer i tusentals år och ges i dag ut av mig till alla sanna lärjungar. Dessa kan nu använda det i det yttre och låta det dagligen ingå i sin meditation. Jag vill att ni under detta kommande år i er meditation tillämpar ett förfarande, som beskrivs nedan. Avsikten därmed är att stärka ert löfte genom bekräftelse, stadga er inriktning och skänka er

intuitiv insikt i denna nya Åkallelse.

1. *Inrättnings- och insamlingsskedet*. Detta ger insikt om er andliga ställning och strävans mål. Det innefattar även insikt om Ashramen och målmedvetenhet i arbetet för Mästaren, och detta med två symboler: själen och Ashramens mittpunkt.

2. *Bekräftelseskedet*. Uttala helhjärtat såsom själ följande gamla mantra:

”Jag är en punkt av ljus inom ett större Ljus.

Jag är en ström av kärleksfull energi inom den gudomliga Kärlekens flod.

Jag är en punkt av offrandets Eld med fokus inom Guds brinnande Vilja.

Och sålunda står jag.

Jag är en väg, på vilken människor kan nå målet.

Jag är en källa till styrka, som hjälper dem att stå.

Jag är en stråle av ljus, som skiner på deras väg.

Och sålunda står jag.

Och när jag sålunda står, vänder jag mig om

Och beträder så människornas väg

Och känner Guds vägar.

Och sålunda står jag.”

Detta, mina bröder, är det bästa jag kan göra med ord och satser, när jag söker att i nutida språkform uttrycka ord, så uråldriga att de brukades före sanskrit och senzar. Men innebörden är klar, och det är det enda viktiga.

3. *Inriktningsskedet*. Detta är ett skede av stilla tanke på bekräftelsens innebörd.

4. *Meditationsskedet*. Detta avser den nya Åkallelsens fyra strofer. Jag lämnar er frihet att betrakta denna Åkallelse på ert eget sätt och att nalkas detta synnerligen viktiga och betydelsefulla mantra från den högsta punkt ni kan nå i er individuella intuitiva förnimmelse. Jag vill bedja er att meditera på det som Åkallelsen synes er innebära i planetariskt hänseende, men jag vill även påminna er om att beakta de individuella parallellerna. All åkallelse å mänsklighetens vägnar kan tolkas även i personlig mening, varvid personligheten betraktas såsom mikrokosmos av makrokosmos och såsom fältet för ljusets och kärlekens kringspredning, för Kristuslivets och Offerviljans uttryck, därtill redskapet för tjänandet och ett område, på vilket ondskan förseglas, motverkas och omintetgöres. Jag vill bedja er att vid årets slut i uppsatsens form sammanfatta er förståelse av Åkallelsen och er tolkning av den (såväl makrokosmiskt som mikrokosmiskt). Om dessa uppsatser verkligen blir frukten av er intuitiva förnimmelse, kunde de tillsammans bilda en nyttig bok, som kunde ge allmänheten en riktigare uppfattning av de ord som i många årtionden kommer att prägla de andligt sinnade människornas tänkande.

5. *Den fasta beslutsamhetens skede*.

a. En reflektion över skillnaden mellan Ändamål, Vilja och Avsikt.

b. En stunds fullständig, fokuserad tystnad, som råder medan ni söker utgöra en ohindrad kanal för inflödet av ljus, kärlek och styrka från Hierarkin.

c. Ett uttalande som ni, själen, lärjungen, gör till personligheten:

”I Guds viljas mittpunkt står jag.

Intet skall få min vilja att avvika från Hans.

Jag genomför denna vilja med kärlek.

Jag vänder mig mot tjänandets fält.

Jag, den gudomliga Triangeln, låter denna vilja verka

Inom kvadraten och tjänar mina medmänniskor.”

DEL IX

Sex meditationer har ni redan fått, varvid meditationen på den Stora Åkallelsen utgjort höjdpunkten. Hur noga ni har utfört denna sistnämnda meditation vet jag icke. Min uppmärksamhet har tagits i anspråk för många viktiga ting och även för bemödandet med att oskadliggöra en rad angrepp på Hierarkin. Dessa har uttänkts i olika delar av världen av sådana som grundlöst påstått sig vara lärjungar. Angreppen ifråga var huvudsakligen riktade mot A.A.B., och hon kunde ha avvärjt dem, såsom hon ofta gjort i det förflutna, om det icke varit för det direkta angreppet på min Ashram ... Såsom jag sagt er, har min Ashram och i en mindre omfattning K.H.:s Ashram fått vidkännas några av efterdyningarna, och A.A.B. har varit oförmögen att använda allt detta. Jag har därför behövt utföra visst skyddsarbete. Detta har nu avslutats, och jag är något ledigare.

Jag planerar att ge er den sjunde och sista meditationen, och med dessa sju beskrivna meditationer har ni mycket arbete att utföra för det som återstår av denna inkarnation. De hittills givna är alla, såsom de planerats och i den följd de givits, samhöriga med varandra. Den första utgick från hjärtat, såsom allt uttryck för det gudomliga och allt i sann mening skapande arbete måste göra. Därefter beaktades energifaktorn och iakttogs energimottagandets sju punkter. Sedan följde en övning i inrättning, så att den inre andliga människans struktur eller uppbyggnad kunde rätt inriktas och inrättas och därmed ej vålla den gudomliga energins inflöde något hinder. Dessa tre meditationer är av stor betydelse, likväl alldeles elementära. De måste emellertid föregå varje meditation (och dennas senare verkningar), som på något som helst sätt har något samband med min Ashram, såsom den följande hade. Sedan anvisades en meditation på vissa ord, som utgör teman, då de vart och ett betecknar en idé. Denna meditation skilde sig helt och hållet från de tre föregående i sin tonvikt, som nu icke har något med lärjungen att göra – såsom de tre första hade. Dessa avsåg nästan helt och hållet arbete i förberedelse för ashramiskt tjänande.

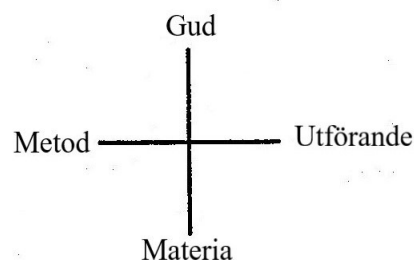
Den första bestämda handling av detta slags tjänande framställdes för er i den sjätte meditationen, vari gruppen fick uppgiften (eller snarare det andliga företaget) att lansera den Stora Åkallelsen. Ni har ännu aldrig insett hur stor denna uppgift är, och ni har utträttat föga av verkligt objektiv beskaffenhet för att rikta allmänhetens uppmärksamhet på denna Åkallelse. Tre av er har gjort mycket, övriga litet eller intet alls.

Nu skall jag för er beskriva en meditation, som icke är lätt för er att utföra men som symboliserar lärjungens både *vertikala* och *horisontala* liv. Denna meditation är återigen uppbyggd omkring vissa ord såsom dessa esoteriskt uppfattas.

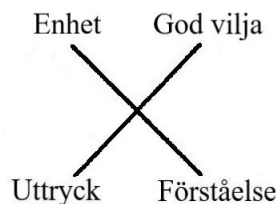
1. Bekräfta uppriktigt ert lärjungaskap och bemöda er om att förbinda er med mig såsom Ashramens Mästare.

2. Säg den Stora Invokationen, varvid ni framhåller en av de fyra stroferna under var och en av månadens fyra veckor och dröjer vid dess betydelse längre än vid de andras.

3. Er meditation måste sedan byggas upp omkring åtta ord, som ni kan ordna inom er medvetenhet på följande sätt:

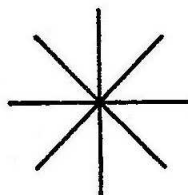

Detta Kors avser ert VERTIKALA liv

Detta Kors avser ert HORISONTALA liv

Det sätt, på vilket ni tillämpar allt detta, måste stå i samband med ert dagliga livsuttryck, och vid något tillfälle måste ni (den inkarnerade själen) inse att ert liv såsom lärjunge är av en tvåfaldig natur. Detta visar de två förenade korsen.

4. Anslå tio eller femton minuter åt begrundan av det vertikala–horisontala livet och märk hur i många fall en enda vertikal linje uppbär de andra linjerna men att inga horisontala linjer gör detta.

5. Fatta posto vid den punkt, där alla linjer möts, sträva efter att förverkliga er själva såsom *den* i mittpunkten, varvid ni strålar ut genom hela er alldeles avgjort bestämda inflytelsesfär.

6. Ljuda O M sju gånger ohörbart.

En av formlerna, bröder sedan gammalt, har ett samband med denna meditation. Ni torde finna det värdefullt att jämföra det sagda.

DEL X

I den senaste samlingen skrifter gav jag er en gruppmeditation. Denna fullbordade en enhet av sju meditationer, vilka alla utgjorde en följd och vilka alla var ämnade att åstadkomma skapande resultat i era liv.

Jag vill denna gång upprepa några av de ideer jag tidigare gav er. Jag vill även visa er alla de sju meditationernas syntes och klargöra för er hur de steg för steg kan leda aspiranten från kunskapen in i visdomen. Jag vill att ni uppfattar faktum att dessa meditationer, om ni noga följer dem, kan förändra er från en i hjärtat fokuserad aspirant till en ashramisk arbetare, som gör bruk av den Stora Åkallelsen. Denna Åkallelse, som jag nyligen givit er, är hela mänsklighetens gruppbön i Vattumannens tidsålder. Det är således väsentligt att varje lärjunge (som

strävar efter att tjäna mänskligheten) ser det som en viktigare plikt och skyldighet såväl att sprida den som att dagligen använda den. Detta har jag tidigare inskräp hos er, jag vill nu fråga er om ni gör det.

Meditation I ... Hjärtats styrning ... Överföring

Ni har här en teknik, varmed ni skapar en linje av samhörig energi mellan solarplexuscentret och hjärtcentret. Denna är i själva verket en avspeglning av byggandet av antahkarana eller aktivitet som symboliserar detta byggande (inom den fysiska människan eller snarare hennes eteriska centra). Minns här, liksom alltid, att eterkroppen är en fysisk mekanism.

Det var denna meditation, som inledde den rytm som gjorde det möjligt att framlägga den nya Åkallelsen för världen. Jag menar icke endast ert bruk av den utan även det bruk många lärjungar i många Ashramer gör av den. Känslans uttömning och överföring – såsom kraft – i hjärtcentret, för att där förvandlas till kärlekens energi, företogs symboliskt under den tid mänskligheten utvecklade vissa nya insikter. Genom den emotionala energins uttömning (som skedde i samband med den ångest människor erfor under kriget) är mänskligheten i dag långt mer medveten i hjärtat än vid någon annan tid i dess historia. Hade ni insett detta och det tillfälle som gavs er?

Människornas värld har utsatts för sådan belastning och sådant lidande att hundratusenden i nästan varje land – antingen faktiskt eller i föreställningen – icke längre kunde ”känna”, solarplexuscentret icke längre kunde mottaga eller upptaga. För den lidande återstod intet annat än insikten att alla människor överallt befann sig i en liknande nöd och att denna gemenskap av delad ångest förde alla människor samman oberoende av vilken nation, religion eller klass de tillhörde.

För första gången i sin historia begynte mänskligheten således erkänna ett bestämt skede av universalitet: mänskligheten började såsom en helhet att ”gemensamt dela hjärtats reaktion”. Detta skedde så allmänt och med en sådan skärpa att hjärtat – såsom en pådrivande utstrålning – blev en brännpunkt för människorna. En av lidandets första frukter, såsom det allmänt delats, har framträtt på Jorden, och genom denna frukts framträdande blir allt framtida lidande mycket förminskat.

Jag söker ge denna första meditation en ytterligare vikt i er uppfattning. Mycket av det jag givit er har betydelser långt utöver dem ni tillerkänner det. Dessa betydelser kommer att framträda, om ni följer anvisningarna och utför dessa meditationer noggrant, regelbundet och uppriktigt. Det torde gagna er mycket under de kommande åren, om ni följde denna meditationsformel varje dag i två månader och göra det intensivt. Ni bör också bemöda er om att bli klara över icke endast er individuella reaktion utan även inse den symboliska innebörden av det ni gör. Även de av er som med visshet vet att ni särskilt beredes för den andra initiationen, gör klokt i att följa denna meditation under en vecka i årets varje månad.

Meditation II ... Riktad energi ... Cirkulation

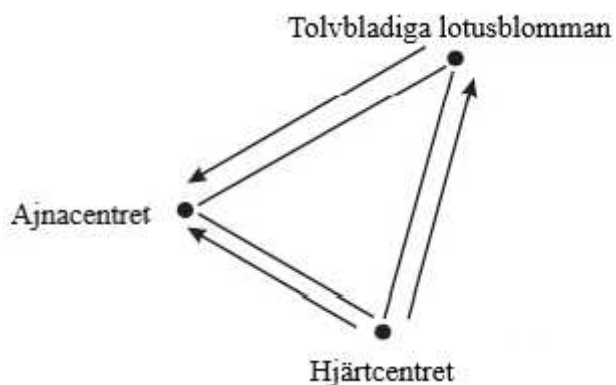
Denna meditation utgör det andra steget av den först givna. Denna första meditation har karaktären av en grundläggande övning, sammanhängande med energins styrning och riktande. Den var så planerad att den kunde möjliggöra för er att träda in i energiernas fält och därifrån – varvid ni valde den behövliga energin – rikta ett särskilt slags energi genom något särskilt centrum till en särskild punkt. Jag gav er bara den först antydda idén, ty allt som framvisas i fysiska världen är grundat på en idé. Glöm ej att ”såsom en människa tänker i sitt hjärta, sådan är hon”. Det finns således ett direkt samband mellan Meditation I och Meditation II. Den första gör den andra möjlig och till sist verksam.

När denna meditation utövas, förstås och fulländas, bereder den lärjungen för det arbete han senare kommer att utföra såsom Mästare eller invigd. Han kommer att handha energier i enlighet med Planen. Han kommer då att rikta dylika energier från sitt eget ställe inom Ashramen, varvid han använder sin egen eterkropp såsom den genomförande faktorn. Han har följaktligen att börja med de energier som verkar genom hans egna centra, innan han kan gå vidare till att rikta ashramisk kraft genom dem från det som kallas Hierarkins hjärtcentrum. Det finns i sym-

bolisk mening ett hjärtcentrum i varje större och i varje underordnad Ashram, och dessa hjärtcentra utgjuter sin energi genom Hierarkins innersta centrum, och det brukas såsom en energibehållare. Lärjungarna har att lära sig arbeta med denna rena kärleksenergi, när den förenar sig med de krafter som hör till lärjungens egen stråle. Denna färgar i sin tur i någon mån den Ashram, till vilken han är ansluten.

Det är därför nödvändigt att ni vidgar ert tänkande om den ovan anvisade meditationen, så att denna kan bli ashramisk till sin natur och verkan. Därigenom skolas ni i att använda hjärtat och att arbeta med och genom hjärtcentra, varhelst dessa finns i manifestationen. Jag har här givit er en synnerligen värdefull antydning och upplysning. I detta sammanhang är det värdefullt minnas att den första meditationen har samband med hjärtcentret närmast ryggraden och att denna andra meditation är verksam endast när lärjungen kan arbeta med hjärtcentret i huvudet. Så snart detta blir möjligt, inser lärjungen tre ting:

1. Hjärtcentrets förhållande till den tolvbladiga lotusblomman i huvudet.
2. Nödvändigheten av att rikta kärleksenergin (alstret av hjärtcentrets verksamhet) genom ajnacentret till tjänandet av mänskligheten.
3. Upprättandet i eterkroppen av en triangel, bestående av en energilinje mellan:
 - a. Den tolvbladiga lotusblomman i huvudet.
 - b. Denna lotusblomma och ajnacentret.
 - c. Ajnacentret och hjärtcentret. Detta skapar en särskild triangel:

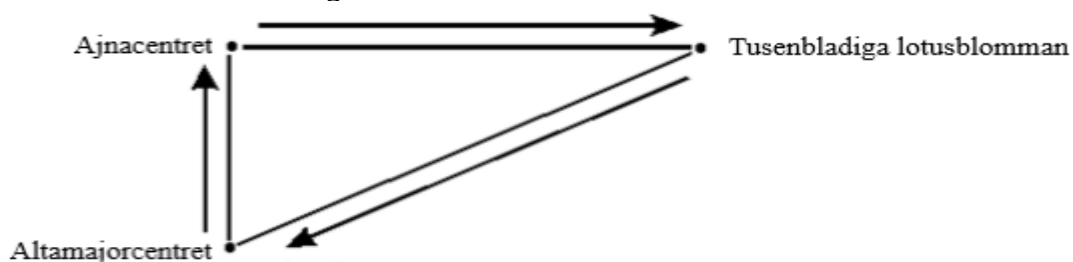

Denna har egentligen mer karaktären av en mottagningskanal än av en triangel.

Denna är även den första esoteriska energitriangel som lärjungen skapar. Senare kommer skapandet av en andlig triangel i huvudet mellan:

- a. Ajnacentret och den tusenbladiga lotusblomman. Denna blir verksam i organismen medelst tallkottkörteln och hypofysen.
- b. Den tusenbladiga lotusblomman och den brännpunkt för eller det sammanflöde av energier som finns i förlängda märgen och som kallas altamajorcentret. Detta centrum blir verksam i organismen genom karotidkropparna.
- c. Altamajorcentret och ajnacentret.

Ni får således en annan triangel, av denna karaktär:

Här har ni således några av de begrepp som ligger till grund för denna andra meditation. De anger en fri, flexibel och flödande växelverkan mellan alla de medverkande centren.

Meditation III ... Inrätning ... Kontaktsätt

Denna djupt esoteriska inrättningsövning är ägnad att förbereda för ett tillstånd av mer esoterisk och allmännare inrätning. Av denna inrätning kommer det verksamma bruket av den nya Stora Åkallelsen att vara ett uttryck. I denna tredje meditation har ni människan, den andliga människan, som, grundad i själen, kommer i nära kontakt med den Andliga Trefalden (och därmed till sist förenas med denna), Monadens avspegling. Detta utföres genom hjärtats, intellektets och viljans inrätning. Sålunda skapas en tjänare i världen. Denna inrättningsövning (när den utföres rätt och ihärdigt) tar sig uttryck i en Mästare i fysiska världen. Den måste ofrånkomligen frambringa den invigde. Den "förseglar för honom dörren till det ondas boning" i personlighetens bemärkelse. När Åkallelsen används rätt av mänskligheten och när den blir en världens bön, kommer den att sätta mänskligheten – såsom en helhet – i stånd att uttrycka Ljus och Kärlek och Makt och även att försegla dörren till det ondas boning, och här används uttrycket "det onda" i en mycket vidare och mer omfattande bemärkelse än när det används med avseende på den enskilde. Alla dessa resultat – de enskilda och de allmänna – erhålls genom rätt inrätning.

Såsom ni vet, mina bröder, är nio invigningens tal. Det förutsätter tre olika trefalders inrätning:

1. Den trefaldiga personligheten.
2. Själens tre aspekter.
3. Den Andliga Trefalden.

När dessa tre rätt inrätats och den därav erhållna integriteten stadgats och fullständigt godtagits, blir lärjungen en Mästare. Han är nu beredd att anträda den högre evolutionens väg. Det finns då en kanal för direkt kontakt – närhelst den behövs och önskas för tjänandet – med den fysiska hjärnan och även en inrätning eller ohindrad förbindelse mellan:

1. Lärjungen och mänskligheten Strupcentret eller det skapande centret i planetarisk mening.
2. Lärjungen och Hierarkin Planetlogos' hjärtcentrum.
3. Lärjungen och Shamballa Planetlogos' hjässcentrum.

Detta är stora och svårfattliga esoteriska fakta. Åkallelsens bruk kommer likaså att sätta människor i förbindelse med varandra inom mänsklighetens begränsningssfär. Det kommer att sätta det mänskliga centret i samband med Hierarkin, varvid en ohindrad växelverkan bildas mellan dessa två och därmed möjliggöra Gudsrikets framträdande på Jorden.

Meditation IV ... Andlig livskraft ... Ashramiskt förhållande

När jag anvisade denna meditation, gjorde jag en anmärkning av särskild vikt. Jag sade att denna meditation var den första jag gav som inför lärjungen i esoterikens sanna värld. Den avser hans förhållande till denna virvel av särskilda energier som vi kallar en Ashram. Den är därför avsedd att lära lärjungen att upptaga energi och vad slags energi han skall bidra med till helheten. Detta gör den icke genom att ange sätten för överföringens givande och mottagande, utan genom att befästa en ständigt närvarande vana att visa *andlig livskraft*. I synnerhet var en mening en nyckel till mina kommentarer. "Lärjungar behöver bygga in i sin hjärnmedvetenhet en stadigvarande insikt om förhållande och inställning." Även sedan lärjungen upptagits i en Ashram på grund av att han förvärvat rätten därtill, förblir mycket av hans liv esoteriskt, ligger det kvar under ytan och är det nästan helt och hållet subjektivt. Isberget är den allra bästa symbolen för detta. Hans kunskap och färdigheter och andliga förmågor framvisas icke, såsom de borde, praktiskt i det dagliga livet. Esoterisk kunskap är icke menad att driva ert andliga liv in i större och ökande subjektivitet. Målet är icke ett mer inåtvänt liv och en skolning, som gör er verkligt introspektiva och därmed till rena mystiker. Det som avses är raka motsatsen till detta.

Allt som lärjungen väsentligen är i högre världar måste bli objektivt. Hans andliga livskraft blir således något han visar i vardagen.

Det är här lärjungaskapets tvåfaldiga liv begynner och samtidigt framvisar sin väsentliga enhet. Lärjungen blir verksam i det yttre. Hans ashramiska medvetenhet och hans förmåga att verka såsom en lärjunge eller invigd måste smälta samman med hans förvandlade personlighet, så att steg för steg ”de två blir den Ende”. När allt kommer omkring, består lärjungaskapet i att Mästaren erkänner att aspiranten nått ett visst stadium (i förstone ett elementärt dylikt) av sammansmältning och i att Mästaren meddelar en skolning och igångsätter en process, som framkallar en ännu mer omfattande sammansmältning. Det är denna, som den här anvisade meditationen är avsedd att underlätta.

Meditation V ... Precipitation ... Mottagning

Var och en av dessa meditationer leder den utövande lärjungen till större insikt eller borde göra det, om han rätt nalkas den och rätt använder den. En av den samlade Hierarkins främsta uppgifter består i att för mänskligheten framlägga de grundläggande gudomliga ideerna. På detta sätt gestaltar Hierarkin de mänskliga idealen, skapar följaktligen i tiden mänsklighetens rådande civilisation och skänker den därmed ett fält för dess kultur. Kulturen kommer idealet närmare än vad civilisationen gör.

Lärjungar måste läras detta arbete med att framlägga och tidens förhållande till skeendet. Ett riktigt sinne för den rätta tiden är något som varje arbetare för Hierarkin måste odla. Innan han emellertid kan göra detta, måste han själv igenkänna ideer och arbeta med dylika, lära sättet att nalkas dem och därefter använda ”regnmolnet av vetbara ting” (till vilket Patanjali hänvisar) och senare omformulera dessa ideer han kontaktet till praktiska ideal. Med tiden kommer detta ”regnmoln” att bli allmännare erkänt. Vetenskapsmän kommer att börja inse att det är den sanna källan till alla ideer och till den inspiration som möjliggör deras arbete. De kommer att utveckla en teknik för riktad koncentration som sätter dem i stånd att nå denna ideernas källa och draga nytta av dess existens.

När dylika ideer kontaktas, sker detta vanligen först i form av oklara aningar eller profetior om avlägsna tider. När världsreligionernas präster kontakter dylika ideer, får dessa vanligtvis en alltför bokstavlig och därför vilseledande uttolkning. Detta har varit grunden till mycket elände i världen. Den vetenskapliga metoden bevarar vetenskapsmannen för detta slags villfarelse.

Till mina arbetsuppgifter inom min Ashram hör att skola lärjungar i att igenkänna de nya, framträngande ideerna och utforma dessa till de begrepp som skall bestämma det mänskliga tänkandet i den snart begynnande cykeln. Det andra skedet av denna skolning innefattar odlandet av ett *riktigt sinne för den rätta tiden*. Detta hindrar lärjungen från att överilat eller förhastat skrida till handling. Detta ger honom även nyckeln till att förstå vad det eviga *nuet* – syntesen av dåtid, nutid och framtid – verkligen betyder. Han kommer därefter att undervisas i precipitationens konst eller sättet att förmedla dessa ideer till de intellektuella i världen. Genom dessa konkreta och mottagliga intellekt förvandlas de framställda ideerna till ideal, på vilka mänskligheten göres uppmärksam. Intelligentsians ställning och ansvar är ännu inte fullt uppskattade, och den har själv egentligen inte åtagit sig sin uppgift eller insett dennas bestämda vikt. Dessa intellektuellas arbete och deras framläggande av ideal inför människomassorna överallt angår icke lärjungen. Han arbetar först och främst med den framskridna, banbrytande tänkaren, icke med de krävande massorna. Jag ber er att minnas detta.

När jag gav er den femte meditationen, gav jag er därför även tolv ord att begrunda i meditationen. De var avsedda att framkalla ert abstrakta intellekt, och avsikten var icke att deras uppenbara mening och innebörd skulle ingå i ert tänkande. När ni senare på nytt begrundar dessa ord, vill jag att ni betraktar dem:

1. Såsom uttryck för den andliga triadens synpunkt.
2. Såsom uttryck för del av det arbete som betrots er i att leda mänskligheten framåt. Dessa ord har nya och profetiska innebörder, och ni måste själva upptäcka vilka dessa är.

Detta har ni ännu icke gjort, och på intet av dessa två sätt har ni i sann mening mediterat på de givna orden. Det är väsentligt att er meditationsteknik omorganiseras i dessa båda riktningar. Hela ert meditationsarbete är alltför konkret. Detta handlar om de tolv ord jag tidigare gav er. Jag ber er att använda ett ord varje månad i ert meditationsarbete.

Meditation VI ... Den nya invokationen ... Andligt inflöde

Jag undrar, mina bröder, om ni fattat vilken oerhörd betydelse det har att en kosmisk, planetarisk och individuell inrättningsövning, bön eller åkallelse sålunda framlagts. Den medför, såsom ett resultat av sitt rätta bruk, ett andligt inflöde ända in i mänsklighetens själva hjärta och från de högsta källorna. Till mottagandet av denna sista del eller avslutande strof av den stora hierarkiska "Åkallelsen för Makt och Ljus" har all undervisning ni förut mottagit och allt meditationsarbete ni tidigare utfört varit blott ett elementärt förspel. Genom att ni mottar denna Åkallelse, använder och sprider den har ni deltagit i ett kosmiskt skeende av den allra största betydelse. Avsikten – förbunden med denna Åkallelse – är den som i det följande anges:

1. Att fokusera mänsklighetens begynnande kollektiva anhållan på högsta möjliga nivå.
2. Att inleda en stor åkallelsens cykel, vari åkallelsen kommer att förena, sammansmälta och sammanföra de båda hittills använda metoderna, det vill säga bönen och meditationen.
3. Att ge världen en ny bön.

Denna meditation eller åkallelse är väsentligen en bön. Den kan emellertid användas med djupgående effektivitet, i första hand av dem som vet något om meditation. De har en särskild och egenartad fördel framför den genomsnittliga människan, som är van vid att bedja, ty meditationstekniken inför den mentala koncentrationens faktor och en intensiv fokusering. Den skolade lärjungen kan således använda denna Åkallelse på flera nivåer samtidigt.

Denna Åkallelse är emellertid *icke* en meditationsövning. Den är väsentligen en bön, som syntetiserar det begär, den längtan och andliga anhållan som stiger upp ur det innersta av själva mänsklighetens själ. Den måste användas på detta sätt. När den skolade lärjungen eller den under skolning varande aspiranten använder den, inställer han sig såsom på meditation – det vill säga inställer sig på koncentration, andlig inriktning och mottaglighet. *Sedan ber han.* Det är icke en riktig inställning, den esoterikstuderande uppvisar, som i avsmak förkastat alla gamla religiösa bruk och tror sig ej ha något ytterligare gagn av bön eller tror sig ha övergått till ett högre stadium, meditationens. Den riktiga hållningen är att han använder båda, när han själv vill och behöver. I samband med Åkallelsen inställer han sig på meditation (en inre mental inställning och fast föresats) men tillämpar bönen metod, vilken – när den frigjorts från varje samband med det avskilda jaget – är ett mäktigt medel för upprättandet och bibehållandet av riktiga andliga och mänskliga relationer. När han, inställd på meditation och (med Åkallelsens hjälp) brukande bönen, inträder i ett annars icke möjligt förhållande till mänsklighetens stora massa, kan han tillgodose människornas insedda ehuru outtalade behov och förbinder han sig även med Hierarkin, som verkar från den kosmiska emotionalvärlden men – genom att använda det planetariska antahkarana – verkar även i buddhivärlden och i kausal-mentalvärlden och förmå till gensvar genom mänsklighetens begäran.

Min avsikt är ej att här ytterligare behandla Åkallelsen, emedan jag utförligt gjort detta i de tidigare lämnade anvisningarna om meditation. Jag ber er dock enträget att återigen läsa det jag där skrev.

Meditation VII ... Korset ... Andlig ställning

Det är en esoterisk truism säga att lärjungen är korsfäst på himlens fasta kors. Detta är han beredd att alltid godtaga, ty han vet av bitter erfarenhet hur sant det är. Han lever med insikten om att lärjungens liv är svårt och att dess krav är ofrånkomliga. Egendomligt nog bygger åtskilligt av denna insikt på omedveten och oinsedd självömkan. Såsom motvikt till denna icke

erkända tankevana är denna meditation avsedd att lära lärjungen att – med överlagd avsikt – skapa sitt eget kors och att på detta sätt avvisa sin (återigen oinsedda) föreställning att korset är resultatet av hans egen ståndpunkt i evolutionen, att det pålagts honom av astrologiska förhållanden och att Karmas Herrar verkar genom det och därvid avkräver honom det fulla priset för alla hans förflutna missgärningar. I verkligheten är det icke så.

Vid den tid då en människa upptas i en Ashram, har hon redan arbetat av en mycket stor del av sin karma, såväl den goda som den dåliga, och är nu redo att bygga sig sitt eget kors, på vilket hon fattar posto – med händerna *utsträckta till välsignelse*. Detta är den idé, som ligger till grund för denna meditation över den utövande lärjungens vertikala och horisontala ställning. I denna meditation har ni således:

Det vertikala livet

1. *Gud* eller den gudomliga verkligheten, beslöjad av alla former.
2. Den polära motsatsen till denna, det vill säga den *materia*, vari denna gudomliga natur uttrycks.
3. Denna uppenbarelses *metod*, grundad på i strålarna inneboende tendenser.
4. Den polära motsatsen, det vill säga *utförandet*. Den skolade lärjungen arbetar alltid med siktet inställt på utförandet, den erhållna framgången. Detta är hans inställning vad avser honom själv, den tjänande lärjungen, och det arbete som skall utföras.

Det horisontala livet

1. *Enheten*. Såsom ett resultat av sitt framgångsrika vertikala liv känner sig lärjungen vara ett med allt liv i alla former och med mänskligheten i synnerhet.
2. Detta tar sig naturligen uttryck i *förståelse*. Eftersom inga som helst murar är förhanden och heller ingen uppfattning om skillnad, kan lärjungen ”ställa in sig” på det liv som finns i alla former och ingår därför till fulla måttet i inklusiviteten, med allt vad ordet ”inklusivitet” innebär.
3. Den kraft som driver honom är *den goda viljan*, som är en förmåga som växer, när viljan-till-det-goda (som han indirekt kontakter i det ashramiska livet) börjar påverka honom. Be-grunda detta uttalande. Massornas goda vilja bygger på denna inneboende gudomliga tendens, lärjungens bygger på kunskap och mottaglighet för vissa energier från Shamballa.
4. Denna goda vilja frambringar – när den utlöses i handling – ett normalt *uttryck* i fysiska världen.

Ni har således korsen (+ ×), vilka, när det ena lagts på det andra, utgör ett högst intressant diagram för lärjungens liv. Denna meditation skänker därför lärjungen en fullständig och avrundad form att följa: den räcker för honom många år framöver. I den nyss gjorda analysen har jag givit er blott några få antydningar, men ni kan nå fram till ett mycket klarare ljus över saken, om ni avgjort inser att ert dagliga liv är grundat på en vertikal inställning och en horisontal effektivitet.

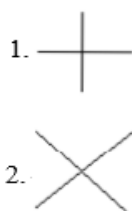
Mina bröder, i dessa sju meditationer har ni allt ni behöver för att skrida framåt såväl i ert eget liv som i grupplivet – som för närvarande är subjektivt verksamt. Om ni de kommande åren omsorgsfullt utför dessa meditationer, skall ni finna att de leder till ett vidgande av ert tjänande, vilket (vad gäller de flesta av er) icke varit av större betydelse.

Dessa sju meditationer bildar en fulländad syntes av insikter, av utveckling och av andlig inriktning. Om de utföres omsorgsfullt, utplånar de självisheten och bygger in ashramisk kvalitet.

DEL XI

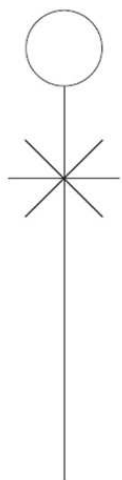
I vår senaste serie anvisningar sammanfattade jag alla de meditationer (sju till antalet) jag givit gruppen. Jag sökte visa er ordningsföljden av de avgöranden den människa ställs inför som skolas för initiation. Den sista av dessa meditationer heter *Korset såsom uttryck för det*

vertikala och det horisontala livet. Den framställes symboliskt med de två korsen:

Till dessa två symboler för lärjungens liv vill jag vid detta tillfälle lägga ännu en, som är en symbol för den inställning ni bör hålla fast vid under den cykel, vari ni nu inträder.

Ni ser att jag förenat de båda korsen för det vertikala och det horisontala livet med mänsklighetens kors och även tillagt en cirkel på toppen av alla tre. Mina bröder, vad betyder detta? Betydelsen är den följande:

1. Att *det vertikala livet, den andliga kontakten* med Ashramen, ständigt bibehålles genom meditation, bön och koncentration.
2. Att *det horisontala livet, tjänandet*, bibehålls med lika stor omsorg och att det finns en ständig ström av planmässig energi, som går ut till alla dem som behöver hjälp.
3. Det trefaldiga korsets långa vertikala linje symboliserar för lärjungen att han måste gå ner i människolivets största djup för att bereda massorna för Kristi återframträdande och för Hierarkins framträdande i det yttre.
4. Sfären överst på korset avbildar "lärjungens medvetenhets plats". Det liv han lever i reflektion, i ständigt varsevara, och hans uppmärksamhets ständiga fokus ligger högre än aspirantens vertikala liv, än hans horisontala liv, tjänandet, och anger måttet av hans medvetna verksamhet i Ashramen. Glöm icke att en Ashram i Hierarkin ligger i en högre värld än själen gör.

Han är således levande och aktiv på tre aktivitetsnivåer samtidigt och är i färd med att framvisa – såvitt det står i hans makt och den grad han uppnått i lärjungaskapet medger det – de tre gudomliga aspekterna: *viljeaspekten*, som styr hans arbete inom Hierarkin med avseende på den kommande stora rörelsen; *kärleksaspekten*, som styr hans vertikala liv och åstadkommer andlig ståndaktighet i formen; *intelligensaspekten*, som styr hans horisontala liv och gör honom till en vis tjänare av medmänniskorna. Slutligen symboliserar den långa linjen från den utstrålande andliga brännpunkten *vägen* från den högsta punkt lärjungen nått till den lägsta punkten i hans tjänande.

Ni märker även att i denna symbol den underordnade brännpunkten framträder, där alla linjer möts och korsar varandra. Denna punkt står för lärjungens personlighet, vari den högre utstrålningen måste strömma in och varifrån andlig energi når ut åt alla håll. Om ni studerar och tänker efter en stund, blir det också tydligt för er att detta kors rätt antages av (eller symboliserar) den människa som byggt (eller är i färd med att bygga) antahkarana. I det fall denna bro icke bildats, kan aspirantens medvetenhet icke fokuseras i Ashramen eller i intuitionsmedvetenheten.

Ni kan således inse varför jag meddelat undervisningen om antahkarana. Det gjordes för att ni skulle kunna systematiskt och vetenskapligt fullborda byggandet av antahkarana. Jag skall därför icke här upprepa de förut lämnade anvisningarna. Ni har dem och bör följa dem omsorgsfullt, varvid ni beaktar att ni har åtminstone i viss mån överbryggat klyftan mellan personligheten och den andliga triaden och att det ni behöver göra är att fullborda och förstärka regnbågsbron och sedan använda den med lätthet.

Antahkaranas symbolik tenderar att allvarligt försvåra begripandet av dess verkliga natur. Låt mig påminna er om att lika litet som själen är någon i mentalmaterien kringflytande tolv-

bladig lotusblomma, utan i verkligheten en kraftvirvel eller tolv energier, sammanhållna av det andliga väsendets (monadens i dess egen värld) *vilja*, lika litet är antahkarana något knippe energitrådar, som den av själen genomlysta personligheten sakta väver och som möts av motsvarande trådar, som den andliga triaden skickar ut, utan antahkarana är i verkligheten ett medvetenhetstillstånd. Dessa symboler är sanna och levande former, som lärjungen skapar med tankens kraft, men – i tiden och rummet – har de ingen sann tillvaro. Den enda sanna tillvaron är monaden i dess egen värld, aktiv, uttryckande den framträdande Viljan och i tur och ordning den aktiva Kärleken, i det att denna upprättar relationer, och den likaledes aktiva Intelligensen i dennas bruk av de två högre energierna. Det får icke glömmas att intelligensens energi, fokuserad i intellektet, är de båda andra monadiska energiernas redskap eller genomförande instans.

H.P.B. lärde att antahkarana först och främst är den energikanal som förbinder former och dessas krafter med de källor, varur de sprungit, och att livstråden nödvändigtvis går genom mentalvärlden (med intellektets dithörande tre aspekter), varvid den förbinder monaden, själen och personligheten till ett enda levande helt. I sakligt hänseende finns således intet behov av den så kallade bron, förutom vad avser en enda viktig faktor: det föreligger för den av själen genomlysta personligheten en bestämd lucka *i medvetenheten* mellan det lägre mentala och det abstrakta mentala. Det högre mentala (som är den andliga triadens lägsta aspekt) kan betraktas såsom en dörr, som leder den av själen genomlysta personlighetens medvetenhet in i en högre region av kontakt och varsevara. Men återigen – som ni nog inser – finns här intet annat än symbolik. Det finns ingen dörr, utan detta är endast en symbol, som anger tillgänglighet.

I den andliga människans totala evolution genom ett oerhört antal fysiska inkarnationer består hela processen helt enkelt i att hon expanderar medvetenheten och uppnår – efter hand och stadium för stadium – ett alltmer inklusivt varsevara. Det är gott att minnas detta, ty till sist skall all denna symboliska framställning vika för verkligheten. Uppgiften – och denna är verklig – att bygga antahkarana och att skapa det som överbryggat gapet är i sanning den andliga människans planmässiga och medvetna ansträngning att sträcka ut sin fokuserade tanke från den lägre mentalvärlden in i medvetenhetsområden, som hon *anat men icke kontaktat*. Den medför att hon använder hela det varsevara hon redan utvecklat och redan låtit ”upplysas” av själen och (avsiktligt) gjort i ökande grad sensitivt för den fokuserade aktivitet hon finner i de högre andliga verkligheternas värld. Uppgiften består i att rikta den medvetna tankens ström mot den värld hon anat och i teorin erkänt, den värld, där Mästarna och den andliga triaden finns, och slutligen den värld, där Shamballa finns. Lärjungarna bör minnas att undervisningen om evolutionens högre väg är långt enklare än den om den lägre vägen och att därför undervisningen om den vikt och betydelse som tillmäts antahkarana – vilken är det som den av själen genomlysta personligheten först skapar, när den verkar såsom ett enhetligt väsen – är långt enklare än undervisningen om personligheten i den mänskliga evolutionens tre världar.

Jag ber er här att begrunda dessa ting, ty ur gruppmeditationens övande bör den medvetna, fokuserade inställning växa som kan betraktas såsom *reflektion* – en akt av reflektion som, tack vare att medvetenheten hålls stadig i ljuset, tack vare att antahkarana för lärjungen är ett förverkligande och tack vare att det mentala är inriktat mot den andliga triaden, är en avgjord faktisk erfarenhet.

Det är en reflektion, som fortsättes genom livets alla skiften och som automatiskt registrerar dessa skeenden. Således bygger eller skapar den denna ström av uppstigande energi, som är färgad av i livet förvärvade egenskaper och till strålarna hörande utvecklade särdrag. Längs denna ström kan de förvärvade livsegenskaperna och de utvecklade, till strålarna hörande särdragen ohindrat passera. Han registrerar i ökande mån ”andens ting”, såsom de kallas i Nya Testamentet. Han förvärvar följaktligen förmågan att med lätthet tränga in i Hierarkins värld och att till sist nå den dörr som leder till den högre evolutionens väg. Han verkar samtidigt i de tre världarna såsom en tjänande lärjunge.

Med denna enkla framställning av antahkarana kan ni finna det lättare att arbeta under det

kommande året. Allteftersom denna process av eller övning i att sträcka ut tanken blir en del av ert normala medvetenhetstillstånd, tjänar den även till att fokusera er i mentalvärlden och därmed till att draga er uppmärksamhet från emotionernas och begärets eller den av längtan betingade strävans värld och ställa er ”på den belysta punkten på den belysta vägen, där ljuset kan skina och visa en stjärna, som skiner ovan Invigarens huvud”.

Jag föreslår er att arbeta regelbundet med de sju meditationerna. Jag föreslog er detta för ett år sedan. Blott ett fåtal av er lydde mitt råd eller har hållit fast vid förfarandet eller följt den rytm som meditationernas följd infört. Jag föreslår att ni anslår två månader för var och en av meditationerna och således låter dem sträcka sig över en tidrymd av fjorton månader. Jag föreslår att ni sedan gör Meditation VII till er huvudsakliga meditation, som ni övar under ett år. Om ni utför detta såsom anvisats och utan att ifrågasätta effektiviteten, kommer ni att långt klarare förstå detta tankens utsträckande – verklighetsbestämt och energigivande – som den personliga medvetenheten registrerar.

Jag ger er inga ytterligare beskrivningar av meditationer. Det omsorgsfulla övandet av de meditationer ni redan fått blir er till stort gagn under återstoden av ert liv. Mer behöver ni icke.

DEL XII

Jag vill i dag vidga den i det närmast föregående meddelade undervisningen om antahkarana och utlägga för er – ur *gruppens synvinkel* – något som däri sades. Jag skall här omformulera det.

Det är en reflektion – en medveten, fokuserad inställning – som fortsättes genom alla livs-omständigheter och som automatiskt registrerar de skeenden som betingar mänsklighetens liv. Således skapar den en ström av uppstigande energi, som är färgad av gruppens liv. Livet förvärvade egenskaper och till strålarna hörande utvecklade särdrag. Längs denna ström kan både *de uppstigande* och *de nedstigande* livsegenskaperna och strålsärdragen *ohindrat passera* och registrerar lärjungen i ökande mån ”andens ting”. Han förvärvar följaktligen förmågan att med lätthet tränga in i Hierarkins värld och att till sist nå den dörr som leder till den högre evolutionens väg. Han verkar, återigen följaktligen, effektivt i de tre världarna såsom *den tjänande lärjungen*.

I detta stycke har ni fått er angivet den enskilda lärjungens andliga, meditativa sätt att leva i förhållande till sin egen själ och senare till Ashramen. Ni har fått er angivet det sätt, på vilket gruppen lever, när den tränger in i Hierarkin, och ni har även fått er angiven den hierarkiska teknik som sätter den stora Gruppen i stånd att tränga in i ett ännu högre andligt centrum och från Shamballa föra ner den förståelse för den gudomliga Avsikten som kommer att utfällas såsom den hierarkiska planen. Denna kommer att sätta Hierarkin i stånd att bilda en stor tjänande grupp. Oavsett hur högt ni må nå på varats steg, skall ni – från och med fjärde naturriket – finna att *meditationstekniken styr alla medvetenhetsexpansioner*, all registrering av Plan eller Avsikt och faktiskt hela evolutionsprocessen. Den är en teknik för andlig uppfattning, för uppmärksamhetens fokusering på någon viss medvetenhetsnivå och även för upprättandet av kontaktsätt.

Ordet ”meditation” betecknar hela vetenskapen om åkallelse och gensvar. Denna vetenskap befattar sig med det område som sträcker sig från de utvecklade, stumma massornas subjektiva, omedvetna vädjan genom många steg ända till det höga sätt för vetenskaplig åkallelse som styr den kontakt som i Shamballas Rådskammare upprättas med utomplanetariska källor av andligt inflöde. Det är genom något visst slags meditation som kontakt upprättas, denna är åter något som till sin natur skrider framåt. Den föreställning, den icke-andliga människan bildar sig om att upprätta kontakt med det som senare betingar hennes liv och leder till en förbättring av hennes dagliga liv i *materiellt* hänseende, av det som möjliggör livet, är måhända den lägsta yttringen. Vetenskapsmannens eller konstnärens grubblande, experimentella tänkande är ett

annat slags meditation och med en högre syftning och avsikt, och denna meditationsprocess är bättre formulerad och medför (om man tänker rätt) något bestämt även för gruppen. Det sätt, på vilket Hierarkins Medlemmar och Dessas Ashramer erhåller en intensiv andlig förnimmelse och även erhåller en osjälvisk formulering av den gudomliga Planen som kommer att förverkliga den gudomliga Avsikten i världen, är likaledes en utvidgning av alla tidigare meditationer, medan den koncentrerade, klara och dynamiska åkallelse, som göres av de andliga Väsenden, som skapat eller rättare sagt format Shamballa, är det på vår planet högsta möjliga slaget av meditation.

Man skulle även kunna säga att det är meditationen, som svarar för att det begär, planetens vanliga människa hyser, förvandlas till den andliga vilja som alltid genomför Avsikten. Det är således meditationen, som åstadkommer inrättning vad avser individen, gruppen och planeten, och denna inrättning är alltid den första etappen i uppnåendet av meditationens mål och den slutliga eller bestående etappen i uppnåendet. Tänk på detta.

Meditationen verkar även utrensande och (om jag så får säga) *kastar ut* ur individen och ur gruppen det som ur det omedelbart framförliggande andliga målets synvinkel betraktat är icke-önskvärt.

Meditationen är väsentligen den tredje gudomliga aspektens, den intelligentas aktivitetens, högsta slags verktyg och fulländning och utföres – såsom jag tidigare påpekat – ur varje möjlig synvinkel betraktad inom det universella intellektets begränsningssfär. Den är den väsentliga, gudomliga tillskyndaren, den förhärskande skaparkraften och den faktor som sammanför och förenar varje sådan aspekt av varats stora hierarki som har samband med vår planets grundläggande andliga natur. Det mentala eller det aktiva intellektet är vårt viktigaste arv från det föregående solsystemet. Meditationen förenar instinkten, intellektet och intuitionen i såväl skapande inrättning som medveten identifiering. Den för samman (i oupplöslig enhet) det så kallade lägre eller konkreta intellektet, gruppintellektet, det hierarkiska intellektet och det universella intellektet. Den leder till en medveten inrättning av lärjungens centra och även av de tre planetariska centren. Till sin natur är den sådan att den åkallar, fordrar, förenar, mottar och fördelar. Den är hos lärjungen den kraft som skapar eller bygger antahkarana, styr – genom själen eller den andliga triaden – hjässcentret, som brännpunkten för andlig vädjan och andlig mottagning. Den styr även ajacentret (panncentret), som hos lärjungen är det främsta verktyget för den andliga energins fördelning.

I gruppen leder meditationen till gruppmedlemmarnas sammansvetsning, till deras förenade i åkallan framställda vädjan och leder – när åkallan framkallat gensvar – till grupp-mottaglighet för det som andligen begärts och därmed till gruppens andliga tjänande.

I Hierarkin antar meditationen två huvudsakliga former, och ni måste minnas att meditationen i detta stora andliga Centrum är en instinktiv vana och ej något som behöver ett tvunget förfarande.

1. Meditationen är det som igångsätter hierarkiskt gensvar på den åkallande vädjan som stiger upp från de tre världarna och främst på den åkallande väjan som framställes medvetet av alla som ber, alla som riktar en mystisk vädjan och alla som använder den esoteriska meditationens metod och den direkta åkallelsen.

2. Meditationen är det instinktiva sätt, på vilket Hierarkin – till gensvar på åkallelsen från de tre världarna – nalkas det högre Centret, Shamballa. Sedan framkallar Hierarkin de energier, de Väsen och det andliga inflöde som det hierarkiska tjänandet i den närmaste framtiden fordrar. Den är även – i en unik mening – den teknik, varmed Mästarna själva förbereder sig för den sjätte initiationen och så bestämmer den livsväg vilken De skall anträda och från vilken De skall gå vidare till högre, kosmiska åtaganden.

Ni kan således inse varför jag lagt en så stor vikt vid er individuella meditation men även lagt en ännu större vikt vid gruppmeditationen. Likväl har jag endast sökt rikta er instinkt så att den i sitt andliga uttryck antar en vetenskaplig prägel. Jag har även sökt införa er i en planetarisk

teknik, som alla planetväsen måste bemästra och faktiskt bemästrar. I sin mest rudimentära form är meditationen den instinkt som leder till uppfattandet av den fysiska solen och exempelvis vänder det planetariska växtlivet mot solen såsom den dominerande källan till dess liv. I sin mellersta form är den det som för aspiranten och Hierarkin uppenbarar solens hjärta, och i sin högsta form är den det kontaktsätt som sätter vår planets högsta Väsanden i samband med den centrala andliga solen. Jag vill påpeka att i vart och ett av dessa fall denna förmåga att meditera (de mentala processernas andliga uttryck) fokuserar sig i vissa gruppbildningar, som det torde gagna oss att kortfattat betrakta.

Man kan säga att det mellan de stora planetariska centren finns en grupp av sådana som förmår meditera skapande. De är utvalda ur vart och ett av de större centren och ur deras krets som redan är vana vid meditation. Jag vill här göra ett uppehåll i framställningen och bedja er minnas att jag här icke menar i sträng bemärkelse religiös meditation eller de i åkallelsens form riktade vädjanden om hjälp och bistånd som i den västerländska kristna tänkarens uppfattning är så nära förbundna med varandra. Jag menar alla dem som – i stilla reflektion, fokuserad vädjan och på en grundval av sann kunskap – förmår ”tänka igenom” till ett högre medvetenhetstillstånd än det de normalt är varse. I detta högre tillstånd når de fram till dessa intuitionala och andliga ”upptäckter” som kan alstra fröet till en ny skapelse eller som kan (för dem som ej förmår att så meditera) öppna ett nytt fält för *möjligt* varsevara. Motivet för all dylik gruppmeditation måste vara osjälviskt tjänande. Grundtonen för alla dylika grupper är skaparkraft. De är alla framvisningar av den fulländade tredje aspekten, den aktiva intelligensen, därtill andra aspekter, som är i färd med att utvecklas och som alla står i direkt samband eller är inrätade med en av Verksamhetens Buddhaer, Vilka inom Sig företräder det väsentliga av den tredje strålen, den aktiva intelligensen, genom vilken den tredje aspekten kan med framgång uttrycka sig och göra sig gällande. Det är dessa tre Buddhaer, som medverkade i det häpnadsväckande, esoteriska förfarande, varigenom den mentala principen infördes på vår planet och som genom sin skapande meditation försatte vår planet, Jorden, i direkt inrätning med planeten Venus. Detta möjliggjorde Intellectets Söners ankomst och fjärde naturrikets, mänsklighetens, bildande. De företräder intuitionen och styr inflödet av intuitionsenergi i människornas intellekt.

Något jag vill att ni håller i minnet är att dessa mellankommande grupper av Arbetare, Vilka känner meditationens makt, först och främst är skapande och att Deras arbetes effektivitet framvisas i den större grupp, vars bud De verkställer och i den grupp som i sitt skapande påverkas av det utförda meditationsarbetet.

Egendomligt nog, med tanke på att den mentala principen är den femte principen, finns det fem större grupper, som främst verkar genom ”skapande och ihållande” meditation. Dessa är:

1. Den nya gruppen av tjänare i världen.
2. Den Ashram, till vilken lärjungar tillhörande den nya gruppen av tjänare i världen kan vara anslutna.
3. Själva Hierarkin, Sanat Kumaras Ashram.
4. Nirmanakayaerna eller de ”inspirerade Kontemplatörerna”.
5. Nirmanakayaernas högre motsvarigheter, Vilka i Sitt förhållande till Shamballa har en ställning liknande Nirmanakayaernas i Dessas förhållande till Hierarkin.

Dessa gruppers medlemmar hämtas ur de större grupper i förhållande till vilka de innehar en mellanställning:

1. Den nya gruppen av tjänare i världen hämtar sina medlemmar ur det större planetariska centrum som kallas mänskligheten.

- a. Gruppens mer framskridna medlemmar är anslutna till någon Ashram inom Hierarkins begränsningssfär.

- b. Den större Ashramen, sammansatt av många Ashramer, är det nya världstjänargruppens fullkomnade alster. Detta är ett uttalande, varav många viktiga slutsatser kan dragas.

2. Nirmanakayaerna hämtas ur Hierarkin, det andra stora planetariska centret. Deras förhållande till Shamballa består icke i anslutning, icke heller är det av samma slag som den nya världstjänargruppens förhållande till Hierarkin. De har främst ett förhållande till den triangel Verksamhetens Buddhaer bildar, och det är under Dessas skapande inspiration De arbetar. Denna ström av inspiration eller av ”energi som flödar av skapande ljus” göres tillgänglig för Hierarkin vid varje tid när den behövs för Dennas skapande arbete. Den utgör en del av denna dynamiska, livande energi som stärker den nya världstjänargruppens entusiasm, binder dess medlemmar samman i det Enda Arbetet och sätter dem i stånd att arbeta intelligent och med skapande förmåga.

3. En gåtfull skara av sådana som kallas ”Speglande Ljus”. Denna grupps Medlemmar är delvis utomplanetariska. De är anslutna till Shamballa och fokuserar kosmisk skapande energi och gör således denna (på begäran) tillgänglig för Medlemmarna av Rådskammaren i Shamballa. Om Dem finns för oss föga att beakta. De är ”Medhjälparna till Världens Herre” och genomför Hans avsikter såsom Han formulerar dessa i den kosmiska mentalvärlden.

Det som jag söker framhålla och som jag hoppas att ni håller i minnet är att denna *meditationsteknik är den förnämsta skaparkraften på vår planet*. När ni såsom individer strävar efter att ”bygga den nya människan i Kristus”, som skall bli ett uttryck för ert sanna andliga jag, är, såsom ni mycket väl vet, meditationen ert bästa verktyg. Men meditationsprocessen måste beledsagas av skapande arbete. I annat fall är den rent mystisk och ehuru icke gagnlös likväl negativ vad avser skapande resultat.

De som ingår i den nya gruppen av tjänare i världen, kommer från den mänskliga verksamhetens alla områden, varav den organiserade religionen är blott ett. Det finns vetenskapsmän, som häftigt förkastar det obevisade, likväl skänker allt de äger av vetenskaplig förmåga och kunskap till mänsklighetens tjänst – envar på sitt valda forskningsområde. Det finns betydande finansmän, som betraktar pengar såsom ett ansvar de måste bära med vishet i tjänandet av andra men som finner den mystiska eller esoteriska terminologin alldeles intetsägande. Det finns pedagoger, som är ivrigt sysselsatta med att klokt formulera framställningar av kunskap med encyklopedisk förståelse av den under tidsåldrar samlade vishet de söker bibringa släktets yngre medlemmar att därmed hjälpa dessa att leva livet skönt, uppbyggande och skapande. Det finns kyrkliga och religiösa ledare (inom världsreligionerna), som icke är bundna eller hämmade av formen, eftersom ljusets anda finns hos dem och de hyser intelligent kärlek till medmänniskorna. Alla dessa människor måste, såframt de är medlemmar av den nya världstjänargruppen, ofrånkomligen vara reflekterande tänkare, måste vara skapande i de mål de söker uppnå, måste vara i sann mening intelligenta och måste till sin intelligens ha fogat kärlek *som vidgas*.

Dessa människor står i ett tvåfalt förhållande: till den övriga mänskligheten, vilken de söker tjäna, och till Hierarkin via någon Ashram – en Ashram, som är källan till deras inspiration och skapande bemödanden att tänka och att arbeta.

Den antagna lärjungen i detta grupparbete står i medveten förbindelse med båda dessa planetariska centra (mänskligheten och Hierarkin), och deras skapande tänkande bestämmer till stor del gruppen. Många av denna grupps medlemmar är visserligen medvetna om sitt förhållande till mänskligheten och om sitt planmässiga tjänande men är fullständigt omedvetna om den osynliga källan till sin inspiration. Detta har dock ingen betydelse, ty om deras motiv är rent, deras intelligens skarp och deras förmåga att meditera tillräcklig, mottar de inspirationen och utvecklar intuitionen likafullt. Det är de medlemmar av den nya världstjänargruppen, som kan meditera och faktiskt mediterar, som vidmakthåller den förbindelse som i verkligheten finns mellan Hierarkin och mänskligheten. En dylik förbindelse har naturligtvis alltid funnits, och alltid har många mystiker och ett fåtal esoteriker tjänat såsom förbindelsens kanaler. I dag är gruppen nyorganiserad och uppgifterna att åkalla och att gensvara på åkallelsen är för första gången i historien jämnt balanserade eller i lika hälfter fördelade.

Återigen: den nya gruppen av tjänare i världen är sammansatt av de mest olika slags människor, hämtade från alla nationer och med de mest skilda åsikter och bakgrunder vad avser yrken och ideologier. Den är därför en riktigare representant för mänskligheten och i sann mening mäktigare än någonsin förut.

När arbetet med Åkallelsen når ett högt utvecklingsstadium och höjdpunktsåret 1952 är över, är det klokt att rikta allmänhetens uppmärksamhet, och i världsvid skala, på den nya världstjänargruppens faktiska natur.

Den nya gruppen av tjänare i världen är en aspekt av världens antahkarana och erbjuder dem som studerar antahkarana ett gott exempel på avsikten och ändamålet med den regnbågsbro som varje lärjunge strävar att medvetet bygga. Världens antahkarana är sammansatt av dem som i medvetenheten trängt uppåt i en sådan grad och till en sådan höjd att deras uppstigning har blivit åkallande och från Hierarkin framkallat en nedstigning, som möter och förenas med den uppstigande gruppreflektionens energier. Orden kan här lätt hindra, men den visualisering som antyds hjälper att förstå. Vad den nya gruppen av tjänare i världen beträffar, är det icke blott och bart den uppstigande energin som måste beaktas. Det handlar även om att fokusera medvetandet och att utveckla mottagligheten till fast avsikt. Detta kan senare följas av en insikt *i fysiska hjärnmedvetenheten* om vad som skett. Glöm icke att den nya gruppen av tjänare i världen närmare bestämt är sammansatt av följande grupper:

1. Invigda och lärjungar, som vet med sig om att vara medlemmar av den Stora Vita Logen.
2. Aspiranter och yngre lärjungar, som är anslutna till Hierarkin men vanligen ej äger den medvetenhetskontinuitet som kommer senare.
3. Provlärjungar, som ännu ej är anslutna till Hierarkin. De är emellertid föremål för hierarkiskt intryck och är beslutna att tjäna sina medmänniskor.
4. Ett ökande antal människor, som gensvarar på den nya världstjänargruppens idealism och målmedvetenhet och snabbt ansluter sig till gruppen.

Det främsta kravet är *meditation*, men som ni vet är denna icke nödvändigtvis sådan meditation som ockulta skolor och kyrkor anbefaller. Medlemskap i gruppen förutsätter dock den reflekterande andans utveckling på något område av mänsklig förståelse. Det förutsätter även förmågan att fokusera uppmärksamheten på det som kan tjäna mänskligheten och medkännande insikt om vad människor behöver. Den icke-tänkande människan eller de som är helt och hållet upptagna av affärer, politiska angelägenheter och familjebestyr, kan icke ingå i den nya gruppen av tjänare i världen, emedan gruppen fordrar ett bestämt mått av decentralisering. Denna främjas snabbt, om människan gör till sin vana att meditera. När denna grupps medlemmar mediterar och tjänar, skall de efter hand finna att de blir varse en inre grupp – den Mästares Ashram, på Vilkens stråle den enskilda tjänaren befinner sig. Detta förhållande skiljer sig naturligtvis tjänarna emellan enligt dessas stråltillhörighet. Det måste ihågkommas att stråltillhörigheten bestämmer tjänandets kvalitet och karaktär. Gradvis antar neofyten Ashramens rytm, och gradvis förändras hans meditation och anpassas till den instinktiva och beständiga ashramiska meditationen. Det måste ihågkommas att den ashramiska meditationen alldeles saknar personlighetsinslag. *Den äger karaktären av en beständig och oavbruten gruppmeditation* på Planen och i synnerhet på den del av Planen som omedelbart måste genomföras. Detta är den plikt som ålagts Ashramen eller Ashramerna i fråga. Denna beständiga inställning av reflekterande meditation nedsätter på intet vis Ashramens eller den enskilda lärjungens effektivitet, emedan det är möjligt att samtidigt fullfölja två tankar och verka på flera områden. Detta är ännu en läxa lärjungen får lära.

Återigen senare blir lärjungen i Ashramen varse den meditation som hela tiden pågår inom den större Ashramen, Hierarkin. Denna är Sanat Kumaras, Världens Herres Ashram (om jag får upprepa denna utsaga). Denna stora Ashram anföres och styres av Kristus. Den strävande lärjungen blir medveten om en vidsträckt meditationsrytm, som i sin puls liknar det mänskliga hjärtats arbete. Den både mottar och fördelar, åkallar och svarar på åkallelsen. Allteftersom han

vänjer sig vid denna meditationsrytm, lär han sig att låta sin egen meditation följa den av Hierarkin givna rytmen. Detta är ett avgjort framsteg, ty den hierarkiska rytmen är av en oerhörd makt – en makt så stor att den tränger bortom den hierarkiska begränsningssfären.

Denna reflekterande vibrations verkan är både vertikal och horisontal, och denna vida spridning har lett till bildandet av denna större grupp av kontemplatörer, Nirmanakayaerna. Dessa fokuserar åkallelsens vädjan och (för att citera *Den gamla kommentaren*) ”uttrycker den i musikens form, vilket behagar Hans öra, Vilken dväljes i den högsta världen”. De överför sedan de fokuserade mottagna energierna – efter lämplig reflektion och kontemplation – till Shamballa. En av Deras uppgifter består i att rätta Hierarkins åkallande vädjan efter karmas lag och sålunda ”i Sitt gemensamma arbetes djupa tystnad” bestämma vad som är möjligt, emedan det icke inkräktar på den karmiska avsikten och vad som ännu icke är möjligt i tiden och rummet – dessa två viktigare faktorer, som styres av karmas lag. De måste betänka att tiden ännu icke är inne och att ”den karmiska eran ännu icke kan begära att det begärda goda blir det uppfyllda goda”. Denna grupps medlemmar är också överförare till Hierarkin av det gensvar som framkallats från Shamballa. De står i ständig förbindelse med Rådskammaren i Shamballa. Liksom Hierarkin – i denna cykel av strävan i världen – verkar genom den nya gruppen av tjänare i världen, så genomför Shamballa sina avsikter (såvitt dessa avser mänskligheten) genom denna grupp av Nirmanakayaer. Allt detta innebär en väldig centralisering av arbetet i samband med Kristi återframträdande.

Ni kan således inse att en jättelik gruppmeditation pågår i många olika faser på vår planet. Alla de mediterande enheterna och reflekterande grupperna har samband med varandra, då samma andliga motiv förenar dem. De söker närmare samarbete och eftersträvar – medvetet eller omedvetet – att föra sitt meditationsarbete upp i ett tillstånd av positiv, universell stillhet, så att det andliga begärets utformning kan framgångsrik fortsättas och den andliga energins mottagande kan bli *ett förenat mottagande*.

Således, mina bröder, pågår en väldig ansträngning avseende inrättning, och när den enskilda aspiranten kan så meditera att hans röst kan nå den nya gruppen av tjänare i världen, kan då denna grupp lämna sitt intryck på individen, och genom denne kan mänskligheten nås. Den kan även lämna sitt intryck på Hierarkin. Därefter kan de Kontemplatörer, som står i förbindelse med Shamballa, kontakta Hierarkin och kan genom Hierarkin lämna sitt intryck på den nya gruppen av tjänare i världen. Först då är den tid inne, då Kristus kommer.

På initiationens berg kan Hans fotsteg redan höras. Han arbetar nu med Sina invigda inom Hierarkin. Deras förenade meditation påskyndar förberedelsearbetet och leder även till att otaliga lärjungar initieras, så att de blir till långt större gagn än annars hade varit fallet.

Dessa lärjungars förenade meditation samverkar med Kristi och Mästarnas meditation, och äldre invigda lämnar sitt intryck på den nya världstjänargruppens medlemmar. De medlemmar av denna grupp, som i egenskap av lärjungar är medlemmar av Hierarkin, medverkar i denna överföring av intryck. Den nya världstjänargruppens meditation kommer att i förening med den hierarkiska meditationen ofrånkomligen lämna intryck på de människor som söker och längtar efter frigörelse. Sålunda bildas genom denna i samarbete utförda meditation en ljusets väg, och symboliskt uttryckt är det på denna väg, som Kristus kommer.

DEL XIII

I min senaste undervisning uttalade jag att meditationen är den viktigaste skaparkraften på vår planet. Det finns andra planeter, som ligger före oss i utveckling, och på dessa kanske tonvikten icke ligger på skapande med mentalenergiens hjälp. Andra kanske icke är särdeles framskridna, och på dessa kan mentalenergin vara i färd med att växa fram eller uttrycka sig – i evolutionens bemärkelse. Det finns även solsystem och planeter, som i sin manifestation uppvisar egenskaper och lyder under villkor, som är oss okända. Det måste ihågkommas att, ehuru i alla manifestationer de tre aspekterna (avsikt eller vilja, attraktion, magnetisk kärlek eller plan

och sken såsom de två förras manifestation) nödvändigtvis är närvarande, det Väsen, som manifesterar Sig (svarar för dessa uttryck av gudomlighet), kan verka genom och "esoteriskt förklara" villkor och egenskaper, som vi inte har erfarenhet av eller kunskap om. Så högt vi än må nå med vårt abstrakta tänkande, kan vi (vår planets mest framskridna tänkare inräknade) ej ha det ringaste begrepp om de krafter och ideer som driver vissa i universum verkande Skapare. Begrunda detta.

Jag påpekade även för er att det finns tre huvudsakliga grupper av meditatörer, som verkar såsom förmedlare mellan de tre grupperna av självmedvetna liv på vår planet och även mellan vår planet och det som ligger bakom och bortom denna och med vilka vår Planetlogos står i nära och intensiv förbindelse. Jag skall i dag emellertid ej behandla det utomplanetariska. Det vore för er enbart slöseri med tid. Jag skall behandla ämnet meditation såsom verktyg i och för skapelseprocessen *Nu* och med den funktion meditationen måste fylla i förberedelsen för Kristi ankomst och införandet av den nya civilisation som så bestämt är i annalkande.

Det finns, såsom ni måhända anat (om ni intelligent läst mina anvisningar), i den skapande meditationens process sju steg, som alla medför de erforderliga resultaten. Allt som för närvarande existerar i de tre världarna och i de högre sfärerna är resultat av något slags meditationsaktivitet. Dessa sju källor är:

1. *Planetlogos Själv*, som med Sin tanke format och besjälade världen och som håller allt samman inom Sitt Intellect under den manifesterade tillvarons många, många eoner. Såsom jag förut har sagt, förblir den esoteriska truismen "Gud tänkte, Gud visualiserade, Gud talade och världen blev till och hålles uppe" evigt sann.

2. *Den Grupp som är Nirmanakayaernas högre motsvarighet*. Denna grupp stöder och samarbetar med Planetlogos i Hans koncentrerade skapande tanke. Dess Medlemmar verkar så att de – genom Sin meditations makt – attraherar de utomplanetariska energier Han behöver för att *driva* höljet för Sitt uttryck, planeten, *framåt* och sålunda binda allt samman till ett enda stort skapat Helt, som oupphörligt strävar mot Guds större härlighet. De handhar Syntesens Lag och håller stadigt (i Logos' universella Intellect) det yttersta resultatet av den gudomliga Viljan-till-det-Goda.

3. *Shamballa*, med sitt liv och sin avsikt fokuserade i den store Herrens, Sanat Kumaras, Rådskammare. Det är här man känner och i handling omsätter Planetlogos' *Ändamål* under det i meditation erhållna intrycket av den grupp som känner Hans vilja och som handhar Syntesens Lag. Förvaltd av denna höga Rådsförsamling, får Karmas Lag tillräcklig planetarisk ledning. Detta avser icke lagen, sådan den påverkar den enskilda människan, ty om dylika individer har Rådsmedlemmarna ingen kännedom, emedan De tänker och mediterar endast med beaktande av det Hela. Men De vet hur den planetariska karman är beskaffad och hur den tillämpas med fördröjning eller snabbhet allt enligt vad de tillfälliga planetariska förhållandena anvisar. Det stora Livshjulet med sina övergående manifestationer och återkommande civilisationsepoker vrids av Dem, de framträdande naturrikena, väldiga cykliska livsuttryck, styres av Dem, och allt detta frambringas genom makten av deras skapande meditation, som lämnar intrycket av den behövliga inspirationen (ett annat uttryck för livsanden) på Nirmanakayaerna och genom Dessa på den andliga Hierarkin. Deras förbindelse med alla dessa planetariska grupper (och den är verklig och livskraftig) kan fattas i den centrala utsaga som lyder "alla Liv som finns på auran eller inom auran till Planetlogos och till Hans manifesterade Kropp, Jorden, har varit, är eller kommer att i framtiden vara människor, varvid de ådagalägger och framvisar sin förflutna, nuvarande eller framtida identitet med mänskligheten, det fjärde naturriket." Detta rike är den grupp eller det centrum inom planeten som i tid och rum uttrycker alla de gudomliga aspekterna – än vilande, än i full styrka. Här ligger nyckeln till den gudomliga ledningens hela mysterium, och här ligger även den gudomliga Viljan-till-det-Goda trygghet.

4. *Nirmanakayaerna, de gudomliga Kontemplatörerna*. Detta är den grupp som mottar intryck från Shamballa vad avser det planetariska skapande ändamålet. Sedan Nirmanakayaerna

mottagit detta intryck, bygger de i sin egen värld av atmisk aktivitet – genom kontemplativ meditation – en väldig behållare av mäktiga energier, som är genomdränkta med de sju planetariska strålarnas sju energiers egenskaper. De är livets Våktare, direkt inspirerade av Verksamhetens Buddhaer, och de tillbringar de eoner Deras planetariska tjänande omspanner:

(a) i aktiv kontemplation över det gudomliga Ändamålet,

(b) i en utvecklad mottaglighet för den aspekt av Ändamålet som måste uttryckas genom den gudomliga Planen och således framläggas för Hierarkin,

(c) med att utveckla den anda av sjufaldig mottaglighet som gör Dem till en kanal för inflödet av stråleenergi från Shamballa in i Hierarkin. Deras förenade aura eller inflytelseområde och omfattningen av Deras magnetiska och dynamiska utstrålning motsvarar ungefär själva planetens aura. De innefattar (i Sina leder) Medlemmar, som är identifierade med de sju strålarnas Herrar.

De är i en egendomlig bemärkelse livets skaparkrafter, när detta strömmar fram från Shamballa i manifestationens alla aspekter och riken, på alla dess fält och områden. De är nödvändigtvis en grupp hörande till andra strålen (eftersom andra strålen för närvarande är Planetlogos' stråle), men de fokuserar Sin meditation huvudsakligen enligt första strålen (vilken, såsom ni vet, i detta solsystem är en understråle till andra strålen), emedan De är själva livets skaparkrafter och De som känner och vårdar Planetlogos' vilja, sådan som denna förverkligas i manifestationen. De är i verkligheten källan till planetarisk invokation och evokation. Återigen: begrunda detta.

5. *Hierarkin av Mästare*, Visdomens Mästare och Medkänslans Herrar. Denna grupp, som står mitt emellan Shamballa och mänskligheten, är föremål för intryck från Shamballa, förmedlat av Nirmanakayaerna, och dess Medlemmar medverkar Själva i att lämna intryck på mänskligheten. De företräder och uttrycker det gudomliga ändamålets kärleksaspekt. De handhar, riktar och styr attraktionens lag – den drivande energi som aktiverar evolutionens lag i de tre världarna. Mycket vet ni om denna grupp av gudomliga och andliga Arbetare, och jag skall icke här närmare ingå på detta. I grund och botten arbetar De genom riktad meditation och är varje Ashram ett centrum för meditation, till vilken varje lärjunge, invigd och Mästare lämnar sitt bidrag. Jag vill att ni håller detta i minnet och strävar efter att såsom lärjungar se till att er meditation – både den individuella och den i gruppen företagna meditationen – om den till arten och kvaliteten håller måttet – uppgår och ingår i den ashramiska meditationen. Ämnet för den hierarkiska meditationen är Planen, emedan denna uttrycker det gudomliga Ändamålet.

6. *Den nya gruppen av tjänare i världen* är snabbt i färd med att bli ett större centrum för planetarisk meditation. Mycket av denna meditation är långt ifrån av esoterisk natur, men detta saknar betydelse. Den bygger till stor del på djup reflektion över mänsklighetens problem, stödd och främjad av den djupa längtan de mystiker hyser som ingår i gruppen, och hjälpt även av det fåtal egentliga esoteriker som arbetar i denna. Denna grupp är en avspegling av Nirmanakayaernas invokativa och evokativa förmåga, men denna aspekt av gruppens aktivitet är blott i ett första skede av inläring och tillämpning. Hela den verksamhet, den nya gruppen av tjänare i världen uppvisar i invokativt hänseende, ökades och påskyndades i stort mått genom att de tre Åkallelserna gavs ut till mänskligheten under de senaste fåtalet åren. Det som egentligen var en oklar anhängan och en obestämd, svävande mottaglighet blev (tack vare Åkallelsernas bruk) en mäktig invokativ vädjan och medförde att det från Hierarkin framkallades energier, som den nya gruppen av världstjänare förmedlade till mänskligheten och som svarar för mycket av det uppbyggnadsarbete som nu framskrider i många delar av världen. Jag har sagt er mycket om denna grupp och skall icke här gå närmare in på denna. Er förståelse av det arbete som skall göras bör vara instinktiv, ty alla tillhör ni det, om ni är på något som helst sätt hängivna tjänandet av mänskligheten under Hierarkins inspiration. Den instinktiva reaktion på hierarkiskt intryck ni såsom medlemmar av denna grupp visar bör snabbt utvecklas till en vanemässig livstendens. Det är så en Mästare formas. Den skapande meditation, den nya gruppen av världs-

tjänare utövar, har sitt sina ändamål att skapa den nya civilisationen och den nya världsordningen.

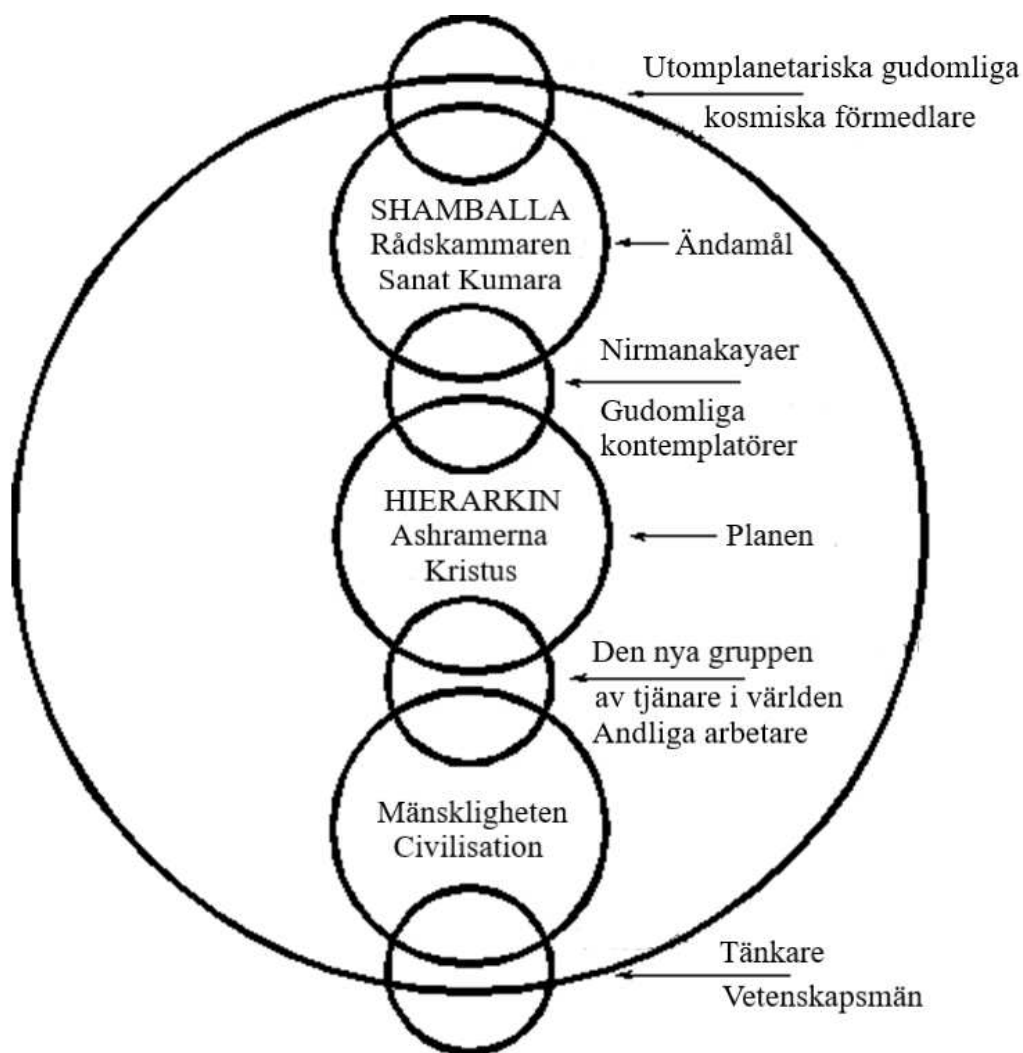
Själva gruppen arbetar genom en annan grupp: de intelligenta människorna i mentalvärlden, dem som förutom intelligensen hyser kärlek till sina medmänniskor. Dessa arbetar i sin tur genom de idealister som söker en bättre värld och dem som gensvarar på den goda viljans inspiration. Denna sistnämnda grupp arbetar i sin tur med alla dem som emotionellt deltar i önskan att hjälpa mänskligheten att förbättra sina levnadsvillkor. Dessa människor är inte öppna för direkt andligt intryck, men den intellektuella behandlingen och framläggandet av ideer tilltalar dem, och de utgör den aktiva skapande grupp som verkar såsom den dynamiska inspirationen för den sjunde gruppen, som är

7. *Mänskligheten själv*. Överallt befinner sig människorna, om de blott visste det, alltid i ett tillstånd av omedveten meditation, drömmer om något bättre, kämpar för de materiella förmåner de önskar sig, längtar efter det som ligger bortom vad de nu äger och vad de nu uppnått och i många fall även bortom vad de nu kan skåda. Alla dessa önskemål, föremål för längtan, begär, visioner och drömmar är "beståndsdelarna" av den fokuserade meditation de en dag skall veta om. De är de första resultat som ger framgång i de tre världarna och som till sist leder till en integrerad personlighet, beredd att uppskatta meditationens högre aspekter, sedan koncentrationen på världslig materiell framgång och förmån visat sig icke längre öva någon lockelse. Det som de genom meditativ koncentration lyckats skapa (och under karmas lag skapar alla människor sin egen värld) tillfredsställer icke längre, och då övergår deras meditation till att skapa högre ting, till de andliga värdenas värld och till den värld som vi betecknar med det misslyckade och föga ändamålsenliga ordet "himlen".

Se alltså hur allt som finns skapas genom meditation, genom begär som förenar sig med flyktig tanke, genom flyktig tanke som blir klar tanke och slutligen abstrakt och översinnlig tanke. Utdragen koncentration på något slags form blir till sist meditation på det som *icke* är av formnatur. Därifrån övergår den till den kontemplation, som är källan till inspiration, och till inlysning.

Spåra dessa begrepp, om vilka ni, som studerat meditationens vetenskap, vet att de utgör meditationens insedda steg och märk hur varje steg till sin natur är skapande, varje steg frambringar skapande förändringar och att (vad mänskligheten angår) Kristus talade vetenskapligt och även i en planetarisk mening, när Han sade: "Såsom en människa tänker i sitt hjärta, sådan är hon."

Det finns således tre större grupper av tänkare och tre ytterligare grupper av intensiva, skapande tänkare, vilka alla svarar för och även är hängivna arbetet med att förstå det gudomliga Ändamålet, sådant detta förverkligas genom den andliga hierarkiska Planen. Detta tillämpas enligt evolutionens lag på mänskligheten och genom mänskligheten på de undermänniska naturrikena. Från människosläktet har alla gudomliga Liv och Väsanden kommit, i mänskligheten verkar ständigt skapelseprocessen och till mänskligheten måste till sist alla undermänniska levande väsen komma. Vad gäller den meditativa skapelseprocessen kan diagrammet på nästa sida något tjäna till att klargöra förhållandena för er.

De tre undermännsliga naturrikerna, som esoteriskt sett är avspeglingen av de ovan angivna tre större grupperna.

Vi befattar oss icke här med de högre grupperna av andliga Förmedlare och Dessas tekniker för skapande arbete, emedan Deras meditation ligger alltför högt för er att beakta. Men det meditationsarbete, som utföres av Hierarkin och den nya gruppen av tjänare i världen, ligger inom räckhåll för er förståelse. Många lärjungar kommer att läsa vad jag här säger och många av de ringare arbetarna och aspiranterna i gruppens leder kommer att förstå meningen. Det kan vara oss till gagn, om jag i korthet anger meditationsarbetets olika steg, ledande till skapande resultat av effektiv natur, som ni kan reflektera över. För våra ändamål indelar vi dem i sju steg, varav fyra kan betraktas såsom individuella och de tre övriga tre såsom representerande sin gruppnatur:

1. *Begäret*, vilket i de tre världarna leder till uppnåendet av det som den lägre människan begär och önskar. Detta innefattar alltifrån de begär människor av de lägsta slagen hyser till och med mystikerns längtan och alla de slags önskan som förekommer däremellan.

2. *Bönen*. Detta är det steg, på vilket aspiranten, mystikern eller den andligt inriktade människan förenar personlighetens begär med längtan efter förbindelse och kontakt med själen. Genom bönen bevisade verkan upptäcker han de finare krafterna och livets grundläggande dualitet, finner att han själv är både ett lägre jag och ett högre jag.

3. *Mental reflektion* eller koncentrerat tänkande. Detta frambringar med tiden integration och ger avgjort resultat för personligheten i de tre världarna, vilket efter hand leder till kontrollerad reflektion och vetenskapliga eller koncentrerade tankar. Detta slags tänkande har frambragt vår nutida civilisations alla underverk i skaparkraft och når sin höjdpunkt i den esoteriska medita-

tionen. Denna meditation medför till sist att personligheten omriktas och sammansmälter med själen.

4. *Renodlad meditation.* Detta är en fokuserad, koncentrerad mental inställning och fasthållen reflektion. Den är till sin natur skapande, ty den skapar ”den nya människan i Kristus” eller frambringar den av själen genomlysta personligheten. Denna personlighet griper sig sedan an med att omskapa sin miljö och att medvetet samarbeta med Hierarkin i dennas skapande verksamhet.

Ni kanske blott föga inser det, men alla dessa uttryck för mänsklig meditation eller koncentrerad tanke – antingen det är koncentrerat begär efter att uppnå fysiska eller emotionala mål eller den andliga, koncentrerade tankens strävan uppåt – skapar avgjort det begärda. Detta gäller även de tre övriga stegen, ty de är på intelligent och effektivt sätt skapande, och dessa fyra steg svarar för allt man kan se, äga, bruka och veta om såsom existerande i de tre världarna. Människorna har från föregående civilisationer ärvt mycket som är värdefullt och mycket annat som till sin natur är fördärvligt. I sin tur har de nutida människorna skapat den nuvarande civilisationen. Denna civilisation är unik, eftersom den är resultatet av alla faktorerna i förening, och dessa faktorer har lyckats föra mänskligheten dithän att det råder en insikt om misslyckande och bevisa att religionen och vetenskapen tillsammans har omorienterat människorna till en värld av finare och högre värden än de i sträng mening materiella.

Den mänskliga meditationens tre övriga steg är de följande:

5. *Dyrkan.* Detta är mänsklighetens samfälliga insikt om och därpå följande reflektion över gudomlig transcendens och gudomlig immanens. Den genomföres av världsreligionerna, och den skapade denna återvändandets väg till det gudomliga livets centrum eller källa, varom världsreligionerna och människohjärtat i lika mån vittnar.

6. *Åkallelse och gensvar.* Detta slags andlig, dynamisk meditation ombesörjes till stor del av den nya världstjänargruppen och av människor av god vilja i varje land. Dessa känner i allmänhet icke varandra, men alla strävar och tänker de på ett skapande sätt i riktning mot mänsklighetens världsvida höjande. De arbetar allvarligt med att skapa en ny världsordning och för att frambringe en mer avgjort andlig civilisation.

7. *Ashramisk meditation.* Denna bygger på framkallandet av mänskligt gensvar på de högre andliga värdena. Den ägnar sig åt att skapa de förutsättningar, i vilka dessa nya värden kan enligt den gudomliga Planen blomstra. Den är fokuserad på den omedelbart framförliggande etapp av Vägen som mänskligheten behöver vandra, och dess ändamål är att stimulera till att de önskningar, den längtan, de reflektioner och den koncentrerade meditation som upptar människorna, oavsett var de står i evolutionen, får utlopp i skapande verksamhet, så att en mäktig, sammanhållen och oövervinnelig rörelse igångsätts, som resulterar i skapandet av en ny himmel och en ny jord. Detta är ett sätt att uttrycka betydelsen av det kommande Gudsriket på jorden och skapandet av en ny ordning och ett nytt sätt att leva.

Det finns krislägen vid tider av högsta spänning i det meditationsarbete alla hierarkiska Ashramer utför. Vid nymåne- och fullmånetid mediterar alla Ashramernas alla medlemmar djupt både invokativt och evokativt. Deras meditation består därför av två delar. Den första delen är evokativ, då den frammanar inspiration från Nirmanakayaerna, med Vilka de avsiktligt kommer i förbindelse. Den andra delen är invokativ gentemot den nya gruppen av tjänare i världen, då den förmår dessa att till gensvar blir mottagliga för hierarkiskt intryck. Tre gånger om året – vid högtiderna i april, maj och juni – utföres en samfällig hierarkisk meditation under Kristi ledning. Dessa högtider åkallar Shamballa eller det som ligger bortom Nirmanakayaerna och kan tryggt genomföras endast i förenad meditation under riktad ledning och högsta möjliga inspiration. Varje Ashram kan nalkas Nirmanakayaerna *såsom en grupp* vid angivna tillfällen, inför vilka man vederbörligen förberett sig. Endast hela gruppen Ashramer, Hierarkin såsom en helhet, kan nalkas Shamballa. Den nya gruppen åkallar Hierarkin för ändamålet att taga emot intryck och kan taga emot intryck av vilken Ashram som helst genom de lärjungar som tillhör

denna och ingår i gruppen. Således når den stora kedjan för kontakt och den stora kanalen för den andliga energins inflöde från Shamballa till mänskligheten och sedan genom mänskligheten till de tre undermänniska rikena. På detta sätt ”upplyses och höjes” dessa lägre riken. Allt detta utföres genom meditation, genom invokation och evokation, åkallelse och frammanande av gensvar, som bedrivs i andan av dyrkan, vilken är den grundläggande metoden för andligt igenkännande. Sålunda frammanas på skapande sätt den härlighet som ligger dold i varje varje form och som sakta bringas till exoterisk manifestation.

I den gamla världsordningens förstöring och dessa moderna tiders kaos skrider arbetet med den nya skapelsen framåt. Återuppbyggnaden pågår, som leder till en fullständig omorganisation av det mänskliga livet och till en ny omorientering av det mänskliga tänkandet. Vilket är således det skapande arbete som förestår för Hierarkins Ashramer och den nya världstjänargruppens medlemmar, när dessa arbetar skapande under Hierarkins inspiration och intryck? Det består av två delar:

1. Arbetet med att ersätta kaos med ordning.
2. Uppgiften att bereda vägen för Kristi återframträdande.

Det är mycket som måste göras för att ändra förhållanden, införa nya värden och frambringa en helt ny civilisation – en civilisation som möjliggör för Ashramerna eller Hierarkin att framträda i det yttre och således att återinrätta hierarkiskt eller andligt styre, sådant som det rådde i Atlantis, men med den skillnad att det nu blir på ett mycket högre varv i spiralen och även med mänsklighetens intelligenta medverkan och kloka bistånd, en faktor som saknades i den tidigare civilisationen. Sedan detta väl behandlats i den enskilda aspirantens reflekterande, koncentrerade meditation, i de många av dagens andligt inriktade gruppers förenade reflektion och meditation, och när väl den nya gruppen av tjänare i världen och Hierarkin verkar i det närmaste samarbete, har visualiseringen och projiceringen av den *avsedda* civilisationen nått ett bestämd och synnerligen viktigt *skede av precipitation*. Då blir den åkallande vädjan av Hierarkin och den nya världstjänargruppen i förening så mäktig att den frammanar ett gensvar från mänskligheten och följer en cykel av organisering, planering och effektivt uttryck. Reflektion, meditation och visualisering ersätts med vetenskapligt *tänkande* (som väsentligen är meditation) och med den behövliga verksamheten i fysiska världen.

För att uttrycka saken esoteriskt säger vi att detta kommer att ske under intryck av Mästarna på de tre större strålarna. Första strålen, viljans eller maktens stråle (den gudomlige Förstörarens stråle), är redan verksam i det att den förstör de gamla och uttjänta förhållandena och slår sönder den gamla civilisationen, så att den nya ordningen kan få effektivt komma till uttryck. Såsom Kristus sade, när han upprättade den kristna civilisationen, som rått de senaste två tusen åren, man ”kan inte hålla nytt vin i gamla läglar”. Kriget (1914–1945) inledde den behövliga förstörelseprocessen, och i efterkrigstiden utföres det planerade företaget. Det närmar sig sitt önskliga slutförande, om människorna arbetar för den frihet de alla i själen längtar efter.

Andra strålen, kärlekens–visdomens stråle, öppnar intellektet hos tusentals människor genom de många utbildningsverksamheterna och genom den *ideernas strid* som nu pågår (och sålunda bildar ett gränsland mellan första strålens och andra strålens inflytelseområden). Den uttalade brytningen mellan ideer – såsom till exempel brytningen mellan totalitarismen och den demokratiska tankefriheten (finns verkligen en dylik demokratisk frihet, mina bröder?) – tvingar människor att tänka efter, att reflektera, att ifrågasätta och att meditera. Världen berikas därigenom, och hela människosläktet är stätt i övergång från en uttalad cykel av karma yoga till den erforderliga cykeln av raja yoga, från tanklös verksamhet till en period av inlyst tankekontroll. De är en mental inlysning, som åstadkoms genom hela mänsklighetens meditativa och reflekterande aktivitet, och denna drivs framåt under ledning av den nya världstjänargruppen, som arbetar under hierarkiskt intryck.

Den nya gruppen av tjänare i världen räknar medlemmar av alla stråltyperna, antingen det rör sig om personlighetsstrålens eller själsstrålens aktivitet. Således är alla strålarnas energier

verksamma i denna skapande period av den mänskliga nutidshistorien. Det är intressant notera att en mängd behövt hierarkiskt arbete utföres genom världens stridande styrkor (till sjöss, till lands och i luften). Fjärde strålen, harmoni genom strid, gör sin energi synnerligen gällande – denna gång i förening med första strålens ovanliga aktivitet. Genom ljusets krafter kommer därför befrielsen, och den innebär hela mänsklighetens frihet. Jag försvarar här icke kriget eller kampen, mina bröder. Jag avhandlar blott förhållandena i världen, sådana de i dag föreligger, och de processer och de metoder som kännetecknar de civilisationer som redan försvunnit och den civilisation som vi i dag är i färd med att lämna. Först när människan lämnar djuret, det i sträng mening fysiska stadiet och det högeligen emotionala och lätt upphetsade stadiet bakom sig och *lär sig tänka*, kommer kriget att upphöra. Detta sker nu mycket snabbt, vilket är lyckligt för mänskligheten.

För första gången i mänskliga historien uppfattar majoriteten av mänsklighetens nationer klart skiljelinjerna mellan det rätta, såsom det framstår ur de andliga värdenas synvinkel betraktat (människoandens väsentliga frihet), och det orätta (människoandens fängslande genom materialistiska förhållanden). Inom Förenta Nationerna finns grodden och fröet till en stor internationell och mediterande, reflekterande grupp – en grupp av tänkande och upplysta människor, i vilkas händer mänsklighetens öde ligger. Ni inser det nog inte, men denna grupp styres faktiskt till stor del av många fjärde strålens lärjungar, och fokus för deras meditation ligger i buddhivärlden eller intuitionens värld – den värld, i vilken all hierarkisk verksamhet i dag bedrivs. Även femte strålen, den konkreta kunskapens stråle, uttrycker sig mäktigt i den meditation och reflektion världens vetenskapsmän utför på alla områden av mänskligt intresse. I deras händer ligger formen till den nya civilisation som är under uppbyggnad. Jag vill påminna er om att jag, när jag använder ordet ”vetenskapsman”, avser alla som arbetar i samhällsvetenskaperna och de ekonomiska vetenskaperna lika väl som den stora grupp av kemister, biologer, fysiker med flera som vanligen betecknas med denna term. Mentalvärldens förmåga att organisera, definiera, tillämpas nu på människolivets alla områden av alla tankeskolor. Ur denna meditativa och skapande tanke, de alla så beundransvärt framvisar, kommer den nya civilisationens struktur att växa fram.

Även sjätte strålens lärjunge är verksam i att organisera människomassornas mystiska strävan, vilken i sig är en mycket mäktig energi. Dessa strävande människor (oavsett vilket det omedelbara målet för deras strävan eller längtan än må vara) är nödvändigtvis polariserade i emotionalvärlden men har ännu icke såsom intelligentsian förmågan av klar mental uppfattning eller mottaglighet för inflytande av den exakta, esoteriska framställningen. Deras vägleda, mystiska orientering blir en av de mäktigaste faktorerna i förstörelsen av de gamla värdena och i massornas erkännande av den andliga sanning som ligger till grund för allt liv. Det är denna omorientering, som sjätte strålens lärjungar vid denna tid ägnar sig åt, varvid de handhar energi hörande till sjätte strålen. Ni bör minnas att den målinriktade inställning mystikerna framvisar, när de verkar i grupp, blir en mäktig faktor i det skapande arbete Hierarkin och den nya gruppen av världstjänare utför, eftersom det är en massverkan de därmed uppnår och vanligen en omedveten sådan.

Under inflytande av lärjungar på sjunde strålen, organisationens eller den ceremoniella ordningens stråle, visar sig den mäktiga fysiska konkretisering av energi som vi kallar ”pengar” vara ett ämne av för högst bestämd koncentration. Det beaktas synnerligen noga, och tänkande finansiärer och förmögna humanitärt inriktade människor och filantroper kommer gradvis att ledas framåt från i sträng mening filantropisk verksamhet till verksamhet, som drivs av och är uttryck för andlig insikt och av *erkännande av de anspråk Kristus ställer* (vad namn Han än må kallas vid i Öster- eller Västerland) på världens finansiella tillgångar. Detta är svårt att åstadkomma, ty de högre världarnas fina energier kräver mycken tid för att frambringa sina verkningar i den gudomliga manifestationens objektiva, påtagliga värld. Pengar brukas ännu inte på gudomligt vis men kommer att göra det. Likväl har uppgiften väl börjat fullgöras och tilldrar

sig uppmärksamhet av lärjungar på alla strålarna under ledning och intryck av sjunde strålens mäktiga Ashram – som nu redan är i färd med att framträda i det yttre.

Den mänskliga meditationen har vid denna tid till verkan att förändra betingelser, att åkalla de högre, andliga förmågorna, att arbeta med koncentration – både vertikalt och horisontalt – inom människornas värld och inom Guds Rike. *Denna vertikala och horisontala aktivitet rymmer den skapande meditationens hemlighet.* Den åkallar de högre energierna och skapar en kanal för kontakten mellan själen och anden. Detta åstadkoms genom det jag kallat ”vertikal meditation”. Den är även evokativ, frammanande, och skapar ett ferment eller en dynamisk rörelse på den nivå av varat som måste påverkas eller förändras, och detta är den horisontala aspekten. Såväl den vertikala som den horisontala aktiviteten beskriver invokationens och evokationens metod, sådan denna används av alla de grupper som länkar samman de olika planetariska centren. Det tidigare framställda diagrammet torde klargöra detta.

Men alla dessa processer och hela manifestationens plan genomföres med organiserade och medvetna meditativa metoder. Planetarisk meditation, gruppmeditation och enskild meditation är till sina resultat skapande, och det är denna aspekt av den jag behandlar i denna undervisning.

Därför skall jag ge – för ert konstruktiva bruk om ni har lust att använda dem – två meditationsformer eller utkast till reflektion. Skall jag kalla dem två framställda begränsningssfärer för ert kontrollerade reflekterande tänkande? Den ena är en meditation för arbetare i den nya gruppen av världstjänare, vilka är intresserade av att bereda vägen för Kristi återframträdande, och den andra är en meditation av ett enkelt slag (som förenar inslag av bön, meditation och åkallelse), som har till ändamål att avleda pengar från materiella syften till det arbete Hierarkin söker få utfört.

För att sammanfatta:

Världens Herre fortsätter genom meditation processer, som Han igångsatte i Sin ursprungliga, skapande meditation – långt tillbaka i tidens mörkaste natt, när Han beslöt att använda denna vår planet för alldeles bestämda frälsande ändamål. Hela skapelsen är resultatet av Hans riktade och styrda tanke – en process av ihållande tänkande, som driver alla skapande energier till evolutiv och cyklisk aktivitet i enlighet med det mönster Han evigt visualiserar. Han har organiserat en grupp, som svarar på Hans meditativa avsikt. Dessa Väsen hjälper Honom med *Sitt koncentrerade och insedda ändamål* att i vårt planetariska liv införa vissa utomplanetariska energier, som behövs för fullgörandet av Planetlogos’ planerade arbete. Även själva Shamballa är genomträngt av Hans tanke och medvetet (om jag får uttrycka det symboliskt) om det som Logos har visualiserat. De är Hans ändamåls väktare, sådant som detta uppenbaras för Dem, cykel efter cykel. Dessa cyklers längd är ett av de mysterier som strängt bevakas i Världens Herres Rådskammare. Dessa cykler avser endast manifestationen i de tre världarna, där tidens och rummets begrepp styr.

Hierarkin är Väktaren av den aspekt av det cykliska, planetariska Ändamål som kallas *Planen*. Denna täcker, vad avser mänskligheten, sådana förhållandevis korta perioder som civilisationerna. I förhållande till Shamballa kallas den mellersta gruppen av mediterande, skapande Arbetare, till aktivitet för att mottaga intryck om den omedelbart förestående, önskvärda hierarkiska aktiviteten för att överföra de behövliga energierna från Shamballa till de förenade Ashramerna och således esoteriskt ”informera” Hierarkin om det som bör omedelbart uppmärksammas.

På ett lägre varv av evolutionens spiral lämnar Hierarkin den nya gruppen av världstjänare sitt intryck om den Plan som genast skall tillämpas för mänsklighetens hjälp. Denna grupp är det viktigare skapande verktyget i de tre världarna för återstoden av denna cykel av planetarisk tillvaro. Så har icke alltid varit fallet. Mänskligheten kan nu intelligent arbeta med den framlagda Planen, och detta för första gången i sin historia. Jag vill att ni noterar detta. Människorna kan nu göra sin lilla insats i att låta det gudomliga Ändamålet manifesteras, ty de har nu utvecklat den erforderliga mentala förmågan. Hittills har devaevolutionen svarat för att styra

och på skapande vis utveckla de tre lägsta naturrikena, men detta ansvar och denna övervakning blir sakteliga mänsklighetens sak. Såsom det uttrycks i Mästarnas gamla arkiv:

”Med tiden kommer Solherrarna genom manas (intellektet) att styra elementalsubstansens mänherrar, och icke endast sina egna utan även dem som söker deras hjälp. Sålunda kommer frälsningen alla till del genom människan och kommer Livets Herres härlighet till synes.”

Fokuserad avsikt, koncentrerad meditation, visualisering, riktad åkallelse (som medför frammanande) och i sitt gensvar leder till resultat är de viktigare skapelseprocesserna på alla nivåer och av alla väsen. Bön, fokuserat begär, meditation och fokuserad avsikt är de gradindelade och i följd givna läxor som mänskligheten måste lära.. Dyrkan eller erkännande av gudomlig transcendens och gudomlig immanens ligger till grund för allt det erkännande av gudomlig makt som massan kan göra. Således tränger planetens meditation in i det som ligger bortom planeten och smälter samman och förenas i solsystemisk bemärkelse med Hans Röst Som har låtit allt uppstå och med Hans Vilja Som för alla former av Hans liv mot den fulländning Han avser. Därmed främjas de *frälsningens* stora processer för vilka alla Världsfrälsare (i förhållande till mänskligheten) är symbolen, garanten och det eviga vittnesbördet.

När jag ger er dessa två meditationer, vill jag påminna alla som företar sig att bruka dessa meditationsformer att dessa icke kommer att visa sig verksamma och äga den behövliga livskraften, *såvida ej* den så mediterande identifierar sig med meditationens avsikt och mål, hängiver sig åt samarbete för detta måls uppnående och *frälser* alla sidor av sitt eget liv i överensstämmelse med det fokuserade begär som uttrycks i denna andliga vädjan. Mina bröder, det är gagnlöst att meditera för att bistå i att bereda världen för Hierarkins ankomst och för Kristi återuppträdande, *såvida ej* denna beredelse återigen är en oskiljaktig del av ert ständiga, dagliga bemödande och ej blott önsketänkande och formulering av en hoppets teori om mänsklighetens framtid. Det är gagnlöst för er att till exempel meditera för att omrikta pengar mot andligt arbete (och med ”andligt arbete” menar jag här icke kyrkornas och världsreligionernas arbete), såvida ej ni såsom individer ägnar alla de pengar *ni* har om hand åt att bruka dem rätt, att fylla era rätta plikter och att bära ert karmiska ansvar, därtill ständigt behålla insikten om hur alla pengar hänger samman med släktets andliga framtid och den hierarkiska Planens fordringar. Det måste i er medvetenhet alltid råda en insikt om alla människors behov, och detta måste gälla alla andligt sinnade människor, alla sanna esoteriker och den religiöst inriktade människan, vilkens hjärta och förståelse är mer gudomligt inklusiva än vad som är fallet hos de genomsnittliga anhängarna av någon religionslära, förkunnad av någon trosläras teologer.

Det *måste* råda insikt om att pengar är den energi som kan bringa å bane och möjliggöra den nya världstjänargruppens aktiviteter – oavsett medlemmarnas hudfärg, kast- eller religionstillhörighet. Pengar har de ännu icke om hand. Deras behov därav är stort. Miljoner behövs för spridandet av den erforderliga kunskapen om den hierarkiska Planen, miljoner behövs för främjandet av det arbete den goda viljans människor utför, miljoner behövs för massornas undervisning om att Han Som alla människor väntar är stadd på Sin väg tillbaka till vanlig synlighet. De miljarder, som för närvarande läggs ut på lyxartiklar, på dyra och onödiga begärsföremål, de miljarder (och, mina bröder, det är miljarder, vilket världsstatistiken visar) som läggs på köp av sötsaker, alkohol, tobak, ädelstenar och dyra pälsar, de miljoner som läggs på den våldsamma jakten efter spänning och efter oupphörligt nattligt nöje och slutligen de miljarder som i alla nationer läggs på väpnad konflikt, *måste* avledas mot de utlägg som möjliggör att förverkliga Hierarkins planer, vilka kommer att hjälpa mänskligheten i dess sökande efter det nya, andliga och fria sättet och vilket därför kommer att införa den nya civilisationen. Miljarder krävs för övervinnandet av den materialism som i långliga tider behärskat mänskligheten. Miljarder behövs även för omgestaltningen av människans villkor och således för vår nutida världs rening och försköning till sådan grad att Kristus kan framträda bland människorna. Genom världens finansiella resursers kloka bruk på den mänskliga förbättringens och höjningens många områ-

den skall Kristus kunna ”av den vedermöda hans själ har utstått se frukt och så bliva mättad”.

Jag ber er därför att utföra dessa två meditationer åtminstone en gång i veckan och på olika veckodagar. Dessa två former av åkallande vädjan kan alla använda som är villiga att deltaga i det angivna tjänandet.

REFLEKTERANDE MEDITATION PÅ FÖRBEREDELSE FÖR KRISTI ÅTERUPPTRÄDANDE

Ettapp I.

Sedan du uppnått en positiv och avsedd personlighetens stillhet, formulera klart för dig själv i dina egna ord svaren på följande frågor:

1. Då jag är medlem av den nya gruppen av världstjänare, vilken är min bestämda, fasta avsikt i denna stund av målmedveten kontakt med min själ?

2. Är det ändamål, min koncentrerade personlighet uttrycker, i linje med den hierarkiska avsikten – så långt det mig tillåtes att veta denna?

3. Har jag – i mitt eget personliga dagliga liv – gjort mig förtjänt av rätten (på grund av bestämd ansträngning och icke så mycket på grund av framgång) att höra till de tjänare som nu åtar sig förberedelsearbetet?

Detta är den enda gång i meditationen, då du tänker på dig själv, och det finns här, eftersom det är en metod för personligheten, fokuserad uppmärksamhet och inrättar din personlighet i mentalvärlden.

Ettapp II.

Sedan du besvarat dessa tre frågor i själens ljus, säg med eftertryck:

”Jag glömmer det som ligger bakom mig och strävar mot mina högre andliga möjligheter. Jag hängiver mig på nytt till den Kommandes tjänst och skall göra allt jag kan för att bereda människornas tankar och hjärtan för denna tilldragelse. *Jag har ingen annan avsikt i livet.*”

PAUS

Ettapp III.

1. Visualisera världssituationen så gott du kan och uttryckt enligt ditt viktigare intresse för världen och med den kunskap om världssituationen du äger. Se människomassorna överallt skinande med ett dämpat ljus och här och var punkter av starkare ljus, där medlemmar av den nya världstjänargruppen och människor med andlig avsikt och kärleksfullt hjärta arbetar för sina medmänniskor.

2. Visualisera sedan (genom den skapande fantasin) Hierarkins livfulla ljus strömma mot mänskligheten och långsamt förenas med det ljus som redan finns i människorna. Uttala sedan Åkallelsens första strof:

Från punkten av Ljus i Guds Tanke

Låt Ljus strömma fram i människornas tankar.

Låt Ljus stiga ner på Jorden.

3. Begrunda sedan Kristi återframträdande. Inse att Han alltjämt är samma stora Identitet, oavsett vid vad namn Han kallas i de många världsreligionerna. Uttala sedan Åkallelsens andra strof:

Från Kärlekens punkt i Guds Hjärta

Låt Kärlek strömma fram i människornas hjärtan.

Må Kristus återvända till Jorden.

4. Sträva att koncentrera din fasta avsikt på att tjäna och sprida kärlek i din omgivning och inse att du i den mån du kan göra detta söker förena din personliga vilja med den gudomliga Viljan. Uttala sedan Åkallelsens tredje strof:

Från det Centrum där Guds Vilja är känd

Låt Avsikt leda människornas små viljor –

Den Avsikt Mästarna känner och tjänar.

5. Tänk över vad du den kommande veckan kan göra för att främja förberedelserna för Kristi ankomst.

PAUS

Ljuda sedan OM tre gånger, varvid du sätter in den trefaldiga personligheten på förberedelsearbetet.

Förslag:

1. Det föreslås att ni gör denna meditation en gång varje vecka, varje *torsdag*, i stället för er vanliga meditation. Sträva efter att erhålla en inställning av längtan, hängivenhet, bön och fast avsikt (i angiven ordning), innan ni följer den skisserade formen. Esoterikstuderande behöver hjärtats likaväl som det mentalas tillvägagångssätt för att göra denna meditation till det mäktiga redskap den kan bli.
2. Sträva efter att mellan torsdagarna genomföra resultaten av den reflektion denna meditation uttrycker. Gör upp praktiska planer, och när ni varje vecka utför denna meditation, granska de planerade verksamheterna i ljuset av den *avsikt* ni uttryckt.
3. Gör denna meditation kort och dynamisk. Sedan ni utfört den några gånger, bör detta vara lätt att göra. Glöm de olika etapperna och låt er drivas av den ordningsföljd och syntes som ligger i formen.

REFLEKTERANDE MEDITATION OM ATT FÅ PENGAR ATT STRÖMMA IN FÖR HIERARKISKA ÄNDAMÅL

Etapp I.

Sedan du uppnått en positiv och avsedd personlighetens stillhet, formulera klart för dig själv i dina egna ord svaren på följande frågor:

1. Om pengar hör till det som i dag mest behövs för andligt arbete, vilken är den faktor som för närvarande avleder dem från Hierarkins arbete?
2. Vad har jag för egen inställning till pengar? Betraktar jag dem såsom en stor och möjlig andlig tillgång eller tänker jag på dem i materiella begrepp?
3. Vad har jag för eget ansvar vad gäller de pengar jag handhar? Handhar jag dem såsom en Mästarnas lärjunge borde handha dem?

PAUS

Etapp II.

1. Begrunda mänsklighetens återlösning genom pengars rätta bruk. Visualisera hur pengar i dag brukas i världen såsom

a. Konkretiserad energi för närvarande huvudsakligen för rent materiella ändamål och för tillgodoseendet (vad individen beträffar) av rent personliga begär.

b. Visualisera pengar såsom en stor ström av gyllene substans, som flödar bort undan materialismens krafter kontroll och in under Ljusets Krafter kontroll.

2. Säg sedan följande åkallande bön med fokuserad mental koncentration och av en *i hjärtat känd* önskan att tillgodose andliga krav:

”O Du, i Vilken vi lever och rör oss och har vår varelse, den Makt som gör allting nytt, vänd pengarna i världen till andliga ändamål. Rör människornas hjärtan överallt, så att de till Hierarkins arbete kan skänka det som hittills givits till materiell tillfredsställelse. Den nya gruppen av världstjänare behöver pengar i stora mängder. Jag ber om att de stora summor som behövs må göras tillgängliga. Må denna Din mäktiga energi handhas av Ljusets Krafter.”

3. Visualisera sedan det arbete som utföres av de grupper du är knuten till (till exempel Arcane School och Tjänandets Verksamheter eller någon annan grupp, varom du vet att den söker genomföra någon hierarkisk plan). Se sedan genom den skapande fantasin och genom en viljeakt oräkneliga och obegränsade summor pengar strömma till dem som söker utföra Mästarnas arbete.

4. Säg därpå högt med övertygelse och eftertryck:

”Han som hela världen väntar, har sagt att det vi i Hans Namn ber om och med tro på svaret, skall utföras.”

Minns samtidigt att ”tron är en fast tillförsikt om det som man hoppas, en övertygelse om ting, som man icke ser.” Tillägg sedan:

”Jag ber om de pengar som behövs för och kan begära dem, ty

Från det Centrum vi kallar människosläktet

Låt Kärlekens och Ljusets Plan förverkligas

Och må den försegla dörren till det ondas boning.”

5. Avsluta med en noggrann betraktelse över ditt eget ansvar för Planen och planera varje vecka ditt finansiella samarbete med Hierarkin. Var praktisk och realistisk och vet att om du icke giver, kan du icke begära, ty du har ingen rätt att frammana det, vari du ej är delaktig.

Förslag:

1. Denna meditation är så enkel att många av er betraktar den såsom menlös och kanske fåfäng. Om den används av många samtidigt, kan den dock bryta det dödläge som för närvarande hindrar tillräckliga penningmedel från att strömma in i det arbete Hierarkin söker utföra.

2. Gör denna meditation varje *söndags* morgon. Sätt undan vad du sparar under den gångna veckan för arbetet och skänk det i meditation till Kristus och Hans Hierarki. Antingen beloppet är stort eller litet, kan det bli en enhet med magnetisk dragningskraft i Mästarnas planer.

3. Inse den lag i esoteriken som säger att ”till dem som giva skall varda givet” så att de kan giva återigen.

4. Försök att känna verklig kärlek strömma genom dig och ha den fasta avsikten att uttrycka denna kärlek till alla du kommer i kontakt med. Det är en stor attraherande och osjälvisk faktor i världsskeendet.

DEL XIV

I min senaste serie anvisningar gav jag er en gruppmeditation, vars ändamål består i att främja det arbete den nya gruppen av världstjänare utför, när den söker förbereda mänskligheten för Kristi återuppträdande. Detta förberedelsearbete är den huvudsakliga drivkraften till allt jag gör och var det främsta motivet för gruppens bildande i detta århundrades början. Pionjärer för denna grupp framträdde på 1800-talet, men organisationen, sådan den nu finns, är ganska ny.

I denna anvisning skall vi betrakta gruppmeditationen i dess förhållande till den nya gruppen av världstjänare och nödvändigheten av att i världen upprätta en förenad världsgrupp, hängiven enhällig och samtidig meditation på arbetet med att förbereda världen för den nya ordningen och för Kristi rättskipning (om jag så får kalla den).

Det är nödvändigt att ni alla anlägger en vidare syn på det företag denna grupp har åtagit sig, ty annars kommer det meditationsarbete ni nu utför att hindra mer än att hjälpa. Den nya gruppen av världstjänare har *icke* till uppgift att sprida esoterisk eller ockult information. I det att människorna förbereds för Kristi återframträdande, måste de många samhällsklassernas behov tillgodoses. Grupper i världen av alla de slag måste kontaktas. Mycket av det arbete som skall utföras är således rent ekonomiskt och avser riktig livsmedelsförsörjning och verklig trygghet för miljoner människor, som – i många liv framöver – inte kommer att vara intresserade av esoteriska ting. Reformen av de många världsreligionernas samfund är en annan sida av samma arbete, som inte förutsätter esoterisk information utan införandet av sunt förnuft och framstegsideer i teologin och den kyrkliga verksamhetens växling från betonandet av materiella värden till andliga. De politiska regimerna i världen behöver anpassa sig till varandra. Det har aldrig ingått i den gudomliga planen att alla nationer och folk skulle följa någon för dem alla gällande politisk ideologi eller tvingas in under ett enhetligt allmänt styrelseskick. Nationerna är olika, har olika kulturer och traditioner. De kan fungera nöjaktigt med olika och egenartade

styrelseskick. Likväl kan de samtidigt nå en ändamålets enhet, byggd på en äkta önskan om alla människors välfärd och framåtskridande överallt.

På alla dessa områden för mänsklig tanke och verksamhet har den nya gruppen av världs-tjänare en framträdande roll att spela. I själva hjärtat av denna världsvida grupp finns de som befinner sig i Mästarnas Ashramer – såsom vissa av er gör – eller på dessa Ashramers utkant eller inom dessas inflytelsesfär. Deras uppgift är till stor del meditativ, och de utför den för att påverka de gruppmedlemmars tänkande som ännu icke står i förbindelse med någon Ashram. De arbetar således av motiv som är humanitära, betingade av eget intresse och egen stråltillhörighet, och alla dylika medlemmar styres mer eller mindre av den egna själens stråle. Detta påverkar alldeles bestämt tjänandets olika områden. Dessa är de tankeområden inom mänskligheten, på vilka förberedelsen för Kristi ankomst måste göras. Men denna verksamhet är i regel icke knuten till det esoteriska synsättet eller sättet att nalkas sanningen, utan hör strängt taget till förbättrandet av de mänskliga relationerna. Kristus själv (för två tusen år sedan) sökte visa detta slags hjälpverksamhet. Han behöll den esoteriska undervisningen för de få, de mycket få, som kunde närma sig förståelse, men gentemot massan utgick Han från sunt förnuft och hjälp-samhet i fysiska världen. Minns alltid detta.

Jag har sedan någon tid sökt inskräpa hos er det eviga faktum att hela universum har skapats och dess evolution framdrivits genom tankens kraft, och med tankens kraft menas detsamma som kontrollerad meditation. Denna innefattar talrika subjektiva, andliga och mentala gruppers samfälliga meditation. De lagar, som styr detta meditationsarbete, är resultatet av vissa mentala föresatser, som är bärare av Planetlogos' vilja och styr alla mindre grupper av levande väsen, en styrning som närmast utgår från Dem, Vilkas uppgift det är att förvalta de gudomliga lagarna och se till att de efterlevs. Viljans frihet skall här förknippas med *tids*begreppet men icke med de slutgiltiga och fränkomliga gudomliga resultat som erhålls vid den ofantligt långa världs-periodens slut. Den större tankeform, som den andliga Hierarkin skapar genom förenad ashramisk meditation, kallar vi *Planen*. Sanat Kumaras grundläggande ändamål uppenbaras från cykel till cykel av Hans Agenter i Shamballa, och Dessa lämnar intryck därav på Hierarkins ledande Medlemmar. Dessa låter i Sin tur detta intryck bli ämnet för Sin ashramiska meditation, varvid De anpassar dess olika begrepp och i huvuddrag angivna ändamål till en synnerligen noggrant formulerad plan och framställer – vad avser mänskligheten – sju aspekter eller faser av evolution och strävan, allt enligt det arbete varje deltagande till en viss stråle hörande Ashram önskar för någon bestämd tid. Varje Ashram företar således meditation på den allmänna Planen och varje invigd och lärjunge – från den högst invigde än till den minst betydande lärjunge – finner således (om ni blott kunde inse det) sin plats och området för sin verksamhet och sitt tjänande.

Här kanske ni ställer frågan: Vilket värde har den meditation och den insats en nytillkommen lärjunge kan utföra, som inte är van vid ashramiska tankemönster och inte förmår stort bidra till den allmänna gruppmeditationen? Detta är en fråga, som är värd att besvaras och på ett sätt som är en stor uppmuntran för neofyten. De invigdas och lärjungarnas olika grader och ranger är så inrättade att resultatet av deras meditation på Planen blir sådant att mänsklighetens olika gruppers många skilda behov (från den framskridna intelligentsians ner till den utbildade arbetarens behov) kan nöjaktigt tillgodoses och mänskligheten i dess stora flertal kan förmås att röra sig framåt i enlighet med evolutionens ändamål. Har den tanken någonsin slagit er att Mästarens meditation på den Plan vars väktare Han är och Hans formulering av vad Han kan göra ifråga om verksamt samarbete icke skulle vara till gagn eller nytta för våra stora städer och jordbruksområdets obildade invånare? Denna icke tänkande massas behov måste mindre andligt utvecklade lärjungar tillgodose. Det som mest lockar dessa är förmodligen möjligheten att lämna ekonomiskt bistånd. Dessa ringare lärjungar har till uppgift att – under århundradenas lopp – för den okunniga massan bevisa att det andliga levnadssättet och den verkliga andliga förståelsen innefattar det fysiska livets uttryck i alla dess aspekter och icke enbart religionens

eller filosofins tänkesätt. Den meditation som lärjungen eller den invigde övar, oavsett vilken grad han nått, har således sitt gagn, ty genom sin meditation (som de utför på sin egen nivå) kan de anpassa Planen till de vitt skilda grupperna, och så kan den hierarkiska Planen nå från Hierarkins Mästare genom Ashramerna till den nya gruppen av världstjänare och således till hela mänskligheten. Jag vill att ni fattar, om ni kan göra det, hur enkel denna bild egentligen är, ty ni kan deltaga också i denna stora meditationsuppgift.

Något som jag hade föresatt mig att uppnå, när jag åtog mig detta arbete att klargöra Planen för mänskligt tänkande och således bereda vägen för alla Mästarnas Mästare, var att bevisa icke blott att Planen bygger på planetarisk meditation utan även att den i sitt framåtskridande mot att komma till uttryck tillgodoser vad människor av alla möjliga grupper och klasser behöver och att – vilket är ännu viktigare – det kan bevisas att ordet ”andlig” avser livsupplevelsens varje sida. Begrunda detta uttalande. Andligt är det som ligger bortom det som hittills uppnåtts, är det som förkroppsligar visionen och som eggat människan fram mot ett mål, som är högre än det hon uppnått. Världens kyrkomän har dragit en stor skiljelinje mellan det mänskliga och det andliga, mellan det materiella och det icke-materiella. Därmed har de bildat syndbegreppet och i hög grad försvårat människornas liv och förståelse. De har givit människornas strävan en självisk innebörd, de har icke lärt mänskligheten att meditation och bön helt enkelt är faser av samarbete med den gudomliga Planen. Individualismen främjades och gruppförståelsen gick förlorad. Kanske – på grund av mörkrets bröders arbete – det ej fanns något sätt att motverka detta farliga avledande av människans strävan och sanningssökande. Men den tid är nu kommen, då människor kan styra sitt eget tänkande enligt meditationens stora rytm, alltifrån önskan genom bön till dyrkan och därifrån till meditation och åkallelse.

Detta är den uppgift som omedelbart förestår för den nya gruppen av världstjänare, som överallt samarbetar med den goda viljans människor. Varje medlem av den nya gruppen får själv utröna var han står, var hans meditativa ansvar ligger och vilket område för tjänandet av människosläktet ödet anvisar honom. Detta är ingen lätt uppgift, mina bröder. Människor är så ofta andligen äregiriga och ödar sin tid med att göra sådant som ej är deras ödesbestämda uppgift, eftersom de därmed tillgodoser sitt andliga högmod.

Ni måste lära er att ge ordet ”meditation” en vidare innebörd än ni hittills gjort. Koncentrerat tänkande ingår i den planetariska meditationen. Noggrann planering av hjälpen till de behövande och fullföljande i meditation av alla tankeuppslag, som gör denna plan gagnelig och effektiv. I denna uppräknings av meditationens möjliga tillämpningar har jag inte berört den stora skapande meditation som svarar för evolutionsprocessen och formernas hela världs styrda rörelse framåt in i större härlighet och ljus.

Det arbete, sådana esoteriska grupper som Arcane School och andra utfört, när de undervisat i meditation, har ej bestått i annat än att lära den behövliga koncentrationen. Först i det meditationsarbete, som utföres i fjärde graden, har något av det skapande arbetet blivit möjligt och detta på dess mest elementära stadier. Likväl leder Arcane School världens aspiranter i meditation av esoteriskt slag, ehuru icke på något sätt av mystiskt slag. Meditation av det mystiska slaget har en mycket gammal utformning, och dess bruk anger nästa steg för mänsklighetens stora massa. Meditation av mystiskt slag skall icke övas av aspiranter och lärjungar, som söker arbeta i en Ashram i samverkan med Planen och under en Mästares ledning.

Meditationen blir effektiv i skapande mening och i de tre världarnas tre slag av medvetenhet först när antahkarana i färd med att byggas. Personlighetens världar är den tredje gudomliga aspektens världar, och skapandet av tankeformer i dessa (sådan det konkreta mentala vanligen utför detta) sammanhänger med formen, med förvärvet av det önskvärda och ägnas huvudsakligen de materiella värdena. Men när människan börjar fungera såsom en av själen genomlyst personlighet och utför uppgiften att göra sig mottaglig för det högre andliga intrycket, kan den andliga triadens skapande arbete utvecklas och kan ett högre slags skapande meditation tillämpas. Den är av sådant slag att varje människa måste själv finna och upptäcka den, ty den

måste vara uttrycket för hennes egen andliga förståelse, frukten av medvetet byggande av antakarana och övad under intryck av den Ashram, till vilken hon är ansluten.

Tidigare i denna anvisning använde jag orden ”en förenad världsgrupp, hängiven enhällig och samtidig meditation på arbetet med att förbereda världen ... för Kristi rättskipning.” Jag vill i synnerhet rikta er uppmärksamhet på den sista meningen, som inför ett nytt begrepp i det förberedelsearbete den nya gruppen av världstjänare skall utföra. Uppgiften består i att genom meditation lägga grunden till kännedomen om och verkan av de lagar och principer som skall styra den kommande tidsåldern, den nya civilisationen och den framtida världskulturen. Förrän åtminstone grunden till den kommande ”rättskipningen” lagts, kan Kristus icke återframträda. Om han kommer utan denna vederbörliga förberedelse, skulle mycken tid, möda och andlig energi spillas. Därför måste vi utgå ifrån (om dessa förutsättningar godtas) att det – i den nära framtiden – i varje land organiseras en grupp människor, som i lämplig ordning ”samtidigt och enhälligt” mediterar på dessa rättskipningsåtgärder och dessa grundläggande lagar, på vilka Kristi styre skall vila och vilka väsentligen är Guds Rikes lagar, lagarna för det femte riket i planetens naturliga utvecklingsprocess.

Så mycket har dryftats om dessa lagar ur den mystiska och enbart kristna synvinkeln att de använda beteckningarna egentligen är meningslösa. I hela ämnet behöver nytt liv införas, och det behöver framställas på ett nytt sätt och med en ny terminologi, som bättre motsvarar det vetenskapligt utbildade och samtida intellektets tilltagande mentala uppfattningsförmåga. Det har i det oändliga talats om broderskap och införandet av principen om att vi alla är Guds barn, utan att detta gjort stort till för att ändra människornas inställning till varandra och till de gemensamma mänskliga problemen.

Den nya gruppen av världstjänare kommer att tala i andra ordalag, och den kommer att lägga tonvikten vid:

1. Lagen för riktiga mänskliga relationer.
2. Den goda viljans princip.
3. Lagen för gruppsträvan.
4. Enhällighetens princip.
5. Lagen för andligt närmande.
6. Den väsentliga gudomlighetens princip.

Om ni studerar de många böcker jag skrivit, finner ni att de huvudsakligen behandlar de regler som styr förmågan att arbeta i grupp – vilket är det slags arbete, vartill Hierarkin är evigt förpliktad. Reglerna för lärjungar har jag givit er i *En avhandling om vit magi*, reglerna för aspiranter i *Invigning*, reglerna för lärjungar och invigda i *En avhandling om de sju strålarna*, volym V. I andra böcker finner ni reglerna för grupparbete. Alla dessa regler är väsentligen regler för handlandet, som, om aspiranten ålägger sig dem, tar intryck av dem och följer dem, sätter honom i stånd att förstå vad andlig lag är och vad Guds Rike består i. Alla dessa är förberedelser för den nya gudomliga ordningen på Jorden.

Jag vill även rikta er uppmärksamhet på orden ”enhällig och samtidig” meditation. De är icke valda utan djupare tanke. Ett tillstånd som är enhälligt är icke ett tillstånd som – från den andliga synpunkten betraktat – är påtvingat. Det har beskaffenheten av spontan ömsesidig reaktion – en reaktion, som framkallas till gensvar av en själ, som står i förbindelse med sin personlighet, på en andlig sanning eller intuition, och från denna finns ingen undanflykt för det lägre mentala. Det begrepp om enhällighet som Sovjetryssland framställt strider fullständigt emot sanningen. Detta begrepp innebär att den uppfattning, det beslut och den tolkning en grupp mäktiga män gör gällande är sanningen och att den lättleda massan genast ansluter sig till denna. Detta är en fullständig missuppfattning, som ingen medlem av den nya världstjänargruppen hyllar. Tvärtom kommer de att till sista andetaget bekämpa detta fängslande av människosjälens. Verklig enhällighet är ett i frihet fattat beslut till svar på en framställning av sanningen som kommer den konstaterade verkligheten så nära som möjligt. Alltså: *i sanningens framställning ligger*

tryggheten för alla människor. Detta innefattar nödvändigtvis ett djupt andligt framläggande av väsentliga fakta. Samtidighetens princip är förenad med denna, ty ömsesidigt erkännande av likadant närmande till sanningen får samfälld aktivitet såsom ofrånkomligt resultat.

Hela poängen, mina bröder, är att i båda sammanhangen drivkraften till aktivitet ligger hos individen och att det icke finns *någon* påtvingande auktoritet. Den enda auktoritet som erkänns är sanningen, sådan den framträder i det mänskliga medvetandet i en viss given världscykel. I dag inser man (och ibland även förkastar man) sanning i större omfattning än i något tidigare historiskt skede. Människorna har nått den punkt i evolutionen, där de kan veta sanningen, *om* och *när* den framställs, emedan det konkreta mänskliga intellektet nu är i högre grad mottagligt för abstrakt sanning och således för det framställning som i evolutionen väntar härnäst. Det är denna som de totalitära makterna, svarta logens omedvetna (och jag menar detta, mina bröder) agenter bekämpar. De kommer icke att segra. I det långa loppet kan de ej göra det, ty människoanden är evigt frisk och sund.

Jag vill att ni noga begrundar dessa förslag och sålunda bereder er för att klarlägga de andliga lagarna och principerna såsom ämnen för meditation. Jag framlägger för er häri sex ämnen för gruppmeditation. Detta är väsentligen det ni närmast har att beakta, om den ”enhälliga och samtidiga” meditation, som kan bli omedelbart effektiv, organiseras och utvecklas.

Alice A. Bailey, *Discipleship in the New Age, Volume Two*, sidorna 111–239.

Svenska översättningens titel: *Lärjungaskap i den nya tidsåldern, volym två.*

Översatt av Lars Adelskog

Copyright © Lars Adelskog 2025.

Noter

Sidan 15

”en tilltagande känsla av samhörighet med planeten ur subjektiv synvinkel”

I A.A.B.:s terminologi betyder ”subjektiv” allt slags verklighet, som inte är objektivt konstaterbar för mänskliga normalindividen, alltså detsamma som överfysisk verklighet.

”I alla lärjungars skolning är ett av målen att i medvetenheten låta fenomenvärlden träda i bakgrunden och samtidigt göra meningens värld verkligare och mer levande. Denna värld är i sin tur förrummet till orsakernas värld, där ett medvetet förhållande med Invigaren kan upprättas.”

Med ”fenomenvärlden” menas fysiska världen, med ”meningens värld” mentalvärlden och med ”orsakernas värld” kausalvärlden.

”Avsikten med en dylik inriktning är att ’triangelarnas liv skall kunna tränga in på kvadratens yta och frambringa den ofrånkomliga verkan, ideernas groning och den nya civilisationens och kulturens blomning.’ Så har en av Mästarna uttryckt avsikten med vissa skeden av det ashramiska arbetet, i synnerhet det som sammanhänger med meditation. En annan Mästare har uttryckt den hierarkiska avsiktens ändamål såsom ’den högre triangelns förening med den lägre och dessas sammanförande i kvadraten’.”

Med ”triangelarna” menas här de båda högre triaderna – tredjetriaden (43:4, 44:1, 45:4) och andratriaden (45:4, 46:1 och 47:1) – och med ”kvadraten” den så kallade ”lägre fyrfalden”, den den lägre (eller mindre) delen av kausalhöljet (den inkarnerande delen), mentalhöljet, emotionelhöljet och eterhöljet (men inte organismen, som icke är en ”princip”, det vill säga för medvetenhet och energi är fullständigt beroende av det närmast högre höljet, eterhöljet). Det anmärkningsvärda med dessa båda utsagor av två esoterikens mästare är att deras bruk av termer inte ansluter sig till den teosofiska terminologi som A.A.B. genomgående brukar och som talar om endast andratriaden såsom ”triad”, men inte tredjetriaden, utan talar om denna såsom

”monaden”. De båda esoterikens mästare, som här citeras anonymt, brukar således en terminologi i överensstämmelse med hylozoikens. Det är väl en icke alltför vågad gissning antaga att de båda verkar i något ashram med udda nummerbeteckning.

Sidan 17

”intuitionens nivåer eller det högre, abstrakta mentals nivåer”.

Kausalmedvetenheten (47:2,3) avses.

Sidan 18

Med ”Sanat Kumaras Rådskammare” menas planetregeringen.

Sidan 20

”Jag vill även bedja er att läsa och läsa om de två Anvisningarna – varav den ena handlar om Konferensernas cykel och den andra om Kristi arbete.”

De båda nämnda anvisningarna återfinns tryckta i den i A.A.B.:s namn utgivna boken *The Externalisation of the Hierarchy* (ännu ej översatt till svenska) respektive i boken *The Reappearance of the Christ*, översatt till svenska under titeln *Kristi återkomst*.

Sidan 21

”2. Bli varse ’regnmolnet av vetbara ting’, vilket Patanjali omnämner.”

För uppgifter om ”regnmolnet av vetbara ting” hänvisas till den i A.A.B.:s namn utgivna boken *The Light of the Soul* (ej översatt till svenska), sidorna 38, 424–426.

”Dessa båda kommer att framstå klarare för er, när vi nu fortsätter med att betrakta det tredje ämnet för dessa anvisningar – telepatin.”

Dessa anvisningar återfinns i den i A.A.B.:s namn utgivna boken *Telepathy and the Etheric Vehicle* (utgiven i svensk översättning såsom *Telepati och eterkroppen*).

Sidan 22

”Dessa mantriska strofers underbara natur består i att de är begripliga för människoriets medlemmar och för Guds Rikes medlemmar.”

De är begripliga för mänskligheten och för planethierarkin.

Sidan 30

”Se, jag är med eder alla dagar intill tidens ände.” Bibeln, Evangelium enligt Matteus 28:20.

Sidan 31

”Även Kristus själv brottades med den gudomliga viljans problem och riktade Sig till Monaden i den stund Han först insåg hur omfattande och svårt Hans uppdrag såsom Världsfrälsare var. Han ropade då högt: ’Fader, ske icke min vilja, utan Din.’”

Termen ”monaden”, denna ursprungligen pytagoreiska term, bör uteslutande användas i sin ursprungliga betydelse att beteckna det oförgängliga jaget, individen, såsom uratom, och icke, såsom A.A.B. och före henne Annie Besant gjorde, att beteckna tredjetriaden. Men fransett detta oriktiga språkbruk, som bara kan medföra begreppsförvirring, är det sakligt alldeles riktigt att, såsom A.A.B. här gör, framställa det som om Christos–Maitreya, vid denna tid ett 43-jag, riktade sig till sin tredjetriad. Tredjetriaden är 43-jagets redskap och hölje i världarna 43–45, alldeles liksom förstatriaden, ”personligheten”, är människomonadens redskap och hölje i de tre lägsta världarna, mentalvärlden (men icke kausalvärlden), emotionalvärlden och fysiska världen. Christos–Maitreya hade således ingen anledning att ”vända sig” till sin tredjetriad, som om denna vore något slags högre väsen, allra minst att kalla denna ”Fader” och underkasta sig

denna triads "vilja", ty 43-jaget är suveränt i sin tredjetriad, liksom mänskliga kausaljaget är suveränt i sin förstatriad, "personligheten". Såsom Laurency påpekar i sin uppsats *Om Alice A. Baileys bok The Reappearance of the Christ*, har A.A.B. här sammanblandat evangelielegendens gnostiska symbol med det verkliga skeendet.

"skall Han av den vedermöda Hans själ utstått se frukt och så bliva mättad". Bibeln, Jesaja 53:11.

Sidan 31

"Ni bör begränsa ert meditationsarbete så, att ni uteslutande söker att på djupet förstå denna strof av den Stora Åkallelse och hos er själva framkalla den åkallande andan."

Med "denna strof av den Stora Åkallelsen" menar D.K. faktiskt hela denna åkallelse, alltså alla tretton raderna "Från punkten av Ljus i Guds Tanke ... Låt Ljus och Kärlek och Makt återupprätta Planen på Jorden." Innebörden är att D.K. betraktar denna sist givna åkallelse såsom den tredje och avslutande strofen i en enda större åkallelse, varav den första strofen gavs år 1936 och den andra år 1940.

Sidan 33

"Sedan följde en övning i inrätning, så att den inre andliga människans struktur eller uppbyggnad kunde rätt inriktas och inrättas och därmed ej vålla den gudomliga energins inflöde något hinder."

Med den "inre andliga människans struktur eller uppbyggnad" menas de fyra inkarnationshöljerna utom organismen, alltså triadhöljet (inkarnerande delen av kausalhöljet), mentalhöljet, emotionalhöljet och eterhöljet; med "den gudomliga energins inflöde" menas inflödet av energier från först andratriaden (45:4, 46:1, 47:1), senare även tredjetriaden (43:4, 44:1, 45:1).

Sidan 36

"Ajnacentret" är i yogafilosofin beteckningen på panncentret, liksom "tusenbladiga lotusblomman är dennas beteckning på hjässcentret.

Sidan 37

"I denna tredje meditation har ni människan, den andliga människan, som, grundad i själen, kommer i nära kontakt med den Andliga Trefalden (och därmed till sist förenas med denna), Monadens avspiegling."

Med användande av hylozoikens terminologi kan man uttrycka detta precisare: Människomonaden, självmedveten i sitt kausalhölje, kommer i kontakt med andratriaden. Senare övergår monaden helt och hållet till andratriaden, centrar sig i denna och lämnar därmed människoriket. I samband därmed överlämnar Augoeides andratriaden till den före detta människomonaden, som från och med nu står under direkt inflytande av Protogonos, tredjetriadens förvaltare.

"1. Den trefaldiga personligheten.

2. Själens tre aspekter.

3. Den Andliga Trefalden."

Med "den trefaldiga personligheten" menas förstatriaden med dess tre enheter (47:4, 48:1, 49:1), med "själens tre aspekter" menas kausalhöljets tredelade centrum, med "den Andliga Trefalden" eller "den Andliga Triaden" menas andratriaden (45:4, 46:1, 47:1).

"Han är nu beredd att anträda den högre evolutionens väg."

Det mål, som uppsatts för medvetenhetsevolutionen inom vårt sjuklot, är bland annat att nuvarande människomonader före sjuklotets avveckling efter den sjunde eonen skall ha blivit

45-jag. De människomonader, som dessförinnan når utöver detta kollektiva mål, sägs därmed anträda den högre evolutionens väg, som alltså begynner med förvärvet av 44-medvetenhet.

Sidan 38

Med "regnmolnet av vetbara ting" avses kausalvärldens innehåll av verklighetsideer.

"den snart begynnande cykeln", det vill säga Vattumannens zodiakepok, som började år 1950.

"De var avsedda att framkalla ert abstrakta intellekt".

Med "abstrakt intellekt" (engelska: "abstract mind") menas enligt teosofernas terminologi det kausala (47:1-3), till skillnad från "konkret intellekt" ("concrete mind"), som avser det mentala (47:4-7).

Sidan 39

"Hela ert meditationsarbete är alltför konkret."

Det vill säga meditationsarbetet höjer sig icke över det mentala, 47:4-7, når ej upp i det kausala, 47:1-3.

"kosmiska emotionalvärlden" är andra kosmiska riket, världarna 36–42.

"buddhivärlden" är essentialvärlden, värld 46.

"lärjungen är korsfäst på himlens fasta kors".

Med "himlens fasta kors" menas i astrologin zodiakkonstellationerna Oxen, Lejonet, Skorpionen och Vattumannen, vilka tillsammans bildar ett kors. Dessa symboliserar i sin helhet andratriaden, dennas energier och höljen, liksom "föränderliga korset", konstellationerna Tvillingarna, Jungfrun, Skytten och Fiskarna, står för förstatriaden, dennas energier och höljen, och kardinala korset, konstellationerna Väduren, Kräftan, Vågen och Stenbocken, avser tredje-triaden, dennas energier och höljen. Liksom mänsklighetens överväldigande flertal, de oinvigda, lever, styrda av förstatriaden och dennas höljen, inkarnationshöljerna (47:4–49:1), men ej i större utsträckning lärt sig styra dessa höljen, så lever lärjungarna under ökande inflytande av andratriaden och skall till sist centra sig i och styra denna. Så länge denna process, vars mål är monadens slutgiltiga centrering i andratriaden och därmed kontroll över denna, alltså pågår och ännu ej fullbordats, förblir lärjungen "korsfäst" på detta "himlens fasta kors".

Sidan 41

Med "intuitionsmedvetenheten" menas essentialmedvetenheten, 46-medvetenheten.

"Ni har dem och bör följa dem omsorgsfullt, varvid ni beaktar att ni har åtminstone i viss mån överbryggat klyftan mellan personligheten och den andliga triaden och att det ni behöver göra är att fullborda och förstärka regnbågsbron och sedan använda den med lätthet."

Med "personligheten" menas förstatriaden och med "den andliga triaden" menas andratriaden. Med "klyftan mellan personligheten och den andliga triaden" menas den klyfta i medvetenheten som föreligger mellan medvetenheten i andratriadens lägsta enhet, 47:1, och den i förstatriadens högsta enhet, 47:4, alltså de kausala medvetenhetsslagen 47:2 och 47:3. Denna klyfta är det lärjungens sak att överbrygga genom att förvärva medvetenhet i kausalhöljet. Därmed bygger han en permanent förbindelse mellan de två lägre triaderna. Denna förbindelse kallas antahkarana eller regnbågsbron,

Sidan 42

Med "den av själen genomlysta personligheten" (engelska: soul-infused personality) menas den

människa på högre stadier (högre emotionalstadiet och högre mentalstadiet), hos vilken kausalmedvetenheten gör sig alltmer gällande gentemot inkarnationshöljernas medvetenhet.

”Den enda sanna tillvaron är monaden i dess egen värld,”

Med ”monaden i dess egen värld” menas tredjetriaden. Att kalla denna för den enda sanna tillvaron är oegentligt och sakligt sett vilseledande, ty allt i kosmos består av olika slags atomer, uratomer och av dessa sammansatta atomslag, och intet av dessa atomslag är mer eller mindre sant eller verkligt än något av de andra. Att monaderna, sedan de nått så högt i medvetenhetsevolutionen att de förmår leva självmedvetet i höljen som består av högre slags atomer, därmed lever ett mer ändamålsenligt liv, i större harmoni med livslagarna, betyder icke att dessa höljen är ”sannare” än de höljen monaden använde på lägre stadier i sin evolution.

”att livstråden nödvändigtvis går genom mentalvärlden (med intellektets dithörande tre aspekter), varvid den förbinder monaden, själen och personligheten till ett enda levande helt.”

Med ”mentalvärlden” menas här såväl mentalvärlden i trängre mening (47:4-7) som kausalvärlden (47:1-3). Med ”intellektets tre aspekter” (engelska: the three aspects of the mind) menas andratriadens mentalatom (47:1), förstatriadens mentalmolekyl (47:4) och det förbindande kausalhöljet. Med ”monaden, själen och personligheten” menas de tre triaderna (”monaden” = tredjetriaden, ”själen” = andratriaden och ”personligheten” = förstatriaden).

”det föreligger för den av själen genomlysta personligheten en bestämd lucka i *medvetenheten* mellan det lägre mentala och det abstrakta mentala.”

Med ”det lägre mentala” menas det mentala i trängre mening, 47:4-7, med ”det abstrakta mentala” menas det kausala, 47:1-3.

”Det högre mentala (som är den andliga triadens lägsta aspekt)”
47:1 avses.

”den andliga människans totala evolution”

”Den andliga människan” betyder här med hylozoikens terminologi detsamma som människomonaden. Uttrycket ”den andliga människan” kan nog lätt missförstås, i synnerhet om det uppfattas såsom motsatt uttrycket ”den icke-andliga människan”, som används på sidan 36 och snarast betyder ”den icke andligt inriktade människan”.

Med ”den lägre mentalvärlden” avses mentalvärlden i trängre bemärkelse, 47:4-7.

Sidan 44

”universella intellektet”

Beteckning övertagen från H.P. Blavatsky med föga precis betydelse; avser något slags högre (lägst kausal) kollektivmedvetenhet.

Sidan 45

”den fysiska solen”, ”solens hjärta”, ”den centrala andliga solen”. Med dessa tre beteckningar avses dels solen i värld 49, värld 46 respektive värld 43, dels solen i världarna 43–49, 36–42 respektive 29–35. Undantagsvis har en esoterisk symbol eller ett symboliskt uttryck bara en betydelse.

”Nirmanakaya” är en gemensam beteckning på en serie allt högre väsen, lägst 46-jag, som har till uppgift att nerdimensionera de kosmiska energierna till solsystemiska och planetariska.

Sidan 46

”Verksamhetens Buddhaer” kallas de tre kosmiska jag, som står närmast under vår planet-härskare och är hans lärjungar.

”bygga den nya människan i Kristus” är en ursprungligen (äkt) gnostisk beteckning för människans, förstajagets, förvandling till andrajag.

Sidan 47

”den ashramiska meditationen alldeles saknar personlighetsinslag.”

Detta skall fattas i två bemärkelser: den ashramiska meditationen skall icke i något avseende befatta sig med den enskilde, hans personliga förhållanden och problem, och den skall icke heller arbeta med inkarnationshöljens medvetenhetsslag (47:4 och lägre), den skall med andra ord sagt vara höjd till åtminstone det kausala (47:3). Stränga men nödvändiga krav!

Sidan 48

”positiv, universell stillhet”

A.A.B. använder ofta ordet ”positiv” i betydelsen ”aktiv”, liksom hon använder ordet ”negativ” i betydelsen ”passiv”.

Sidan 51

”Kristus talade vetenskapligt och även i en planetarisk mening, när Han sade: ’Såsom en människa tänker i sitt hjärta, sådan är hon.’”

Något dylikt yttrande återfinns ej bland Nya Testamentets föregivna yttranden av Kristus. Där emot finns det i Bibelns Gamla Testamente, Ordspråksboken 23:7, där det enligt gällande engelska kyrkobibeln står ”For as he thinketh in his heart, so is he”, alltså ”Ty såsom hon tänker i sitt hjärta, sådan är hon”, syftande på den missunnssamma människan. I den svenska bibelöversättningen från 1917 står på motsvarande ställe ”ty han förfar efter sina själviska beräkningar”. I den senaste svenska bibelöversättningen, Bibel 2000, vars mångenstädes platta och färglösa språk framkallat mycken befogad kritik, står på detta ställe endast: ”men han menar det inte”.

”Från människosläktet har alla gudomliga Liv och Väsanden kommit, i mänskligheten verkar ständigt skapelseprocessen och till mänskligheten måste till sist alla undermänskliga levande väsen komma.”

Detta är direkt felaktigt, ty endast ett mindre antal av evolutionsmonaderna går genom människoriket. De allra flesta följer någon av de med människoevolutionen parallella evolutionsvägarna, däribland devaevolutionen. Dessa övriga har aldrig varit människor och kommer heller aldrig att bli människor. Alla evolutionsmonader, oavsett den evolutionsväg de följer, skall visserligen förr eller senare nå självmedvetenhetens stadium och därmed nå en med människoriket parallell medvetenhetsutveckling, men det är ju en helt annan sak.

Sidan 54

”Den nya gruppen av tjänare i världen räknar medlemmar av alla stråltyperna, antingen det rör sig om personlighetsstrålens eller själsstrålens aktivitet.”

Med ”personlighetsstrålen” menas det departement av sju som den inkarnerande delen av individens kausalhölje (förstatriadens hölje) tillhör, med ”själsstrålen” menas det departement som den större, icke inkarnerande delen av kausalhöljet tillhör.

Sidan 55

”Detta är svårt att åstadkomma, ty de högre världarnas fina energier kräver mycken tid för att frambringa sina verkningar i den gudomliga manifestationens objektiva, påtagliga värld.”

Med ”den gudomliga manifestationens objektiva, påtagliga värld” avses fysiska världen; en

mindre lämplig formulering, eftersom alla världar i kosmos är materiella och därmed objektiva och påtagliga för dem som lever i dessa.

Sidan 56

”inom människornas värld och inom Guds Rike”.

Därmed avses förstajagens världar (47–49) respektive andrajagens och tredjejagens världar, planethierarkiens världar (43–46).

”Den åkallar de högre energierna och skapar en kanal för kontakten mellan själen och anden.” Med ”själen” avses andrajaget eller andratriaden (45:1, 46:1, 47:1), med ”anden” tredjejaget (43:4, 44:1, 45:1).

”Världens Herre fortsätter genom meditation processer, som Han igångsatte i Sin ursprungliga, skapande meditation – långt tillbaka i tidens mörkaste natt, när Han beslöt att använda denna vår planet för alldeles bestämda frälsande ändamål.” Engelska originalet säger ”... när han beslöt att skapa denna vår planet ...” Emellertid är denna monad, ehuru den längst framskridna i vår planet, icke dennas skapare. Däremot är det riktigt att Han åtagit sig uppgiften att leda medvetenhetsevolutionen på denna planet.

Sidan 60

”Men tron är en fast tillförsikt om det som man hoppas, en övertygelse om ting, som man icke ser.” Bibeln, Brevet till hebreerna, 11:1.

Sidan 62

”Meditationen blir effektiv i skapande mening och i de tre världarnas tre slag av medvetenhet först när antahkarana i färd med att byggas.”

Med ”de tre världarna” avses fysiska världen, emotionalvärlden och mentalvärlden.

”Personlighetens världar är den tredje gudomliga aspektens världar,”

”Personligheten” är förstajaget, det vill säga monaden såsom enbart eller huvudsakligen medveten i de tre lägsta världarna: fysiska världen, emotionalvärlden och mentalvärlden, men icke i kausalvärlden eller i högre världar. ”Den tredje gudomliga aspekten” är materiaspekten, som är den mest framträdande i dessa tre världar.

”Men när människan börjar fungera såsom en av själen genomlyst personlighet och utför uppgiften att göra sig mottaglig för det högre andliga intrycket, kan den andliga triadens skapande arbete utvecklas och kan ett högre slags skapande meditation tillämpas.”

En ”av själen genomlyst personlighet” blir människan, när hon till de tre slag av medvetenhet, som räknas till personligheten – fysisk, emotional och mental medvetenhet –, kunnat lägga kausalhöljets medvetenhet, när hon blivit kausalmedveten. Kausalhöljet kallas sedan gammalt ”själen”. ”Den andliga triaden” är andratriaden, bestående av en 45-molekyl (45:4), en 46-atom (46:1) och en mentalatom (47:1).

”Det konkreta mentala” avser de fyra mentalmedvetenheterna, 47:4-7, liksom ”det abstrakta mentala” avser de tre kausalmedvetenheterna, 47:1-3.

Lars Adelskog, september 2025.